

VLAAMSE RAAD

ARCHIEF
VLAAMSE RAAD
TERUGBEZORGEN

ZITTING 1989-1990

Nr. 16

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

25 JUNI 1990

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	791
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	791
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	791
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	795
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	796
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	797
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	799
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	800
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	803
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	804
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	805
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	807
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	811
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	822
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	826
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	826
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	827
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	827
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	831
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	832
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	834
REGISTER	837

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)****G. GEENS**

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 53
van 23 mei 1990
van de heer A. DE BEUL

Monumenten en Landschappen — Toepassing cultuurpact

Naar aanleiding van mijn vraag nummer 20 van 13 februari 1990 (Bulletin van Vragen en Antwoorden — Senaat, 6 maart 1990, nr. 21 blz. 993-994) antwoordde de heer Eerste Minister dat de monumenten- en landschapszorg niet langer een culturele aangelegenheid is en het cultuurpact niet toepasselijk is op deze materie.

Mag ik de geachte Voorzitter verzoeken me mede te delen of de Vlaamse Executieve met dit standpunt instemt ?

Antwoord

Ik deel het geacht lid mee, dat een authentieke uitlegging van de cultuurpactwet en van de wet van 8 augustus 1988 enkel toekomt aan de wetgever, overeenkomstig artikel 28 van de Grondwet.

Vraag nr. 59
van 19 juni 1990
van de heer W. TAELEMAN

Vlaams Ministerie voor Leefmilieu en Infrastructuur — Organisatieschema

Op 20 december 1989 nam de Vlaamse Executieve een beslissing inzake de organisatie van het Vlaamse Ministerie voor Leefmilieu en Infrastructuur. Daarin werd bepaald dat een afzonderlijke dienst Polders en Wateringen zou ressorteren onder het Bestuur Landinrichting en -beheer.

In het rapport van het bureau Van Dijk van 31 januari 1990 wordt echter gepleit voor het afschaffen van deze dienst en het onderbrengen van de inhoudelijke taken bij de Landelijke Waterdienst van hetzelfde Bestuur.

Mijns inziens houdt deze aanbeveling van het bedrijfsconsulentenbureau onvoldoende rekening met het fundamentele onderscheid inzake bevoegdheden tussen deze twee diensten. Daar waar de Landelijke Waterdienst eerder een technisch apparaat is, heeft de dienst Polders en Wateringen in hoofdzaak beleidsmatige bevoegdheden. Een vermenging van de twee diensten is derhalve nefast.

Hieromtrent had ik graag van de geachte Minister vernomen of de Executieve reeds is teruggekomen op haar beslissing van 20 december 1989 en zo dit niet het geval is, welk gevolg er zal worden gegeven aan het advies van het bureau Van Dijk.

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 49
van 30 mei 1990
van de heer J. LOONES

Milieu — Verhoogde ministeriële aandacht

De geachte Voorzitter van de Vlaamse Regering bevestigde tijdens de commissievergadering voor Financiën en Begroting van 17 mei 1990 dat de verhoogde aandacht voor het milieu één der rode draden in het beleid van de Vlaamse Regering is op alle beleidsdomeinen, ook de meest onverwachte.

Kan de geachte Minister in zijn beleidsdomein de bijzonderste aandachtspunten voor het milieu aanhalen ? Kunnen die worden getoetst aan concrete beslissingenrichtlijnen-voorzienende middelen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ; de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ; de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ; de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ; de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur ; de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs ; de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovenvernoemde vraag wordt verstrekt door de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 159
van 15 mei 1990
van de heer J. DE ROO

Bescherming monumenten en landschappen — Drongengoed te Urzel

Bij koninklijk besluit van 28 maart 1956 werd het do-

mein Drongengoed te Ursel, Provincie Oost-Vlaanderen, gerangschikt als landschap, met toepassing van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, zoals gewijzigd bij decreet van 13 juli 1972.

Naar verluidt zouden er plannen bestaan om de hoeve en een deel van de omliggende weilanden en akkers een andere bestemming te geven. Er zou worden gedacht aan een grootschalig project met restaurant, cafetaria, kinderspeelplein en een grote parking.

Het beschermingsbesluit legt in artikel 2 een hele reeks werken vast die verboden zijn. Met toepassing van de wetgeving kunnen geen afwijkingen van deze bepalingen worden toegestaan dan bij besluit van de Vlaamse Executieve.

Van de geachte Gemeenschapsminister had ik graag een antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Zijn er tot op heden bij het Bestuur voor Monumenten- en Landschapszorg, zowel bij de provinciale directie Oost-Vlaanderen als bij het centrale bestuur, aanvragen ingediend om een afwijking te bekomen van het beschermingsbesluit van 28 maart 1956 ? Zo ja, welk ? Wat is de inhoud van de verzoeken tot afwijking ?
2. In welke fase van de procedure bevinden de eventuele aanvragen tot afwijking zich ? Heeft het Bestuur voor Monumenten- en Landschapszorg in voorkomend geval, zijn onderzoek en verslag reeds afgerond ? Werden de aanvragen reeds voor advies voorgelegd aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen ? Welk advies bracht de Commissie uit aan de Gemeenschapsminister ? Heeft de Gemeenschapsminister reeds een ontwerp van machtigingsbesluit tot afwijking van het oorspronkelijk beschermingsbesluit ingeleid bij de Vlaamse Executieve ?

De toepassing van de huidige reglementering vraagt ook verduidelijking .

In de officiële publicatie Vragen rond Landschapszorg van de Vlaamse Gemeenschap, stelde de toenmalige Gemeenschapsminister van Cultuur, K. Poma, dat de vrij zware procedure van het machtigingsbesluit tot afwijking van het oorspronkelijke beschermingsbesluit pas wordt toegepast wanneer de in het beschermingsbesluit geformuleerde verbodsbepalingen een absoluut karakter hebben, dit wil zeggen betrekking hebben op de werken en handelingen die worden geacht altijd een ongunstige invloed op het landschap uit te oefenen. Anderzijds kan het beschermingsbesluit ook bepalingen bevatten die een relatieve draagwijdte hebben : werken die in sommige gevallen een ongunstige en in andere een gunstige invloed op het landschap uitoefenen. Deze werken kunnen worden toegelaten door een eenvoudige beslissing van de Gemeenschapsminister of zijn gemachtigde, aldus de heer Poma in deze brochure.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij in dit verband een antwoord geven op de volgende vragen ?

3. Volgt hij deze interpretatie van de wet van 7 augustus 1931 ? Beschikt hij met andere woorden in som-

mige gevallen over een eenvoudig beslissingsrecht om afwijkingen toe te staan ? Heeft de Minister dit beslissingsrecht gedelegeerd naar gemachtigde ambtenaren ? Zo ja, welke en wat is hun precieze bevoegdheid ? In concreto, heeft de Gemeenschapsminister of zijn gemachtigde, tot op heden een eenvoudige beslissing genomen inzake Drongengoed ?

4. Wat is de relatie tussen de wet van 7 augustus 1931 en de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw ? Moeten verbouwingen die afwijkingen inhouden van het beschermingsbesluit, maar die bij machtigingsbesluit van de Executieve worden toegestaan, nog worden onderworpen aan een bouwvergunning zoals voorgeschreven door de wet van 29 maart 1962

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen

1. Tot op heden werd bij het Bestuur voor Monumenten en Landschappen geen enkele aanvraag ingediend tot afwijking van het koninklijk besluit van 18 maart 1956 houdende rangschikking van het Drongengoed te Ursel.

Krachtens het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 februari 1989 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Executieve van 3 mei 1989 en 21 maart 1990, heb ik de bevoegdheid om toelating te geven tot het uitvoeren van werken die bij een rangschikkingsbesluit zijn verboden.

2. Er werd dan ook geen procedure ingezet tot het verlenen van enige afwijking van de voorschriften van het rangschikkingsbesluit. Ik onderschrijf de inhoud van de voorlichtingsbrochure Vragen rond Landschapszorg (1984), in zover uiteraard deze niet strijdig is met de wet van 8 augustus 1988 (hervorming der instellingen) en de huidige delegatieregeling.
3. Het rangschikkingsbesluit van 18 maart 1956 bevat geen enkele bepaling met een relatieve draagwijdte : elke aanvraag om werken uit te voeren moet dus, zoals artikel 6, vierde lid, van de wet van 7 augustus 1931 voorschrijft, ter advies worden voorgelegd aan het college van burgemeester en schepenen en aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen.
4. De wet van 7 augustus 1931 en de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw hebben geen van beide voorrang op de andere. Voor zover de werken of handelingen vallen binnen de reikwijdte van beide wetgevingen, heeft men derhalve de vergunningen nodig op grond van beide stelsels om het werk of de handeling te kunnen verrichten.

Vraag nr. 165
van 22 mei 1990
van mevrouw M. TYBERGHIE-VANDEBUS-
SCHÉ

Gemeentelijke richtnota's — Taak van de gemeenteraad

Sommige schepencolleges hebben hun richtnota opgesteld en meteen doorgestuurd naar de bevoegde administratie, zonder mededeling of raadpleging van de gemeenteraad.

De verantwoording van de voorstellen en de ruimtelijke motivering, werd alleen door het schepencollege besproken, zonder inspraak van de verkozen gemeenteraadsleden.

De bedoeling van de richtnota's was een peiling bij de gemeentelijke beleidsvoerders naar de realisatiegraad van het gewestplan, naar eventuele fouten en naar mogelijke nieuwe behoeften, zo werd herhaaldelijk door de Minister verklaard. De gemeenteraadsleden zijn toch de beleidsvoerders, het schepencollege de uitvoerder.

Wordt bij de evaluatie van de richtnota's onderzocht of de voorstellen worden gedragen door de gemeenteraad en een toetsing door de gemeenteraad hebben ondergaan? Zo ja, hoeveel gemeenten hebben aan de gemeenteraad wel of niet hun plannen voorgelegd?

Antwoord

In antwoord op haar bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De omzendbrief waarin de gemeentebesturen in Vlaanderen werden verzocht een gemeentelijke richtnota op te maken, werd gericht aan de colleges van burgemeester en schepenen. Het stond de colleges vrij de gemeenteraad hierin te betrekken. Het advies van de gemeenteraad werd derhalve niet formeel gevraagd.

De richtnota werd in de meeste gevallen overgemaakt door de burgemeester en secretaris namens het schepencollege.

Slechts in een zeer beperkt aantal gevallen werd de gemeentelijke richtnota vergezeld van of was ze gebaseerd op een gemeenteraadsbeslissing.

Vraag nr. 166
van 25 mei 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Recreatienota — Stand van zaken

De geachte Minister beloofde reeds enige tijd een recreatienota op te stellen.

1. In welk stadium bevindt deze nota zich?
2. Wanneer mag de bekendmaking ervan worden verwacht?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Mag ik het geachte lid erop wijzen dat de vraag nummer 166 van 25 mei 1990 in verband met de recreatienota identiek is aan de parlementaire vraag nummer 163 van 17 mei 1990 welke reeds uitvoerig werd beantwoord.

Desalniettemin wil ik van de gelegenheid gebruik maken om de definitie rond de recreatienota iets nauwkeuriger toe te lichten en te situeren.

De bedoelde recreatienota wordt opgemaakt vanuit het standpunt ruimtelijke planning en ruimtelijke ordening, dit om te vermijden dat er conflicten zouden ontstaan met mijn collega de Gemeenschapsminister bevoegd voor Sport, Recreatie en Toerisme.

De hier beknopt genoemde recreatienota wil dus niet meer zijn dan een ruimtelijk afwegingsmodel waarbinnen de doelstellingen in verband met sport-, openluchtrecreatie en toerisme zich kunnen ontwikkelen.

Voor wat betreft de vorige vragen ben ik zo vrij te verwijzen naar mijn antwoord op vraag nummer 163 van 17 mei 1990.

Vraag nr. 167
van 25 mei 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Ijzermonding te Nieuwpoort — Omvorming tot recreatiezone

Betreffende de Ijzermonding te Nieuwpoort steken een aantal plannen de kop op. In het bijzonder gaat het over het voormalige militaire domein, dat grenst aan het natuurreservaat van de Ijzermonding. Uit de voorgestelde gemeentelijke richtnota en de op til zijnde bijzondere plannen van aanleg (BPA's) (reeds ontwerp-BPA's) blijkt immers dat men dit gebied van militair domein wil omvormen tot watergebonden recreatiegebied met bufferzone. Momenteel is er 7 ha 7a 63 ca eigendom van het Ministerie van Landsverdediging (Algemene Dienst der Bouwwerken) en 32 ha 17 a 37 ca eigendom van Openbare Werken (Bestuur der Waterwegen). Geruchten doen de ronde dat de totale verkoopprijs 400.000.000 frank zou bedragen.

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen?

1. In welk stadium bevinden de plannen zich? Daarnaast steekt ook Sun Parks terug de kop op. Juiste gegevens ontbreken hier nog over, het zou wel gaan om de uitbreiding van de jachthaven...
2. Welke zijn de inspanningen die vanuit het beleid zullen worden genomen om de, nu volledig door recreatie ingesloten, Ijzermonding te behoeden van verdere vernieling?
3. Wordt er in de plannen een uitbreiding van het schorreggebied voorzien?
4. In welke mate wordt er een buffergebied voorzien?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 25 mei 1990 heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Het enige gemeentelijk plan, dat betrekking heeft op dit gebied is een voorontwerp van BPA, Nassauhaven genaamd, dat zijn procedure tot goedkeuring nog moet starten. De bedoeling van het BPA is de realisatie mogelijk te maken van een jachthaven met een **dokzone** van 5 à 6 ha en een gebouwenzone voor jachthavengebonden **gemeenschapsuitrustingen** en individuele verblijven.
2. Zowel het stadsbestuur als de verschillende diensten van de Administratie Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu zijn ten zeerste begaan met het behoud van de landschappelijke en ecologische waarde van de IJzermonding, zodat een uiterste zorg wordt besteed aan de uitwerking van het BPA en zijn inpassing in zijn omgeving. In dit verband kan worden vermeld dat de toegang tot het betrokken gebied zodanig zal worden genomen, dat er geen recreatiedruk kan ontstaan op het gewestplan als reservaat bestemde gebied, gelegen tussen Novus Portus en de geplande nieuwe jachthaven.
3. Het kwestieus voorontwerp van BPA voorziet niet in de uitbreiding van het schorregebied.
4. De actieve zones van het voorontwerp-BPA, te weten de eigenlijke jachthaven en de gebouwenzones worden van het zuidelijk gelegen reservaat en van de noordelijk gelegen duinengordel afgesloten door een minimum 30 meter brede, met streekeigen soorten te beplanten bufferzone. Ook ten opzichte van het oostelijk gelegen militair domein wordt een bufferzone voorzien, terwijl er langs de havengeul en de jachthaven een minimum 20 meter brede bouwvrije oeverstrook wordt gepland.

**Vraag nr. 168
van 28 mei 1990
van de heer F. SARENS**

Commissie van Advies voor Ruimtelijke Ordening Brabant — Samenstelling

In aansluiting op de schriftelijke vraag van collega L. Vanhorenbeek en het antwoord van de geachte Minister met betrekking tot de samenstelling van de Commissie van Advies voor Ruimtelijke Ordening — Brabant, stel ik vast dat bij de vertegenwoordiging van de openbare sector, het stelsel-D'Hondt niet werd in acht genomen en de vertegenwoordigers niet werden aangesteld op basis van de partijsterkte.

Mag ik van de geachte Minister vernemen, waarom van een eerlijke, correcte en evenwichtige vertegenwoordiging wordt afgeweken ?

Vindt de geachte Minister het normaal en aangewezen dat vertegenwoordigers van de privé-sector, tegelijk ook lokaal mandataris zijn en uiteraard tot een bepaalde partij behoren.

Mag ik de namen en de partij kennen van sommige vertegenwoordigers uit de privé-sector die een effectief politiek mandaat bekleden.

Denkt de geachte Minister niet dat dergelijke samenstelling de besluitvorming van dit adviesorgaan zou kunnen beïnvloeden ?

Antwoord

Gevolggewend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Artikel 7 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw stelt onder meer het volgende.

In elke door de Koning (lees Vlaamse Executieve) aangewezen streek stelt de Koning (Vlaamse Executieve) een commissie van advies in, waarvan hij de voorzitter benoemt en die, benevens deze laatste, ten minste 22 en ten hoogste 30 leden telt.

De helft van de leden der commissie, die rechtstreeks door de Koning (Vlaamse Executieve) worden benoemd, is samengesteld uit afgevaardigden van de Regering, uit leden van de bestendige deputaties, uit leden van de raden van beheer van verenigingen van gemeenten indien er in de streek bestaan en uit leden van de schepencolleges uit de streek.

De andere helft van de leden der commissie worden door de Koning benoemd op een door de gouverneur of gouverneurs van de betrokken provincie voorgedragen dubbele lijst van kandidaten, gekozen uit de personen die de voornaamste particuliere belangen van de streek vertegenwoordigen.

Verdere regeling van de commissies van advies zijn vervat in het koninklijk besluit van 13 april 1976 (Belgisch Staatsblad van 8 mei 1976) en het ministerieel besluit van 3 juni 1976. Deze besluiten bevatten echter geen bepalingen betreffende de samenstelling van de regionale commissies, in de zin zoals door het geachte lid in zijn vraag bedoeld.

De wettelijke bepalingen in verband met de samenstelling van commissies van advies zijn derhalve :

- de commissie moet ten minste 22 en ten hoogste 30 leden tellen ;
- de helft van de leden worden rechtstreeks door de Koning (thans Vlaamse Executieve) benoemd. Deze helft is samengesteld uit vertegenwoordigers van de openbare sector zoals hierboven vermeld. Ze worden rechtstreeks door de Vlaamse Executieve aangeduid ;
- de andere helft is samengesteld uit vertegenwoordigers van de particuliere sector en worden aangeduid op basis van een dubbele lijst van kandidaten welke door de gouverneur van de betrokken provincie wordt voorgelegd.

Er is derhalve geen verdeling volgens de politieke fracties bij wet voorzien. Opgemerkt weze dat, zeker wat de vertegenwoordigers van de particuliere sector betreft, het niet mogelijk is de politieke strekking te bepalen. Bovendien kan de overheid enkel kiezen tussen die kandidaten, welke voorkomen op de dubbele lijst welke door de provinciegouverneur wordt voorgelegd. Bovendien worden de leden van de commissie aange-

duid op grond van hun deskundigheid in de materie van de ruimtelijke ordening en niet op grond van hun politieke overtuiging. Hieruit volgt ook dat een vertegenwoordiging volgens het stelsel-D'Hondt weliswaar een hulpmiddel kan zijn, maar zeker geen wettelijke verplichting inhoudt.

Ten slotte weze gesteld dat de wetgever geopteerd heeft voor de in artikel 7 van de stedenbouwwet vermelde samenstelling van de commissie van advies voor de ruimtelijke ordening, zodat de invloed die van een dergelijk samengestelde commissie uitgaat op haar besluitvorming niet onregelmatig kan worden genoemd.

Vraag nr. 169
van 30 mei 1990
van de heer J. LOONES

Milieu — Verhoogde ministeriële aandacht

De geachte Voorzitter van de Vlaamse Regering bevestigde tijdens de commissievergadering voor Financiën en Begroting van 17 mei 1990 dat de verhoogde aandacht voor het milieu één der rode draden in het beleid van de Vlaamse Regering is op alle beleidsdomeinen, ook de meest onverwachte.

Kan de geachte Minister in zijn beleidsdomein de bijzonderste aandachtspunten voor het milieu aanhalen? Kunnen die worden getoetst aan concrete beslissingen-richtlijnen-voorzienende middelen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting; de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie; de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin; de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling; de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur; de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs; de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

Als antwoord op de bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid meedelen dat het gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN
EN GEZIN

Vraag nr. 54
van 17 mei 1990
van mevrouw M. VOGELS

Ambulante hulpverlening — Berekening persoonlijke bijdrage

Heel wat gehandicapten kunnen in eigen milieu verblij-

ven dank zij de ambulante hulpverlening die zij krijgen via diensten voor familiehulp of thuisverzorging.

De bepaling van de persoonlijke bijdrage voor deze hulp gebeurt op basis van het inkomen van de betrokkene.

Vóór de goedkeuring van de nieuwe wet op de tegemoetkomingen aan gehandicapten van 1 juli 1987 werd deze bijdrage berekend op basis van het inkomen, exclusief het eventuele bedrag dat werd uitbetaald op basis van de notie hulp aan derden.

Sinds de nieuwe wetgeving die werkt met de integratie-tegemoetkoming wordt deze tegemoetkoming wel bij het inkomen gevoegd op basis waarvan de persoonlijke bijdrage voor familiale hulp of thuisverzorging wordt bepaald. Dit maakt dat bepaalde gehandicapten tot 100 frank meer per dag betalen voor hun verstrekte diensten. Nochtans werd tijdens de bespreking van deze nieuwe wet duidelijk gesteld dat de integratietegemoetkoming niet zou gelden voor de bepaling van de persoonlijke bijdragen voor verstrekte diensten precies omdat deze tegemoetkoming bedoeld was om extra kosten te dragen die het mogelijk moeten maken dat de gehandicapte een zo normaal mogelijk leven leidt.

Kan de geachte Minister antwoorden op volgende vragen?

1. Op welke basis beslissen de diensten voor familiehulp en thuisverpleging om de integratietegemoetkoming uitbetaald aan gehandicapten bij het inkomen te rekenen voor de bepaling van de persoonlijke bijdrage?
2. Is deze regeling niet in strijd met de filosofie van de wet van 1 juli 1987?
3. Wat onderneemt de geachte Minister om deze wet te laten toepassen?

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mede dat overeenkomstig artikel 10, 3° van het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 juni 1988 tot regeling van de erkenning en subsidiëring van de diensten voor gezins- en bejaardenhulp en van de opleidingscentra voor gezins- en bejaardenhulpsters, van de beneficiënt van de hulp een bijdrage wordt gevorderd in overeenstemming met de middelen en de lasten van het gezin volgens de schalen bepaald bij ministerieel besluit.

De algemene richtlijnen van 7 juli 1988 vastgelegd bij het besluit van de Executieve van 22 juni 1988 beschrijven in artikel 10 welke inkomsten dienen in aanmerking te worden genomen en wat onder inkomsten dient te worden verstaan.

Onder de sociale uitkeringen die als inkomstdienen te worden aanzien, worden onder meer de invaliditeitsvergoedingen en de tegemoetkoming voor minder-validen opgesomd, evenwel met uitzondering van de tegemoetkoming voor hulp aan derden.

Ik bevestigde enige tijd terug deze vroeger ingenomen stelling, ervan uitgaande dat de huidige integratietegemoetkoming niet expliciet verwijst naar de tegemoetkoming voor hulp aan derden. Beide tegemoetkomin-

gen zijn overigens niet zomaar gelijk te stellen daar de berekeningswijze verschilt.

Ik meen derhalve dat de gehanteerde regeling niet in strijd is met de wet van 1 juli 1987 en vestig de aandacht erop dat indien de voorgeschreven regeling om de een of andere reden een te hoge bijdrage tot gevolg heeft, een vermindering van de bijdrage kan worden gevraagd via de betrokken erkende dienst voor gezins- en bejaardenhulp.

R. DE WULF

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING

Vraag nr. 36
van 28 mei 1990
van de heer P. BREYNE

Grensgebieden — Tewerkstellingsproblemen

De laatste jaren is er een gevoelige toename waar te nemen van tewerkstelling van Franse werknemers in de aan Frankrijk grenzende Westvlaamse arrondissementen.

Volgens het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV) waren er midden 1989 reeds plus minus 1000 Fransen tewerkgesteld, zijnde een aangroei van 350 ten honderd in 2 jaar tijd. 58 ten honderd van deze werknemers is jonger dan 30 jaar.

De aangroei doet zich in die periode niet alleen voor in het arrondissement Kortrijk dat een laag werkloosheidscijfer kent, maar ook in arrondissementen als Ieper (plus 220 ten honderd) en Oostende (plus 160 ten honderd) met een relatief hoog werkloosheidscijfer.

Het komt mij derhalve voor dat er in deze laatste arrondissementen nog specifieke problemen zijn van scholing en herscholing van de werklozenpopulatie in functie van de eigen noden van de subregionale arbeidsmarkt.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of hij reeds deze problematiek heeft laten onderzoeken en welke maatregelen reeds werden genomen of zullen worden genomen met het oog op het beter afstemmen van vraag en aanbod op de arbeidsmarkt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid het volgende melden.

Uit onderstaande tabel met de werkloosheidsgraden in de arrondissementen Kortrijk, Ieper en Oostende blijkt dat alleen het arrondissement Oostende nog een werkloosheidsgraad heeft (10,3 ten honderd) die groter is dan de werkloosheidsgraad in het Vlaamse Gewest (9,1 ten honderd). Bij de mannen is de werkloosheidsgraad in de regio Kortrijk en Ieper met 2,5 à 4 ten honderd nog iets meer dan wat bekend staat als het onverkleinbaar minimum. West-Vlaanderen als geheel komt tot 3,9 ten honderd tegenover 5,3 ten honderd in Vlaande-

ren en 8,7 ten honderd in het rijk. Ongunstiger scoorde ook hier Oostende (7,8 ten honderd). Een van de redenen hiervoor is allicht de geringere industrialisatiegraad van de regio Oostende. Bij de vrouwen is de werkloosheidsgraad ongeveer het dubbele van die van de mannen. Ook hier scoort het arrondissement Oostende het slechtst (13,6 ten honderd).

Uit gegevens die recentelijk zijn gepubliceerd door het Westvlaams Economisch Studiebureau (WES) blijkt inderdaad dat de tewerkstelling van Franse werknemers in West-Vlaanderen sprongsgewijze is gestegen van 269 in 1987 tot 921 in 1989. Het aantal Westvlaamse grensarbeiders in Frankrijk liep in dezelfde periode evenwel gevoelig terug, zodat er thans kwantitatief een tendens is tot een grosso modo evenwicht : het aantal Franse grensarbeiders in West-Vlaanderen (circa 1.000) blijft nog wel iets geringer dan het aantal Westvlaamse grensarbeiders in Frankrijk (circa 1.500). Naar leeftijd beschouwd is de samenstelling echter duidelijk gunstiger bij de Fransen tewerkgesteld in West-Vlaanderen dan bij de Westvlaamse grensarbeiders : onder de Fransen tewerkgesteld in West-Vlaanderen is 58,0 ten honderd jonger dan 30 jaar tegenover 15,6 ten honderd bij de Westvlaamse grensarbeiders. Voor de leeftijdsgroep van 30 à 40 jaar is het aandeel respectievelijk 24,0 ten honderd en 31,7 ten honderd en voor de leeftijdsgroepen van 40 jaar en ouder respectievelijk 18,0 ten honderd en 52,7 ten honderd.

Een en ander is met andere woorden een illustratie van het feit dat de reconversie in West-Vlaanderen gunstiger is verlopen dan in Noord-Frankrijk.

Voor het zo goed mogelijk afstemmen van vraag en aanbod op de arbeidsmarkt beschikt de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (VDAB) in de provincie West-Vlaanderen over een behoorlijke opleidingsinfrastructuur en -aanbod. Momenteel lopen er acties om de bestaande schakelopleidingen te Veurne uit te breiden naar een vooropleiding metaal. Tevens wordt de oprichting onderzocht van een bijkomend opleidingscentrum voor polyvalent bediende en buretica te Diksmuide. Voorzien is ook een opleidingsmodule voor brandertehnicus te Oostende.

In de regio Ieper zal in het voorjaar 1991 worden gestart met een nieuw opleidingscentrum metaalbewerking en in september met een cursus Nederlands voor Franstaligen in samenwerking met de VZW Bijleren in de Westhoek. Een opleiding Nederlands voor Franstaligen is eveneens gepland in de regio Veurne. Ter stimulering van de tewerkstelling van vrouwen in typisch mannelijke beroepen worden in het BO-centrum te Wevelgem vrouwelijke weefsters en metaalarbeiders opgeleid.

Met het doel vraag en aanbod op de arbeidsmarkt beter af te stemmen zijn er ook inspanningen geleverd om de samenwerkingsverbanden met Wallonië te verbeteren : tweemaal per maand houden bemiddelaars van de STD Kortrijk zitdag in de STD Doornik. Vanaf september zal er ook eenmaal per maand een bemiddelaar naar de STD Moeskroen gaan.

Ten slotte merk ik op dat recentelijk in Oostende de Weer-werkactie startte, die tot doel heeft langdurig structureel werklozen te reïntegreren in het arbeidssys-

teem via een intensieve begeleiding. Sedert februari is ook in de STD Kortrijk gestart met bijzondere acties voor de langdurig werklozen.

Al die arbeidsmarktgerichte initiatieven zijn het gevolg van arbeidsmarktstudies in de regio.

Werkloosheidsgraad (1)

Mei 1990

Arrondissement	Mannen	Vrouwen	Totaal
Kortrijk	2,5	8,5	4,9
Ieper	4,0	10,7	6,7
Oostende	7,8	13,6	10,3
Provincie West-Vlaanderen	3,9	9,8	6,3
Vlaams Gewest	5,3	14,5	9,1
Rijk	8,7	18,4	12,8

(1) Het aantal uitkeringsgerechtigde volledig werklozen op het einde van de maand in % van de tegen werkloosheid verzekerden (berekeningen van de RVA op basis RIZIV-gegevens 30-06-1988).

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

**Vraag nr. 299
van 15 mei 1990
van de heer J. TIMMERMANS**

Bestuur voor Leefmilieu — Personeelstekort

Bij de voorstelling van het jaarverslag van het Bestuur voor Leefmilieu aan de pers werd vooral de nadruk gelegd op het nijpende personeelstekort. Hiermee wordt ook de groeiende dossierachterstand bij de dienst Industrieel Milieubeheer verklaard. Deze dienst behandelt de beroepen inzake exploitatievergunningen. De beroepsmogelijkheid is in de wetgeving voorzien om de burgers rechtszekerheid te garanderen. De grote achterstand in de dossierafhandeling kan dus worden gelijkgesteld met de rechtsweigerings vanwege de overheid.

Van de geachte Minister zou ik daarom graag het volgende willen vernemen.

1. Het personeelstekort bij bovenvermelde dienst loopt als een rode draad door de jaarverslagen van het Bestuur voor Leefmilieu. Hoe is het echter te verklaren dat deze dienst de laagste bezetting aan techniekers heeft van gans het Bestuur ?
2. Opvallend is dat met een constant blijvende bezetting aan techniekers het aantal behandelde dossiers

van jaar tot jaar terugloopt (30 ten honderd van 1987 naar 1988, 44 ten honderd van 1988 naar 1989). Zoals blijkt uit de jaarverslagen veranderden alleen de diensthoofden. Ligt de verklaring in de afnemende competentie van deze personen of in een malaise binnen de dienst ?

3. Welke is de verdeling per provincie van het aantal afgehandelde beroepsdossiers voor de laatste vier jaren ?
4. Hoe is het te verklaren dat een bestuur met nijpend personeelsgebrek elk jaar een lijvig jaarverslag kan naar voren brengen ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen naar aanleiding van het jaarverslag van het Bestuur voor Leefmilieu kan ik het geachte lid het volgende meedelen met betrekking tot de dienst industrieel milieubeheer en de daar bestaande achterstand in de behandeling van de beroepsdossiers.

1. Zoals blijkt uit de hiernavolgende cijfers kan niet worden gesteld dat er een onevenwichtige verdeling is van de effectieven niveau 1 over de verschillende diensten van het hoofdbestuur :

- inspectoraat-generaal : 1 effectief (kader : 1) ;
- dienst algemeen milieubeheer : 6 effectieven (kader : 4, waarvan 1 industrieel ingenieur veelvuldig ziek is en één ingenieur halftijds werkt) ;
- dienst industrieel milieubeheer : 6 effectieven (kader : 8) ;
- dienst water- en bodembeleid : 5 effectieven (kader : 7).

2. In de loop van de laatste twee jaren waren er veelvuldige wijzigingen in de personeelsbezetting van de dienst industrieel milieubeheer, waarbij het totaal aantal personeelsleden niveau 1 schommelde van 5 tot 7.

Zo kwam op 1 mei 1988 een bestuurssecretaris-jurist in dienst, nam op 1 augustus 1988 een e.a. ingenieur ontslag, kwam op 1 november 1988 een ingenieur in dienst en verliet een andere ingenieur ten gevolge van een bevordering de dienst op 1 november 1989.

De leiding van de dienst veranderde inderdaad verschillende malen na het vertrek van de titularis op 1 april 1988, onder meer omwille van het ontslag van hogervermelde e.a. ingenieur en het feit dat de leiding tijdelijk werd waargenomen door een ingenieur .

Het is duidelijk dat al deze wijzigingen telkens een inlooperperiode noodzakelijk maken, zonder dat daarom de competentie van de betrokken ambtenaren mag in vraag worden gesteld.

3. De gegevens betreffende het aantal per provincie afgehandelde beroepsdossiers werden in het verleden niet systematisch bijgehouden en het thans samenstellen ervan via een tijdrovend onderzoekingswerk lijkt mij in de gegeven omstandigheden niet opportuun.

4. Het opmaken van het jaarverslag is een verplichting opgelegd bij omzendbrief nummer 88/22 van 19 december 1988. Er dient trouwens opgemerkt dat het jaarverslag niet lijviger is dan dit van vergelijkbare besturen.

Vraag nr. 306
van 25 mei 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Onteigening Zwinbosjes — Prijs

Ter raming van de onteigeningsprijs voor de Zwinbosjes werd door het kabinet van de voorganger van de geachte Minister een bedrag van 200 miljoen frank vooropgesteld. De schattingscommissie stelt nu 1,2 miljard frank voor, bedrag dat overeenstemt met een berekening tegen de basisprijs voor bouwgrond (woonzone). Voor een erkend natuurgebied toch erg onverwacht en ongepast.

1. Op welke basis komt de schattingscommissie tot dit bedrag ?
2. Is er enige inzage geweest in dit schattingsdossier tijdens de periode van de tot standkoming van de eindwaarde ? Zo ja, door wie ?
3. Hoe verklaart men het fenomenale verschil van de oorspronkelijke raming (200 miljoen frank) en 1,2 miljard frank ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het opstellen van een schatting van de waarde van onroerende goederen ten behoeve van een aankoop door de Vlaamse Gemeenschap tot de uitsluitende opdracht behoort van het regionaal bevoegd Comité tot aankoop van onroerende goederen, voor rekening van de Staat, dat zijn mening op onafhankelijke wijze vormt.

Mijn diensten hebben geen enkele inspraak in de voorbereidende werkzaamheden van een schatting.

Alleen het eindresultaat van de schatting wordt hen meegedeeld.

Vraag nr. 307
van 25 mei 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Bescherming van het Zwin — Beleidsplan

Heeft de geachte Minister al een plan klaar met betrekking tot het beleid, beheer en inrichting van de domeinen die zouden worden aangekocht ter bescherming van het Zwin ? In bevestigend geval, welk ?

Antwoord

Ten behoeve van de bescherming van de zogenaamde Zwinbosjes werd op 6 november 1987 een onteigeningsbesluit getroffen.

Voor een eventueel beheer dient te worden gewacht op de uitvoering van dit besluit.

In afwachting daarvan wordt met het betrokken gebied rekening gehouden bij het opstellen van de zogenaamde Groene Hoofdstructuur die ik in mijn Natuurontwikkelingsplan 1990-1995 van 14 februari 1990 heb aangekondigd en waarvan de uitwerking thans in voorbereiding is.

Vraag nr. 311
van 30 mei 1990
van de heer A. LARIDON

Natuurreservaat De Blanckaert te Woumen — Beschermingsmaatregelen

Regelmatig komt de Blanckaert te Woumen-Diksmuide in de belangstelling. Er werd zelfs geopperd dat de toestand onhoudbaar werd.

Wat is de actuele toestand van dit reservaat en welke beschermingsmaatregelen werden getroffen ?

Antwoord

Het erkend natuurreservaat nummer 3 De Blanckaert, 71 hectare groot, omvat in hoofdzaak de zogenaamde Blanckaertvijvers die sinds jaren langzaam dichtslibben.

Een chemisch onderzoek van het slib met het oog op een eventuele raming ervoor werd doorgevoerd.

Thans wordt onderzocht waar het uitgebaggerde slib tijdelijk of definitief zou kunnen worden gestort.

Bovendien werd, in overleg tussen de bevoegde diensten, een gedifferentieerd waterpeil bepaald volgens de periodes van het jaar, teneinde de biologische waarden van het reservaat en van de omliggende gebieden, die deel uitmaken van het zogenaamde vogelrichtlijngebied nummer 8, de IJzervallei, veilig te stellen.

Vraag nr. 314
van 5 juni 1990
van de heer A. LARIDON

Nieuwe AROL-structuren — Benoemingscriteria

De voorgestelde structuren voor de toekomstige vernieuwde geherstructureerde en sterk uitgebreide Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL), kortom een praktisch volkomen nieuwe AROI, zijn zeer indrukwekkend, met zeer vele zeer hoge personeelsrangen.

Mag ik de geachte Minister vragen of de criteria voor de transferten en vooral de nieuwe benoemingen dezelfde zijn als die gehanteerd door zijn voorganger bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) en de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) (jaren 80), in navolging van de toestand bij de gewezen Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken (WZK) (midden jaren 70) ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de Vlaamse Executieve nog een definitieve

beslissing dient te nemen met betrekking tot de definitieve structuur van de Vlaamse Administratie.

Het is momenteel dan ook nog niet mogelijk een antwoord te geven op de voorliggende vraag.

Vraag nr. 319
van 8 juni 1990
van de heer A. DE BEUL

Hoofdbestuur Leefmilieu te Brussel — Personeelstekort

Uit het jaarverslag 1989 van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) blijkt dat het personeelstekort bij het Hoofdbestuur Leefmilieu te Brussel dramatische vormen aanneemt.

Op één jaar tijd zou de werkachterstand met 25 ten honderd zijn toegenomen. De behandelingsduur van een beroep bij het Hoofdbestuur zou momenteel reeds drie jaar bedragen.

Op welke wijze zal de geachte Minister dit acute probleem oplossen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar mijn voorstellen, zoals ze werden geformuleerd in het Milieubeleidsplan en natuurontwikkelingsplan voor Vlaanderen in het deel Mensen voor milieu en natuur (bladzijde 111.1-28) en de bijlagen Voorstellen met betrekking tot de uitbouw van het Vlaams Ministerie van Leefmilieu en Infrastructuur, Administratie Milieu, Natuur & Landinrichting, visie vanuit de huidige diensten, afdeling milieu.

Deze voorstellen maken deel uit van de thans aan gang zijnde globale besprekingen rond de structurering van de diensten van de Vlaamse Executieve.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 179
van 16 mei 1990
van de heer M. DESUTTER

Vermelding van hoofd- of bijambt op weddefiche — Gevolgen bij pensionering

Leraars die hun hoofdambt als orkestlid of directeur van een academie uitoefenen, worden door de weddedienst uitbetaald met op hun fiche de vermelding hoofdambt. Op de cumulverklaring wordt steeds bijambt vermeld.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij mede te delen welke weerslag dit heeft bij de pensionering van betrokkenen ? Ware het niet aangewezen dat ook de weddedienst uitbetaalt met de vermelding bijambt ? Het moet toch eenvoudig zijn om de computer in deze zin aan te passen.

Antwoord

Bij de vaststelling van het recht op een pensioen wordt er geen rekening gehouden met de wijze waarop de wedde van een personeelslid werd gecodeerd. In de regel worden hoofdambten en bijbetrekkingen als dusdanig gecodeerd en ook bezoldigd.

Het niet-uitsluitend ambt, uitgeoefend door de leraar artistieke vakken in het hoger kunstonderwijs van de Gemeenschap, vormt hierop een uitzondering. Alhoewel het niet-uitsluitend ambt niet als hoofdambt noch als bijbetrekking kan worden gerangschikt, wordt dit ambt toch als hoofdambt vermeld omdat het als zodanig dient te worden bezoldigd.

Vermits deze werkwijze aanleiding geeft tot misverstanden zal het Rekencentrum worden gevraagd een verfijning van het computerprogramma in studie te nemen in die zin dat het niet-uitsluitend ambt niet meer als hoofdambt maar als niet-uitsluitend ambt zou worden vermeld.

Vraag nr. 181
van 18 mei 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Ambtenaren van de rijksinspectie — Reisonkostenvergoeding

De ambtenaren van de rijksinspectie ontvangen een vergoeding van de reisonkosten. De ambtenaren van de rijksinspectie voor het gesubsidieerd onderwijs ontvangen een maandelijks forfaitaire toeslag, op basis van het tarief van het openbaar vervoer van ongeveer 20 jaar geleden.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. volgens welke regeling de vergoeding van de reisonkosten voor de ambtenaren van de rijksinspectie voor het gemeenschapsonderwijs en voor het gesubsidieerd onderwijs worden berekend ;
2. welke maatregelen de Minister heeft getroffen voor een hedendaagse en aangepaste verplaatsingsvergoeding voor de ambtenaren in uitoefening van hun ambt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. De regeling van de vergoeding van de reiskosten voor inspectieleden is geregeld door :
 - het koninklijk besluit van 26 maart 1965 houdende algemene regeling van de vergoeding en toelagen van alle aard toegestaan aan het personeel der ministeries, zoals het gewijzigd werd bij koninklijk besluit van 6 februari 1967 en 2 maart 1989;
 - het koninklijk besluit van 18 januari 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten, zoals het werd gewijzigd bij koninklijk besluit van 12 december 1984.

2. Maatregelen voor een hedendaagse en aangepaste verplaatsingsvergoeding voor de inspectie worden in het kader van de besprekingen over de nieuwe algemene inspectie onderzocht.

Vraag nr. 192
van 30 mei 1990
van de heer J. LOONES

Milieu — Verhoogde ministeriële aandacht

De geachte Voorzitter van de Vlaamse Regering bevestigt tijdens de commissievergadering voor Financiën en Begroting van 17 mei 1990 dat de verhoogde aandacht voor het milieu één der rode draden in het beleid van de Vlaamse Regering is op alle beleidsdomeinen, ook de meest onverwachte.

Kan de geachte Minister in zijn beleidsdomein de bijzonderste aandachtspunten voor het milieu aanhalen? Kunnen die worden getoetst aan concrete beslissingen-richtlijnen-voorzienende middelen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting; de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie; de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting; de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin; de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling; de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur; de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat namens de Vlaamse Executieve een gecoördineerd antwoord op zijn vraag wordt verstrekt door de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
 OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 75
van 15 mei 1990
van de heer A. DENYS

Leningen afgesloten door gemeenten — Medecontractant

Reeds lange tijd is er discussie of gemeentebesturen leningen kunnen afsluiten met andere kredietinstellingen dan het Gemeentekrediet van België.

Graag had ik ter zake enige opheldering gekregen via volgende concrete vragen.

1. Kan een gemeentebestuur leningen afsluiten met andere kredietinstellingen dan het Gemeentekrediet van België?
2. Zo ja, moeten dit openbare kredietinstellingen zijn?
3. Welke regels gelden ter zake voor coöperatieve vennootschappen die de vorm van een intercommunale hebben aangenomen?
4. Dient hier een onderscheid gemaakt tussen zuivere en gemengde intercommunales? Zo ja, waarin bestaat dit verschil?
5. Op welke wettelijke of decretale bepalingen baseert de geachte Minister zijn standpunt?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat geen enkele wet of decreet de gemeenten verplicht hun leningen op te nemen bij een welbepaalde financiële instelling. In principe kunnen zij met elke kredietinstelling leningscontracten sluiten.

In de praktijk is evenwel het Gemeentekrediet van België tot nu toe de logische en aangewezen medecontractant. Immers, het Gemeentekrediet werd in hoofdzaak opgericht met het doel kredieten te verstrekken aan de lokale besturen. Deze zijn trouwens de aandeelhouders van het Gemeentekrediet, met als gevolg dat zij er in beginsel voordeliger leningvoorwaarden krijgen. Daarnaast biedt het Gemeentekrediet van België specifieke technische en administratieve faciliteiten ten behoeve van het algemeen financieel beheer van de gemeente.

In die omstandigheden is het een logische praktijk dat de gemeenten in de eerste plaats een beroep doen op die financiële instelling.

De toezieende overheid zal dan ook telkens grondig nagaan of leningsovereenkomsten met andere kredietverleners dan het Gemeentekrediet van België leningsvoorwaarden bevatten die ondubbelzinnig het voordeligst zijn.

In verband met intercommunale verenigingen gelden dezelfde regels.

Vraag nr. 76
van 16 mei 1990
van de heer L. PEETERS

Gemeentebelastingen 1989 — Brabant

Mag ik de geachte Minister verzoeken voor de verschillende gemeenten van de provincie Brabant een overzicht te geven van de hiernavolgende gegevens voor het begrotingsjaar 1989:

- het percentage van de aanvullende belasting in de personenbelasting;
- het aantal opcentiemen onroerende voorheffing;
- de aanslagvoet van de belasting op het tewerkgesteld personeel;

- de aanslagvoet van de belasting op de drijfkracht ;
- de toegepaste verhaalbelastingen ;
- de waarde van één opcentiem ;
- de waarde van één opcentiem personenbelasting ?

Antwoord

Gelet op de omvang en de aard van de gevraagde gegevens zullen deze rechtstreeks aan het geachte lid worden toegestuurd.

Vraag nr. 78 van 18 mei 1990 van de heer J. DE ROO

Gemeenten Oost- Vlaanderen — Fiscale en budgettaire toestand

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij voor het dienstjaar 1990, voor elke gemeente van de provincie Oost-Vlaanderen afzonderlijk volgende gegevens te verstrekken :

1. het aantal opcentiemen in de onroerende voorheffing ;
2. het percentage van de aanslagvoet van de aanvullende belasting op de personenbelasting ;
3. de aanslagvoet voor de belasting op het tewerkgesteld personeel ;
4. de aanslagvoet van de belasting op de drijfkracht ;
5. het resultaat van de koptabel van de gewone dienst van de begroting ;
6. het resultaat eigen aan het dienstjaar van de gewone dienst van de begroting ;
7. het algemeen begrotingsresultaat van de gewone dienst van de begroting ?

Antwoord

Het geachte lid verzoekt om een aantal fiscale en budgettaire gegevens betreffende de gemeenten van de provincie Oost-Vlaanderen, op basis van het dienstjaar 1990.

Aangezien nog niet alle Oostvlaamse gemeentebegrotingen voor 1990 bij mijn administratie zijn ingekomen, is het mij nog niet mogelijk de gevraagde gegevens te verstrekken. Zodra de informatie volledig is zal ik niet nalaten ze aan het geachte lid te bezorgen.

Vraag nr. 79 van 21 mei 1990 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gemeenteraad van Kraainem — Taalgebruik

Op 8 mei 1990 woonde ik de gemeenteraad van Kraainem bij.

Tijdens deze gemeenteraad stelde de burgemeester Maricq het volgende :

„In een gesprek dewelke ik samen met mijn collega's van Linkebeek en Sint-Genesius-Rode heb gehad met Gemeenschapsminister Van den Bossche is gebleken dat de Minister akkoord gaat met de schorsing van de Gemeenteraad om de vijf punten, om nadien het publiek in de beide talen in te lichten”.

Toen een lid van de Vlaamse oppositie vroeg of dit akkoord ook schriftelijk bestond, werd de betrokkene onfatsoenlijk afgesnauwd.

Bestaat er een akkoord over het taalgebruik in de gemeenteraad van Kraainem tussen de geachte Minister en de betrokken burgemeester ?

Op welke wijze zal de Minister de vigerende taalwetten in de gemeenteraden van Kraainem, Linkebeek, Wezembeek-Oppem en Sint-Genesius-Rode eindelijk laten naleven ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op zijn vraag mee te delen dat een dergelijk akkoord tussen mij en de burgemeesters van Kraainem, Linkebeek en Sint-Genesius-Rode waarop het geacht lid alludeert, totaal onbestaande is.

Vraag nr. 80 van 23 mei 1990 van de heer W. CORTOIS

Examens georganiseerd door gemeenten — Recht op inzage van de examenkopijen

Ik verwijs naar mijn vraag nummer 61 van 21 maart 1990 en het door de geachte Minister geformuleerd antwoord. Het is correct dat, eens de jury is aangesteld deze het volle vertrouwen geniet van het college van burgemeester en schepenen. Het gaat er dus niet om enige inhoudelijke controle uit te oefenen. Het is juist te stellen dat uitslagen van examens slechts kunnen worden aangevochten in zoverre er aanwijsbare procedurefouten zijn gebeurd. Wel blijft de vraag — zo er aanwijsbare fouten zijn gebeurd - op welke wijze het examen werd afgenomen.

De bedoeling van mijn vraag ligt evenwel elders. Zonder ook maar enigszins controle te willen uitoefenen, kan het voor het college van burgemeester en schepenen interessant zijn inzage te hebben van de examenkopijen. De reden hiervan heb ik reeds uiteengezet in mijn vraag van 21 maart 1990.

Daarenboven vraag ik mij af hoe al deze geheimhouding nog kan kaderen in de zo geprezen openbaarheid van bestuur. Wat doet men met het inzagerecht van alle documenten, dat naast de leden van het College, aan de gemeenteraadsleden wordt toegekend ?

In de optiek van het antwoord van de geachte Minister op mijn vraag nummer 61 zal bij de aanstelling door de gemeenteraad geen enkel lid van de raad zich een ernstig oordeel kunnen vormen over de diverse kandidaten. De dossiers blijven, volgens de geachte Minister, potdicht. In naam van openbaarheid van bestuur.. .

Antwoord

In zijn vraag nummer 61 haalde het geachte lid als reden voor het inzagerecht in de examenkopijen een degelijk personeelsbeleid aan. De leden van het college zouden zich een opinie moeten kunnen vormen over de kwaliteiten en tekortkomingen van de kandidaten aan de hand van deze examenkopijen. Dit impliceert dus dat deze opinie kan verschillen van die van de examencommissie en dat het college dan ook een besluit treft dat afwijkt van het verslag van de examencommissie. Dit is onaanvaardbaar. Het geachte lid stelt immers zelf dat de examencommissie het volle vertrouwen geniet van het college. Er is echter niets dat verhindert dat de examencommissie een meer gedetailleerde evaluatie van de verschillende kandidaten maakt en die ook aan de benoemde overheid bekend maakt.

De openbaarheid van bestuur is een begrip dat als eerste bedoeling de bestuurden dichter bij het beleid te betrekken. In de optiek van het geachte lid zouden alle gemeenteburgers dan ook inzage moeten krijgen in de examenkopijen, teneinde het benoemingsbeleid van hun verkozenen te evalueren.

Vraag nr. 81 van 23 mei 1990 van de heer A. VREVEN

Onderhandelings- en overlegcomités voor plaatselijke besturen — Samenstelling

Bij koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel werden onderhandelings- en overlegcomités opgericht. Bedoelde comités worden samengesteld uit een afvaardiging van de overheid en een afvaardiging van de representatieve vakorganisaties.

Het koninklijk besluit voorziet uitdrukkelijk dat de afvaardiging van de overheid wordt samengesteld uit politiek verantwoordelijken : voor de bijzondere comités voor de plaatselijke besturen zijn dit de burgemeester, diens kabinetsmedewerkers, schepenen, gemeenteraadsleden, de voorzitter van het OCMW, leden van het vast bureau of van de raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW.

De vakorganisaties daarentegen kunnen hun afvaardiging vrij samenstellen, enkel rekening houdend met de beperking van het aantal leden van de afvaardiging.

In dit verband vernam ik graag van de geachte Minister :

1. aan welke voorwaarden de afvaardiging van de vakorganisaties moeten voldoen ;
2. of in een bijzonder comité voor plaatselijke besturen een gemeenteraadslid kan optreden als afgevaardigde van een vakorganisatie, waardoor hij terzelfdertijd rechter en partij is.

Antwoord

Artikel 21, § 3 van het koninklijk besluit van 28 september 1984 bepaalt uitdrukkelijk dat een vakorganisa-

tie vrij haar afvaardiging samenstelt. Artikel 71 van hetzelfde koninklijk besluit geeft een opsomming van mogelijke vakbondsafgevaardigden waarvan iedere vakorganisatie ten hoogste drie vrij gekozen leden mag afvaardigen. Ieder lid moet zijn hoedanigheid van afgevaardigde kunnen bewijzen overeenkomstig de artikelen 72 en volgende (legitimatiekaart, eenvoudige voorlegging van een opdracht of mandaat..).

Wat de tweede vraag betreft : noch de gemeentewet, noch enig andere wettelijke bepaling verbiedt een gemeenteraadslid op te treden als afgevaardigde van een vakorganisatie. Nochtans moet artikel 92 van de gemeentewet in acht genomen worden. Als een gemeenteraadslid als afgevaardigde van een vakorganisatie is opgetreden kan hij wat dat punt van onderhandeling betreft niet meer deelnemen aan de beraadslaging of het besluit van de gemeenteraad. Er is in dit geval immers sprake van belangenvermenging en de onafhankelijkheid van het raadslid is niet langer gewaarborgd. Het omgekeerde geldt evenzeer : als een gemeenteraadslid zou aangewezen worden als afgevaardigde van de gemeentelijke overheid en als zodanig de hoedanigheid van politiek verantwoordelijke krijgt (zie artikel 21, § 2 van het koninklijk besluit van 28 september 1984), kan hij niet meer tegelijkertijd als afgevaardigde van een vakorganisatie optreden. Ook hier zou de onafhankelijkheid van zowel de vertegenwoordiger van de vakorganisatie, als die van het raadslid, handelend als politiek afgevaardigde van de gemeentelijke overheid, in het gedrang komen. De belangen die aan beide hoedanigheden zijn verbonden, zijn onverenigbaar.

Vraag nr. 82 van 25 mei 1990 van de heer H. LAUWERS

Verhaalbelastingen — Belastingsreglement

Een gemeentebestuur kan voor een project van openbare werken verhaalbelastingen heffen, berekend op de totale som van de reële kosten, ook wanneer voor het project toelagen werden bekomen vanwege een hogere overheid. Deze toelagen worden in de gemeentefinanciën beschouwd als algemene inkomsten.

Moet deze werkwijze expliciet worden vermeld in het gemeentelijk belastingsreglement ?

Antwoord

Overeenkomstig de administratieve rechtspraak, weergegeven in de omzendbrief van 13 september 1961 dienen de verhaalbelastingen te worden berekend afgezien van de subsidies die de openbare besturen verlenen of kunnen verlenen voor de uitvoering van de werken die de basis vormen voor de heffing van verhaalbelastingen.

Deze regeling vindt haar grondslag in de zorg voor een zo gelijk mogelijke behandeling van de belastingplichtigen. Alle gemeentelijke wegenwerken zijn inderdaad niet vatbaar voor subsidiëring en daarenboven krijgen de gemeenten niet in alle gevallen de subsidies die theoretisch mogelijk zijn voor de uitvoering van werken. Het is slechts billijk dat het door de belasting-

plichtigen te betalen bedrag niet afhankelijk is van de wil of van de mogelijkheid van de bestuurders om al dan niet maximale subsidies te verwerven.

Uiteraard moeten de verordeningen alle essentiële elementen van de geheven belasting bevatten, zoals de grondslag, de volledige berekeningswijze en het terugvorderingspercentage.

Volledigheidshalve merk ik op dat de algemene richtlijn, vervat in de omzendbrief van 13 september 1961, niet van toepassing is wanneer er toelagen worden verkregen bij toepassing van de wet -Brunfaut. Deze subsidies kunnen immers niet worden beschouwd als tegemoetkomingen ten voordele van de hele gemeente en worden dan ook afgetrokken van het totaal bedrag van de uitgaven, die via een verhaalbelasting ten laste worden gelegd van de aangelande eigenaars.

Vraag nr. 87
van 15 juni 1990
van de heer W. KUIJPERS

Delcredere dienst — Taalgebruik in relaties met bedrijven uit Vlaams Brabant

De taalwetgeving stelt klaar en duidelijk dat het de plaats van de exploitatie is die van tel is en dat het niet de maatschappelijke zetel van een rechtspersoon is die bepaalt dat een dossier hetzij in het Nederlands, hetzij in het Frans moet worden behandeld.

Aan de hand van gegevens in mijn bezit stel ik vast dat de Delcredere dienst in verschillende gemeenten van Vlaams Brabant verzekeringsdocumenten en briefwisseling in het Frans aanvaardt en in het Frans beantwoordt. Enkele voorbeelden : Exalutal NV (Sint-Genesius-Rode), Novarode NV (Sint-Genesius-Rode), Utextel (Ronse), Asco (Zaventem), Fabricom (Grimbergen), Pro Def (Grimbergen).

Graag vernam ik ter zake het standpunt van de geachte Minister en de maatregelen die hij dienaangaande neemt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat het tot de bevoegdheden van de nationale Minister en de Staatssecretaris van Financiën behoort om erop toe te zien dat de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken worden nageleefd door de instellingen die onder hen ressorteren, waartoe de Delcredere dienst behoort.

De vraag moet derhalve tot betrokkenen worden gericht.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)

G. GEENS

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 44
van 19 maart 1990
van de heer P. BERBEN

Verkoop van gronden door het Comité van Aankoop — Bestemming van de prijs

Het Comité van Aankoop kan onder bepaalde voorwaarden overgaan tot de verkoop van onroerende goederen van de Belgische Staat aan derden.

Door de staatshervorming van 16 januari 1989 werd de bevoegdheid Openbare Werken en Verkeer regionaliseerd. Onder meer het Bestuur van Bruggen en Wegen werd hierdoor aan de Vlaamse Gemeenschap overgedragen.

De inkomsten uit de verkoop van onroerende goederen worden geïnd door hogervermeld Comité tot Aankoop, welk onder de bevoegdheid van de Minister van Financiën ressorteert.

Thans rijzen tussen beide diensten onduidelijkheden betreffende deze inkomsten wanneer de dienst Bruggen en Wegen onroerende goederen wenst te verkopen.

Kan de geachte Minister mij meedelen aan wie de middelen voortspruitend uit een verkoop van onroerende goederen door het Bestuur van Bruggen en Wegen toekomen ?

Heeft de Minister dienaangaande reeds stappen ondernomen om de coördinatie tussen de diensten van Bruggen en Wegen en het Comité tot Aankoop te verbeteren of aan te passen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op zijn vraag mee te delen dat ingevolge de coördinatiebesprekingen

gevoerd tussen mijn administratie en de Dienst der Domeinen van het Ministerie van Financiën, de inkomsten voortspuitend uit de verkoop van onroerende goederen in eigendom van de Vlaamse Gemeenschap rechtstreeks worden gestort op de ontvangstenrekeningen van de Vlaamse Gemeenschap.

De problematiek naar waar het geachte lid mogelijk verwijst met name de vertraging in de ontvangst ten gevolge van de transitbeweging via de nationale thesaurie is bijgevolg inmiddels opgelost.

De problematiek in verband met de eigendom van het onroerend patrimonium, die een totaal andere problematiek vormt, heeft het voorwerp uitgemaakt van discussies op het Overlegcomité waarvoor eveneens principiële beslissingen zijn goedgekeurd en door de nationale Regering en door de Executieven.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 48
van 18 mei 1990
van de heer J. VALKENIERS

Vestiging KMO-zone in Affligem — Bezwaren bewoners

Onder de bewoners van Affligem is beroering ontstaan door de voorgenomen vestiging van een zone voor kleine en middelgrote ondernemingen (KMO) van meer dan 100 hectare op het grondgebied van de gemeente. De motieven die zij naar voren schuiven lijken mij gegrond : er bestaat geen verhouding tussen de behoefte aan nieuwe werkplaatsen in deze streek enerzijds en de oprichting van dit mastodontproject anderzijds.

Kan de geachte Minister aan de bevolking de verzekering geven dat alle middelen zullen worden uitgeput om de noodzakelijkheid van dit project te onderzoeken, dat de nadelen voor de bevolking zullen worden afgewogen tegen de eventuele voordelen en dat met hun bezwaren zal rekening worden gehouden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 18 mei 1990, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat bij de Administratie voor Economie en werkgelegenheid tot nog toe geen dossier werd voorgelegd inzake de vestiging van een zone voor kleine en middelgrote ondernemingen te Affligem.

Ik kan het geachte lid tevens verzekeren dat een eventuele aanvraag daartoe, aan de hand van de krachtlijnen geformuleerd in het eindverslag van de interkabinettenwerkgroep industrieterreinen/ambachtelijke zones, zal worden onderzocht en de voor- en nadelen grondig zullen worden afgewogen.

Deze krachtlijnen werden door de Vlaamse Executieve op 7 maart 1990 met eenparigheid goedgekeurd.

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 157
van 14 mei 1990
van de heer J. CUYVERS

Planimeters te Zwalm — Inbreuk op de wetgeving op de beschermde landschappen

In vier deelgemeenten van de fusiegemeente Zwalm, namelijk Sint-Maria-Latem, Paulatem, Dikkele en Meilegem (Saksenboom) staat een niet-vergunde planimeter (een grote rechthoekige elektrische verlichte toeristische wegwijzer naar Zwalmse horecazaken). Aangezien de huidige lokaliteit en vorm van de planimeters een storende werking hebben binnen de beschermende site en/of het beschermd landschap kan de geachte Minister tegen de overtreder optreden op basis van artikel II, § 4 van het decreet van 3 maart 1976 voor monumenten, stads- en dorpsgezichten evenals op grond van artikel 10 van de wet van 7 augustus 1931 op de beschermde landschappen.

De Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu-Oost-Vlaanderen heeft de overtreder, het gemeentebestuur Zwalm, gemeld dat binnen een periode van 30 dagen, ingaand op 6 juli 1989, de bovengenoemde planimeters moeten zijn verwijderd. Momenteel staan die planimeters er nog altijd.

Graag verneem ik van de geachte Minister :

1. of die planimeters het beschermd karakter van de bovenvermelde vier deelgemeenten schaden ;
2. zo ja, tegen welke nieuwe ultieme datum die planimeters alsnog zullen zijn verwijderd ;
3. op wiens kosten die verwijdering zal geschieden.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid meedelen dat er in de verschillende deelgemeenten van Zwalm vijf planimeters werden geplaatst. Twee hiervan vallen binnen het kader van de wetgeving inzake monumenten en landschappen : de planimeter bij de Saksenboom te Meilegem (beschermd monument) en de planimeter in de dorpskom Dikkele (beschermd dorpsgezicht).

Daar het Bestuur voor Monumenten en Landschappen de plaatsing van deze planimeters strijdig achtte met de beschermingsvoorschriften, heeft het de gemeente Zwalm aangemaand om de storende ingrepen ongedaan te maken en ook de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen verzocht op te treden.

De planimeters te Rozebeke, Sint-Maria-Latem en Paulatem vallen niet binnen het kader van de wetgeving inzake monumenten en landschappen, maar wel onder de toepassing van de regelgeving inzake ruimtelijke ordening, meer bepaald het koninklijk besluit van 25 maart 1981 (artikel 3 betreffende werken in de omgeving van beschermde monumenten). Het Bestuur

voor Ruimtelijke Ordening heeft voor de vijf niet-vergunde planimeters proces-verbaal opgemaakt en aan de Procureur des Konings overgezonden. Pas na dit onderzoek zal er een passende herstelmaatregel worden bepaald.

Aangezien de zaak nog bij het parket berust, kan ik thans over de punten 2 en 3 van de vraag geen nadere inlichtingen verstrekken.

**Vraag nr. 158
van 14 mei 1990
van de heer M. DESUTTER**

Woonuitbreidingsgebieden — Voorwaarden voor aanwending

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister welke normen er thans gelden om een zone als woonuitbreidingsgebied in het gewestplan voorzien, te mogen aansnijden.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 houdende inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen bepaalt onder meer het volgende :

„De woonuitbreidingsgebieden zijn uitsluitend bestemd voor groepswoonbouw zolang de bevoegde overheid over de ordening van het gebied niet heeft beslist en zolang, volgens het geval, ofwel die overheid geen besluit tot vaststelling van de uitgaven voor de voorzieningen heeft genomen, ofwel omtrent deze voorzieningen geen met waarborgen omklede verbintenis is aangegaan door de promotor”.

De bepalingen van hogergenoemd koninklijk besluit werden, ten behoeve van de praktische toepassing, nader verklaard in een nota van toelichting. Deze werd onder brochurevorm door de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) verspreid onder referte DOC790803 en dateert van 1979. Deze nota van toelichting bevat ook een verklarende tekst van hogergenoemde bepalingen betreffende de woonuitbreidingsgebieden.

Door de toenmalige Gemeenschapsminister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening werd in 1980 een brochure gepubliceerd onder de titel Beleidsaspecten ruimtelijke ordening. Deze brochure geeft onder hoofdstuk V een nadere omschrijving van de modaliteiten betreffende het benutten van de woonuitbreidingsgebieden.

Uittreksels van beide brochures, welke betrekking hebben op de woonuitbreidingsgebieden, worden met een afzonderlijk schrijven aan het geachte lid overgemaakt.

Wat de algemeenheid betreft kan in principe worden gesteld dat de woonuitbreidingsgebieden worden opgevat als een reservegebied voor de woongebieden. Dit houdt in dat deze gebieden in principe kunnen worden aangewend wanneer daartoe noodzaak bestaat. Deze noodzaak kan, desgevallend worden aangetoond door een behoeftestudie.

De aandacht wordt er op gevestigd dat de gewestplannen sinds nagenoeg een 15-tal jaar van toepassing zijn en dat derhalve de toestand, ook met betrekking tot de woonuitbreidingsgebieden kan zijn geëvolueerd. Tevens toont een vergelijking van de verschillende woonuitbreidingsgebieden een grote verscheidenheid aan inzake oppervlakte, bestaande toestand, ligging ten opzichte van de dorpskern of andere ruimtelijke factoren, die zoals hoger reeds gezegd op 15 jaar merkbaar kunnen zijn geëvolueerd.

Behoeftenstudies kunnen onmogelijk heel exact berekend worden. De nauwkeurigheidsgrenzen liggen nogal uiteen. Dit houdt in dat voor kleine oppervlakken, hetzij kleine restgebieden in een groter woonuitbreidingsgebied hetzij een klein woonuitbreidingsgebied op zichzelf, hetzij een beperkt deel van een groter uitbreidingsgebied, het praktisch onmogelijk is het criterium van de behoefte te hanteren omdat de bouwcapaciteit van dergelijke kleine gedeelten binnen de nauwkeurigheidsgrenzen van de berekeningen vallen.

Bij deze evaluatie kunnen ook andere criteria met betrekking tot het woningpatrimonium zoals bijvoorbeeld de leegstand en de verkrotting worden betrokken. Zo zal men bijvoorbeeld zeer kritisch staan tegenover voorstellen om een woonuitbreidingsgebied aan te snijden als bijvoorbeeld de betrokken gemeente een grote leegstand kent of wanneer dorpsverval optreedt.

Wat de ordening van het gebied betreft, zijn de elementen die deze bepalen vaak ook verschillend van het ene gebied tot het andere. Ook hier moet worden geoordeeld rekening houdend met de specifieke gegevens eigen aan het betrokken gebied.

Zo is voor verschillende woonuitbreidingsgebieden de ordening reeds bepaald door de feitelijke bestaande toestand zoals de bestaande gebouwen en bestaande wegenis.

Voor de grotere woonuitbreidingsgebieden is het vaak aangewezen de realisatie te faseren uiteraard in de veronderstelling dat men tot de conclusie komt dat het woonuitbreidingsgebied op een bepaald ogenblik dient aangesneden. Het ligt, wat de algemeenheden betreft, voor de hand daarbij te beginnen met die delen die het nauwst aansluiten bij de effectieve woonzones.

Het is daarbij niet noodzakelijk en vaak zelfs niet gewenst dat de ordening van het ganse gebied wordt bepaald. Enkel dient er over gewaakt dat, bij het benutten van het betrokken deel, de ordening zodanig wordt opgevat dat de toekomstige ordening van de delen die nog niet worden aangesneden, niet in het gedrang wordt gebracht. Het is voorbarig uitspraak te doen over de ordening van het ganse gebied omdat in dergelijke gevallen, de opvattingen inzake de ordening mettertijd kunnen evolueren en dat, op termijn, andere concepties met betrekking tot de functie van het nog niet aan te snijden gedeelte mogelijk moeten blijven. Omtrent de wijze waarop de overheid uitspraak doet over de ordening van het gebied bestaan verschillende mogelijke administratieve en technische vormen. Voor alle duidelijkheid dient gesteld dat er geen wettelijke verplichting is voor de gemeenten een BPA op te stellen met betrekking tot de beslissing een woonuitbreidingsgebied aan te wenden.

Wat de bestemming betreft kan de aandacht worden gevestigd op het feit dat de woonuitbreidingsgebieden gerangschikt zijn onder de algemene benaming woongebieden en dat ze bijgevolg in aanmerking kunnen komen voor alle functies die vermeld staan in artikel 5 onder punt 1.0.

Wat de algemeenheid betreft kan worden geconcludeerd dat het aanwenden van de woonuitbreidingsgebieden in grote mate een feitenkwestie is, welke zal dienen beoordeeld aan de hand van de feitelijke gegevens van de betrokken plaats. Hogeruiteengezette toelichting moet dan ook in dit licht worden geplaatst.

Vraag nr. 162
van 17 mei 1990
van de heer W. VAN DURME

Golfterrein te Kaprijke — Stedebouwkundige aspecten

In Lembeke (deelgemeente Kaprijke) krijgt de planning van een golfterrein vaste vorm. Er zijn zelfs besprekingen geweest met de gemeentelijke overheid van Kaprijke. Er worden openlijk onderhandelingen gevoerd over de verwerving van bos- en landbouwgronden. Wij stellen vast dat in antwoord op vorige vragen de Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening niet op de hoogte blijkt te zijn van de vergevorderde planning.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij mededelen :

1. of er een aanvraag voor het aanleggen van een golfterrein te Lembeke werd ingediend ;
2. of er contacten zijn geweest met het Bestuur van Ruimtelijke Ordening ;
3. of een golfterrein te Lembeke kan worden toegelaten volgens de criteria vermeld in de Golfnota ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

1. Er werd een principiële aanvraag ingediend voor de aanleg van een golfterrein op het grondgebied Kaprijke-Lembeke, gelegen langs de Gravin d' Alcantalalaan, de Antwerpse Heirweg en de Hoge Zandweg.
2. Onafgezien van de officiële aanvraag waren er aangaande betreffend project contacten met zowel het Hoofdbestuur voor de Ruimtelijke Ordening als met het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening — Directie Oost-Vlaanderen.
3. Volgens het goedgekeurde gewestplan Eeklo-Aalter (koninklijk besluit van 24 maart 1978) hebben de gronden de bestemming woonpark. Deze bestemming is niet onverenigbaar met de aanleg van een golfterrein. In functie van deze additionele bestemming (als golfterrein) is het evenwel nodig rekening houdende met een aantal vigerende bepalingen in verband met verkaveling en verkavelingsoppervlakte een aantal maatregelen te treffen.

4. De goedgekeurde beleidsnota Golfterreinen in Vlaanderen voorziet in het opstellen van een behoeftestudie en een spreidingsmodel over Vlaanderen. Deze studies zijn in hun eindfase en zullen zo spoedig mogelijk aan de Vlaamse Executieve ter beslissing worden voorgelegd. De voorgestelde lokalisatie in Kaprijke-Lembeke zal uiteraard moeten worden getoetst aan de resultaten van deze behoeftestudie en het spreidingsmodel.

Vraag nr. 163
van 17 mei 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Recreatienota — Stand van zaken

De geachte Minister heeft een recreatienota beloofd.

1. In welke fase bevindt de uitwerking van deze nota zich ?
2. Welke zijn de mogelijke hinderpalen en tegen wanneer mag de nota worden verwacht ?

Antwoord

In antwoord op de vragen van het geacht lid wil ik eerst en vooral een algemene bemerking plaatsen rond de beloofde recreatienota. Naar aanleiding van mijn directe bezorgdheid in verband met de golfterreïnproblematiek, die aanleiding gaf tot het publiceren van de Golfnota goedgekeurd als Beleidsnota Golfterreinen door de Vlaamse Executieve in vergadering van 31 mei 1989, heb ik mij onmiddellijk voorgenomen rekening houdende met een aantal ontwikkelingen op het vlak van de vrijetijdsbesteding en meer bepaald de openlucht-recreatie, gelet op de directe relatie met de ruimtelijke planning, een algemene beleidsnota Openlucht-recreatie op te stellen.

De beleidsnota Openlucht-recreatie heeft tot doel in het licht van een ecoplanologisch referentiekader te acteren als een operationele hefboom waarbij zowel het landelijk als het stedelijk gebied via de techniek van de afwegingsplanologie op een positieve — actieve wijze betrokken worden.

Wat nu betreft de concrete vragen in verband met de recreatienota kan ik het volgende antwoorden.

1. De nota bevindt zich in de eindfase en zal eerstdaags door mijn verantwoordelijke medewerkers zorgvuldig gescreend worden vooraleer ze hier zal worden besproken.
2. Hinderpalen bij het tot stand komen van een dergelijke studie zijn het beperkte personeelsbestand van de ter zake bevoegde dienst en de beperkte financiële middelen. Evenwel kan ik het geachte lid bevestigen dat de studie mij naar alle waarschijnlijkheid over korte tijd zal worden voorgelegd.

Vraag nr. 164
van 18 mei 1990
van de heer J. VALKENIERS

Vestiging KMO-zone te Affligem — Wijziging gewestplan

De voorgenomen vestiging van een zone voor kleine

en middelgrote ondernemingen (KMO) van meer dan 100 hectare op het grondgebied van de gemeente Affligem verwekt veel opschudding bij de bewoners van de streek. Deze vestiging kan niet worden gerealiseerd zonder een wijziging van het gewestplan.

Kan de geachte Minister mij meedelen of een wijziging van het gewestplan tot de mogelijkheden behoort? Welke zouden de motieven kunnen zijn om tot een wijziging over te gaan? Zullen de bezwaren van een groot deel van de bevolking worden onderzocht?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de gemeente Affligem mij, als onderdeel van een ruimtelijke richtnota, plannen heeft voorgelegd voor een groot ambachtelijk gebied te Esene.

Het meest recente voorstel, conform de gemeenteraadsbeslissing van 13 december 1989, werd mij op 5 januari 1990 toegezonden en verzocht om een ambachtelijk gebied van 116 ha 30 are 46 ca.

Het voorstel werd nog niet onderzocht. Het is evident dat een dergelijke aanzienlijke wijziging van bovengemeentelijk niveau niet kan worden doorgevoerd zonder gewestplanwijziging. Vooraleer evenwel over de wenselijkheid van zulke bestemmingswijziging te kunnen oordelen moet eerst een uitvoerige motivering van het voorstel worden gevraagd.

Slechts wanneer de behoefte is aangetoond en als het voorstel ook aanvaardbaar is qua lokalisatie, als andere sectoren er niet door in het gedrang komen enzovoort, pas dan kan worden overwogen voor het voorstel, of een gedeelte ervan, een wijziging van het gewestplan aan te vatten.

Meegedeelde bezwaren van particulieren worden steeds bij het dossier gevoegd en mee in overweging genomen tijdens het vooronderzoek. Bezwaren die worden ingediend, tijdens het openbaar onderzoek van een ontwerp-plan tot wijziging van het gewestplan, moeten door de Streekcommissie van Advies worden geadviseerd. Bij een eventuele verwerping van een bezwaarschrift moet deze Streekcommissie er een gemoeteerd advies over uitbrengen.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 264
van 5 april 1990
van de heer P. MATTHYS

Stekene — Mangaanvergiftiging

Op 12 januari 1990 heeft op de vraag van de burgemeester van Stekene en de provinciegouverneur van Oost-Vlaanderen, de Provinciale Dienst voor de Bescherming van het Leefmilieu water- en bodemstalen genomen op de camping Vlasaard en dit in nauwe

samenwerking met de Gezondheidsinspectie Oost-Vlaanderen. Dezelfde dag werd één drinkwaterstaal genomen op de dichtbijgelegen camping Reinaert (Heirweg Stekene).

Deze bemonstering is uitgevoerd naar aanleiding van één bewezen geval van mangaanvergiftiging. In verband hiermee werd een link gelegd met het ziektegeval van mevrouw X op de camping Vlasaard, waar de wegen zouden zijn verhard met LD-slakken.

Alle putwater van de camping Vlasaard alsook het putwater van de camping Reinaert hebben een mangaanconcentratie die hoger is dan 50 milligram per liter (mg/l) zijnde de maximaal toelaatbare concentratie volgens het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 houdende vaststelling van een technische reglementering inzake drinkwater.

Uit het onderzoek van de bodemstalen blijkt dat verhoogde mangaanconcentraties, tot 2 à 3 ten honderd voorkomen op die plaatsen waar LD-slakken of metaalslakken als bodemverharding zijn aangebracht.

Het onderzochte monster van de LD-slakken, of metaalslakken of afvalslakken zelf vertoont een mangaan gehalte van 2,1 ten honderd. De PH-waarde is relatief hoog, namelijk 12.

Op vrijdag 12 januari 1990 werd ook een bemonstering uitgevoerd door het Laboratorium voor Toxicologie van de Rijksuniversiteit Gent. De resultaten hiervan liggen in dezelfde resultaten sfeer als hierboven vermeld.

Op woensdag 17 januari en woensdag 24 januari 1990 worden door de Provinciale Gezondheidsinspectie, in het kader van de getroffen profylactische maatregelen van vrijdag 12 januari 1990, monsters genomen van bloed en urine van zich uit vrije wil aangeboden bewoners binnen de camping Vlasaard.

De bedoeling hiervan was in essentie de gezondheidsrisico's van deze verontreiniging te bepalen.

De resultaten van het bevolkingsonderzoek binnen de camping Vlasaard wijzen uit dat er voor de onderzochte personen geen rechtstreeks gezondheidsgevaar is op voorwaarde dat de blootstelling aan mangaanhoudend water stopt.

Reeds op 16 januari 1990 heeft de burgemeester de camping Vlasaard als de in de onmiddellijke omgeving gelegen campings opgelegd zich aan te sluiten op het openbaar waterleidingsnet, in deze streek bedield door de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW).

Op 24 januari 1990 wordt op vraag van de burgemeester een drinkwaterstaal genomen op de Voorhout-camping, die ver is verwijderd van de camping Vlasaard.

De resultaten van de staalname van dit putwater houden in dat er een overschrijding is van de wettelijk voorgeschreven normen voor wat betreft oxydeerbaarheid, ijzer en . . . mangaan : 116 mg/l (ref. 50 mg/l).

Dit betekent dat dit water niet geschikt is voor menselijke consumptie.

Op 8 februari 1990 heeft de Provinciale Dienst voor de Bescherming van het Leefmilieu bemonsteringen uitgevoerd van putwater dat verschillende inwoners van Stekene, redelijk afgelegen van de camping Vlasaard, voor menselijke consumptie gebruiken.

De resultaten van de zes bemonsteringen zijn in 5 van de 6 gevallen positief wat mangaanconcentratie betreft. De resultaten gaan van 160 mg/l over 218 mg/l tot 344 mg/l en tweemaal 390 mg/l, daar waar de norm 50 mg/l is.

In aanvulling en aansluiting met vraag 15 van 17 januari 1990 van J. Cuyvers gesteld in de Vlaamse Raad en het antwoord van de geachte Minister hebben wij de eer navolgende vragen te stellen aan de geachte Minister.

1. Kan de Minister mij de analyseresultaten meedelen, zoals deze door de dienst Onderzoek van de OV,AM zijn bekomen na bemonstering van de bodemstalen binnen de camping Vlasaard door de heer M. Allison, toezichhoudend ambtenaar van de OVAM ?
2. Kan de Minister mij de resultaten van de chemische analyses meedelen van de totale samenstelling van de uitgeloopte bestanddelen van de LD-slakken, afkomstig van de NV Sidmar, zoals deze in opdracht van de dienst Onderzoek van OVAM in 1988 door het Studiecentrum voor Kernenergie (SCK) zijn bekomen ?
3. Beantwoordt de scheikundige samenstelling van deze LD-slakken aan de Europese richtlijn 86/278/EEG van 12 februari 1986 betreffende de bescherming van het leefmilieu, in het bijzonder de bodem, bij het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw ?
4. Welke onderzoeken heeft OVAM in verband met deze zaak ingesteld en welke zijn de resultaten van elk van deze onderzoeken ?
5. Welke onderzoeken zullen nog worden ingesteld waarbij de samenstelling van de bodem en/of de samenstelling van de ondergrond primordiaal zijn ?
6. Mogen LD-slakken (nog) verder worden gebruikt bij bodemverharding ? Wat is de motivering hiervan ?
7. Neemt de geachte Minister met de gegevens ons thans bekend saneringsmaatregelen binnen de camping Vlasaard ? Werden reeds dergelijke maatregelen opgelegd ?
8. Hoe evalueert de Minister thans deze zaak in functie van de hiervoor gestelde vragen ?

Antwoord

Ter vervollediging van onderhavig antwoord wordt verwezen naar het antwoord op vraag 163 van 22 januari 1990 van mevrouw N. Maes.

Op de door het geachte lid gestelde vragen wordt het volgende geantwoord.

1. De door de toezichhoudende ambtenaar van OVAM bemonsterde afvalstoffen hebben de volgende samenstelling :

	A. 87911 TV. 90/351	A. 87912 TV. 90/352
D.S. (droge stof)	91.94	91.26
PH	10.5	12.5
Zn	7.72	21.1
Cd	< 0.5	< 0.5
Pb	13.8	10.8
Cu	7.62	3.71
Cr	844	19.7
Co	0.78	1.46
Ni	18.8	5.89
Mn	19264	91.2
Uitloging Mn	< 0.05	< 0.05

* zware metalen uitgedrukt in ppm (mg/kg) op droge stof.

* pH : bepaald bij extractieverhouding 1/10 droge stof/water.

* uitloging Mn : bepaald na meting op het gefilterd waterig extract (extractieverhouding 1/10 droge stof/water) en uitgedrukt in ppm op droge stof.

2. De bedoelde analyseresultaten van de LD-slakken worden hierna gegeven :
Watergehalte 105 C, 24 h. : 2,7 m ten honderd,
Asgehalte 600 C, 4 h. (d.s.) : 100 m ten honderd.

Uitloogtest :

Schudproef 1 h., omgevingstemperatuur, verhouding afvalstof (n.s.) tot gedistilleerd water 1 : 5.

PH	:	11,1	
buffercapaciteit tot pH 4,3	·	499	meq/l
buffercapaciteit tot pH 8,3	·	471	meq/l
geleidbaarheid	·	0,838	mS/cm
TOC	·	4,03	m g C/l

anionen :

Fluoride	:	< 0,2	mg/l
Chloride	·	278	mg/l
Nitriet	:	<0,2	mg/l
Bromide	:	<0,2	wdl
Nitrat	:	< 0,2	mdl
Sulfaat	·	0,9	mg/l
Fosfaat	:	< 0,2	mg/l

kationen :

Natrium	·	W	mg/l
Kalium	·	W	mg/l
Calcium	:	93,	mg/l
Magnesium	:	< 0,2	mg/l
droogrest	:	286	mg/l
asrest	·	175	mg/l

Betreft : slakken, prof.

Zware metalen : destructie met HN03 op 120° C gedurende 12 uur in een bomautoclaaf. Resultaten uitgedrukt in mg/kg d.s.

Arseen	< 1 mg As/kg
Thallium	< 1 mg Tl/kg
Kwik	< 1 mg Hg/kg
Seleen	< 1 mg Se/kg
Cadmium	7,2 mg Ca/kg
Beryllium	6,3 mg Be/kg
Zink	20 mg Zn/kg
Chroom	1 200 mg Cr/kg
Lood	10 mg Pb/kg
Nikkel	10 mg Ni/kg
Koper	< 10 mg Cu/kg
Ijzer	174 000 mg Fe/kg
Mangaan	49 950 mg Mn/kg
Magnesium	8 700 mg Mg/kg
Calcium	307 000 mg Ca/kg

Betreft : slakken, fijn gemalen.

Zware metalen : destructie met HNO₃ gedurende 12 uur in een bomautoclaaf. Resultaten uitgedrukt in mg/kg d.s.

Arseen	< 1 mg As/kg
Thallium	< 1 mg Tl/kg
Kwik	< 1 mg Hg/kg
Seleen	< 1 mg Se/kg
Cadmium	7,3 mg Ca/kg
Beryllium	6,8 mg Be/kg
Zink	25 mg Zn/kg
Chroom	1 275 mg Cr/kg
Lood	10 mg Pb/kg
Nikkel	20 mg Ni/kg
Koper	< 10 mg Cu/kg
Ijzer	218 000 mg Fe/kg
Mangaan	48 155 mg Mn/kg
Magnesium	9 150 mg Mg/kg
Calcium	337 700 mg Ca/kg

- De chemische samenstelling van de LD-slakken voldoet aan de grenswaarden voor de concentratie van zware metalen in slib bestemd voor gebruik in de landbouw (bijlage 1 B van de Europese richtlijn 86/278/EEG).
- In 1988 werd in opdracht van de OVAM het uitlooggedrag van de LD-slakken nader onderzocht. Hierbij werden de slakken gebroken en gemalen tot een fijn poeder en werd als uitloogvloeistof zowel gedistilleerd water als een synthetisch percolaat gebruikt. Als globale beoordeling kan worden aangehouden dat de LD-slakken geen aanleiding geven tot milieubelastende uitloingen.
- De onderzoeken uitgevoerd door de OVAM (zie antwoord 2 en 3) wijzen niet op een rechtstreeks of onrechtstreeks verband tussen verhoogde mangaanconcentraties in putwater en het gebruik van LD-slakken als wegverharding. Inzake verdere onderzoeken verwijs ik het geachte lid naar het MINA-plan 2000, voorstellen voor 1990-1995, meer bepaald naar de actieplannen in verband met de bodem.
- In afwachting van de verklaring voor het geval van manganisme, werd verdere toepassing van de slakken als bouw materiaal verboden.
- Vermits de gebruikers van de camping thans beschikken over leidingwater is er geen onmiddellijke reden om saneringsmaatregelen te treffen te meer

daar het zakelijk verband tussen enerzijds de aanwezigheid van de metaalslakken en anderzijds één geval van manganisme, niet werd aangetoond. Bovendien zijn er indicaties dat het mangaan in het water van diepere grondwaterputten van natuurlijk oorsprong is.

Vraag nr. 276
van 23 april 1990
van de heer M. VAN HOUTTE

Afvalstoffendecreet — Bevoegdheid van de burgemeester

Artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende aanduiding van de ambtenaren belast met het toezicht op de uitvoering van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen en de uitvoeringsbesluiten ervan, geeft aan de burgemeester de bevoegdheid inrichtingen welke in strijd zijn met de geldende reglementering te verzegelen en voorlopig te sluiten, na voorlegging van een proces-verbaal door de toezichthoudende ambtenaar.

Kan de geachte Minister volgende drie vragen concreet beantwoorden ?

- Vermits de vaststelling van de toezichthoudende ambtenaar de toestand op een bepaald moment weergeeft, bestaat de mogelijkheid dat op het ogenblik van de exploitatie wordt gehandeld overeenkomstig de geldende voorschriften, doch op andere tijdstippen niet. Zo deze overtreding dan wordt vastgesteld door een officier van gerechtelijke politie, kan de toezichthoudende ambtenaar dan op basis van deze politionele vaststelling een proces-verbaal opstellen, waarop de burgemeester de hogervermelde maatregelen kan nemen ?
- Indien de tegenstrijdigheid blijft bestaan tussen de vaststellingen van de gemachtigde ambtenaar enerzijds en die van de officier van gerechtelijke politie anderzijds, mag de burgemeester dan op basis van deze laatste politionele vaststelling optreden, zonder voorafgaandelijke instemming van de toezichthoudende overheid ?
- Zo door de toezichthoudende ambtenaar wordt verzocht, met toepassing van de in artikel 5 geciteerde maatregelen, op te treden en bijvoorbeeld tot verzegelen over te gaan, is de burgemeester dan verplicht deze maatregel te nemen of beschikt hij nog over een bepaalde appreciatiebevoegdheid zonder van een wettig verzuim te kunnen worden beschuldigd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te antwoorden als volgt.

- Op basis van de feitelijke vaststellingen van een officier van gerechtelijke politie kan de toezichthoudende ambtenaar een proces-verbaal opstellen dat melding maakt van de inbreuken op het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981. De burgemeester kan, indien aan de voorwaarden van artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april

1982, houdende aanduiding van de ambtenaren gelast met het toezicht op de uitvoering van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen en de uitvoeringsbesluiten ervan wordt voldaan, alsdan de voorziene maatregelen treffen.

2. Op grond van artikel 54 van het afvalstoffendecreet kan de burgemeester de verwijdering van de illegaal aangetroffen afvalstoffen bevelen. Hij kan hiertoe alle nodige maatregelen nemen. Het is derhalve mogelijk dat de burgemeester met toepassing van dit artikel de maatregelen neemt die voorzien zijn in artikel 5 van voormeld besluit van de Vlaamse Executieve.
3. Met toepassing van artikel 5 van voormeld besluit beschikt de burgemeester wel degelijk over een eigen appreciatiebevoegdheid. De burgemeester dient immers na te gaan of uit het voorgelegde proces-verbaal van de toezichthoudende ambtenaar voldoende blijkt dat aan één van de gestelde voorwaarden werd voldaan teneinde de voorziene maatregelen te treffen.

Bovendien kan uit het laatste lid van dit artikel 5 worden afgeleid dat de burgemeester kan beslissen om de voorziene maatregelen niet te nemen. Het feit dat de toezichthoudende ambtenaar al dan niet om de toepassing van voormelde maatregelen verzoekt, kan een aanwijzing zijn met betrekking tot de ernst van de vastgelegde feiten maar heeft voor het overige geen impact op de toepasbaarheid van dit artikel.

Vraag nr. 285
van 27 april 1990
van de heer M. DIDDEN

Sanering industriegebieden Reppel-Bocholt en Rotem-Dilsen — Stand van zaken

Reeds enige tijd geleden werd een saneringsplan opgesteld voor de industriegebieden te Reppel-Bocholt alsmede te Rotem-Dilsen. Het betreft saneringsplannen van zwaar belaste gronden alsmede industriële gebouwen wier bestemming dient aangepast. Ook de Europese Gemeenschap heeft in deze aangelegenheid haar medewerking via het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) toegezegd.

Gaarne had ik van de geachte Minister vernomen welk het aandeel is van de Vlaamse Executieve of van de haar afhankelijke besturen in dit saneringsplan. Voor wanneer is de uitvoering van beide saneringsplannen voorzien, bestaat er desbetreffend een timing en wie is uiteindelijk verantwoordelijk voor de coördinatie van de werkzaamheden? Ten slotte had ik graag per afzonderlijk saneringsplan de financiële omvang in zijn totaliteit gekend.

Antwoord

Met betrekking tot de stand van zaken in het saneringsonderzoek rond de voormalige industrieterreinen te Reppel-Bocholt en te Rotem-Dilsen kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Op beide industrieterreinen werd in opdracht van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) een uitgebreid onderzoek naar de huidige verontreinigingssituatie, de risico's op verspreiding van polluenten en de toepasbare saneringsmogelijkheden uitgevoerd.

Met betrekking tot de sanering te Bocholt werd tussen OVAM en de NV Belgroma-Brussel een overeenkomst voor uitwerking van het aanbestedingsdossier der werken opgemaakt. Deze overeenkomst werd in vergadering van 20 december 1989 door de Vlaamse Executieve goedgekeurd. De termijn voor opmaken van het voorontwerp en ontwerp bedraagt 10 maanden en nam een aanvang op 15 februari 1990. De uitvoering der saneringswerken wordt voorzien in de loop van 1991. De totale kostprijs van de sanering wordt geraamd op 200 miljoen frank, BTW inbegrepen en omvat de investerings- en exploitatiekosten, de erelonen van het studiebureau, het permanent toezicht op de werken en alle kosten voor analyses en bijkomende onderzoeken.

Met betrekking tot de sanering te Dilsen wordt momenteel onderhandeld tussen de OVAM en de huidige eigenaar van de terreinen. De kostprijs voor de sanering van de verontreinigingsbron wordt momenteel geraamd op circa 120 miljoen frank (exclusief BTW).

Voor de verdere opvolging en coördinatie van beide projecten fungeert OVAM als opdrachtgevend bestuur.

Vraag nr. 287
van 3 mei 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Intercompost Bilzen — Verwerking buitenlands afval

Naar ik verneem zal een deel van het huishoudelijk afval van de gemeente Wittem in het Nederlands-Limburgse Heuvelland en van de wijk Akerpoort in Maastricht bij Intercompost Bilzen tot compost worden verwerkt. Bovendien zal overeenkomstig het Afvalstoffenplan het composteerbaar gedeelte van de scheidingsinstallatie IVVVA van Maasmechelen meer dan waarschijnlijk nog dit jaar naar Intercompost Bilzen worden afgevoerd. Daarmee zal dan de maximale toevocapaciteit van huisvuil zijn bereikt.

Met betrekking tot deze aangelegenheid zou ik van de geachte Minister graag het volgende vernemen.

1. Door wie en waarom werd aan het Streekgewest Samenwerkingverband Heuvelland de toestemming gegeven om buitenlands huishoudelijk afval te verwerken in Vlaanderen?
2. Hoe brengt de geachte Minister het verwerken van Nederlands afval in overeenstemming met het Afvalstoffenplan?
3. Het betreft hier vermoedelijk een voorlopige maatregel. Wordt dienaangaande een periode vastgesteld? Zo ja, welke periode?
4. Wordt bij het vaststellen van de totale capaciteit met deze maatregel rekening gehouden?

Antwoord

Met betrekking tot vermelde vraag kan aan het geachte lid het volgende worden meegedeeld.

Het samenwerkingsverband Heuvelland (Nederlands-Limburgs) voorziet in de proefgewijze inzameling van GFT-materialen in aparte recipiënten. De hoeveelheid wordt geraamd op 2000 ton op jaarbasis. Omdat de regio niet beschikt over een eigen **composteringsinstallatie** werd een aanvraag gericht aan de Intercommunale Intercompost om deze GFT-fractie te composteren.

Het behoort tot de bevoegdheid van Staatssecretaris M. Smet om invoervergunningen af te leveren. Voor bestemmingen in Vlaanderen is het advies van Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) vereist. Tot hiertoe werd geen vergunning verleend omdat de aangevraagde periode de huidige vergunde termijn van Intercompost overschrijdt. Intercompost zal in ieder geval de absolute voorkeur geven aan binnenlands afval (Intercommunale voor Verwijdering en Verwerking van Vaste Afvalstoffen (IVVVA) en Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij van de Kempen (IOK)).

Het OVAM-advies zal zeker rekening houden met de vrije capaciteit in de composteringsinstallatie, dit wil zeggen de capaciteit die rest na toevoer van IVVVA en eventueel andere Vlaamse gemeenten en intercommunales. In de aanvraag werd een termijn van 1 jaar vooropgesteld.

Over de aanvraag zal pas opnieuw worden beraadslaagd nadat de vergunning aan Intercompost werd verleend voor de nieuwe installatie en voor langere tijd.

Het verwerken en inzonderheid recycleren van buitenlands afval is niet absoluut verboden maar wel gereglementeerd. Uiteraard kan maar buitenlands afval voor recyclage worden aanvaard in de mate dat er vrije verwerkingscapaciteit voorhanden is en mits aan alle milieubeschermingsvoorwaarden kan worden voldaan.

Vraag nr. 301
van 17 mei 1990
van de heer W. VAN DURME

Drongengoed te Knesselare — Inplanting horecazaak

Het Drongengoed te Knesselare beslaat 40 hectare bos dat als landschap werd beschermd (koninklijk besluit van 28 maart 1956). De eigenaar van de centraal gelegen gelegen hoeve heeft plannen om deze om te vormen tot een horecazaak met speelplein, parking enzovoort. Een horecazaak in dit natuurgebied zou de rust verstoren, het bosbestand en het landschap schenden.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of de inplanting van een horecazaak in een beschermd bos toelaatbaar is volgens de geest en de letter van het bosdecreet ;
2. zo neen, welke maatregelen voorzien zijn om de aantasting van het bosbestand onmogelijk te maken ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

1. De inplanting van een grootschalig project temidden van het zeer waardevolle bos Drongengoed is zeker strijdig met de geest van het bosdecreet. In artikel 97 van het decreet wordt immers uitdrukkelijk gesteld dat het verboden is „de rust in het bos en van de bezoekers te verstoren”. Vermits het echter gaat om een niet-beboste enclave waarin ook een hoeve is gelegen, zullen de bepalingen van het bosdecreet hier niet van toepassing zijn. Indien de eigenaar omvormingswerken wil uitvoeren aan de beschermde herenhoeve, zullen wel de bepalingen van de wet op de ruimtelijke ordening en stedenbouw en het beschermingsbesluit moeten worden nageleefd. Deze materie ressorteert onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.
2. Momenteel wordt de mogelijkheid tot aankoop van deze enclave door de overheid onderzocht. Vermits het ganse gebouwencomplex te omvangrijk is voor intern gebruik door de Dienst Groen, Waters en Bossen worden contacten gelegd met het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen en het gemeentebestuur van Knesselare om een eventuele gezamenlijke aankoop te bespreken. Hierbij wordt gedacht aan de realisatie van een natuureducatief centrum, wat een zeer nuttig project zou zijn, gezien de ligging en het recreatief belang van het Drongengoedbos. In ieder geval dient elk gebruik, dat een storende invloed zal hebben op het omliggende bosdomein te allen prijze te worden vermeden.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 68
van 23 januari 1990
van de heer W. VAN DURME

Werkmeesters en werkplaatsleiders — Nieuwe weddeschaal en achterstallig loon

Op 28 november werd tussen Regering en vakbonden een akkoord afgesloten, waarbij overeengekomen werd een hogere weddeschaal voor werkmeester en werkplaatsleiders in te voeren met terugwerkende kracht van 1 september 1975. De hogere weddeschaal wordt nog steeds niet toegepast.

Kan de geachte Minister mij meedelen wanneer de overeengekomen weddeschaal integraal zal worden toegepast en wanneer de achterstallige wedde zal worden verrekend ?

Antwoord

Voor het gemeenschapsonderwijs werden, volgens de richtlijnen bepaald bij het koninklijk besluit van 2 oktober 1968 tot vaststelling en rangschikking van de ambten bij het rijksonderwijs alle benoemingen van

werkmeester en werkplaatsleider doorgevoerd per niveau en werd de wedde die voor deze ambten werd vastgesteld, uitgekeerd.

Het door het geachte lid in zijn vraag opgeworpen probleem van de achterstallige bezoldiging van werkplaatsleiders en werkmeesters TO van het gesubsidieerd onderwijs, refereert naar het protocolakkoord van 28 november 1975 dat op dat punt — toewijzing van de voornoemde betrekkingen in de verschillende niveaus — echter nooit werd uitgevoerd.

Vraag nr. 89
van 13 februari 1990
van mevrouw N. MAES

Werkplaatsleiders en werkmeesters TO — Bezoldiging

In het antwoord om mijn parlementaire vraag nummer 3 van 4 december 1989 betreffende werkplaatsleiders en werkmeesters in het technisch onderwijs, meldt de geachte Minister : „...dat er bij mijn administratie geen problemen gekend zijn inzake de achterstallige wedden..”.

- Hoe kan de geachte Minister deze stelling staven aangezien de betrokkenen reeds sinds 1975 wachten op hun achterstallige wedden ?
- Met ingang van 1 september 1989 heeft men overgangsbepalingen voorzien waarbij een verworven weddeschaal verworven blijft. Op welke manier kunnen deze overgangsmaatregelen op de werkmeesters en werkplaatsleiders toepasselijk zijn, als men weet dat de weddeschalen-HSO nooit werden toegepast ?
- Hoe luidt het advies van de Hoge Raad voor het Technisch Onderwijs betreffende deze aangelegenheid ?

Antwoord

Voor het gemeenschapsonderwijs werden, volgens de richtlijnen bepaald bij het koninklijk besluit van 2 oktober 1968 tot vaststelling en rangschikking van de ambten bij het rijksonderwijs alle benoemingen van werkmeester en werkplaatsleider doorgevoerd per niveau en werd de wedde die voor ambten werd vastgesteld, uitgekeerd.

Het door het geachte lid in haar vraag opgeworpen probleem van de achterstallige bezoldiging van werkplaatsleiders en werkmeesters TO van het gesubsidieerd onderwijs, refereert naar het protocolakkoord van 28 november 1975 dat op het punt — toewijzing van de voornoemde betrekkingen in de verschillende niveaus — echter nooit werd uitgevoerd.

Het advies van de Hoge Raad voor Technisch en Beroepsonderwijs, waarop ik alludeerde in mijn antwoord op de vorige vraag van het geachte lid van 4 december 1989, werd mij recentelijk voorgelegd. Het gevraagde advies betreft evenwel uitsluitend de problematiek van de monografieën van de ambten van werkmeester en werkplaatsleider in het secundair onderwijs met volledig leerplan en heeft als dusdanig geen betrekking op een bezoldigingsproblematiek in bedoelde ambten.

Vraag nr. 112
van 28 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Pensioenregeling voor personeelsleden werkzaam in bijambt — Stand van zaken

Het koninklijk besluit van 15 april 1958, artikel 5 c bepaalt dat een onderwijsambt als bijbetrekking moet worden beschouwd, van zodra de betrokkene bruto-inkomsten heeft uit een andere bezigheid of pensioen, waarvan het bedrag gelijk is aan of hoger is dan de brutobezoldiging die hij zou verkrijgen, indien zijn onderwijsambt als hoofdambt met volledige prestaties werd uitgeoefend, doch berekend op het minimum van de weddeschaal.

Hierdoor komen heel wat onderwijzensmen, die bijvoorbeeld een politiek mandaat hebben uitgeoefend ernstig in de problemen, wanneer zij pensioengerechtigd worden.

Hun onderwijsfunctie wordt als bijambt beschouwd en daardoor dient de wet van 24 december 1976, artikel 76 en volgende en het koninklijk besluit van 15 april 1958, artikel 44 te worden toegepast.

Artikel 77, paragraaf 1 van de wet van 24 december 1976 bepaalt dat geen wedde wordt toegekend voor prestaties geleverd in het onderwijs, door een persoon die reeds een hoofdberoep uitoefent buiten het onderwijs, voor de gezamenlijk bijkomende prestaties die een derde overschrijden van het minimum aantal uren vereist voor een ambt met volledige prestaties.

Artikel 44ter van het koninklijk besluit van 15 april 1958 bepaalt bovendien dat een bijambt dient te worden bezoldigd op basis van de minimumwedde van de schaal die het personeelslid zou hebben verkregen moest hij zijn ambt als hoofdambt met volledige prestaties uitoefenen.

Een decreet zou deze aangelegenheden regelen. Graag vernam ik van de geachte Minister de stand van zaken van de werkzaamheden ter zake en wanneer het decreet mag worden verwacht.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat bij de toepassing van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het Ministerie van Openbaar Onderwijs en de wet van 24 december 1976, betreffende de budgettaire voorstellen 1976-1977 inderdaad problemen kunnen rijzen voor personeelsleden die een politiek mandaat uitoefenen.

Momenteel wordt onderzocht welke oplossing hieraan kan worden gegeven door een wijziging van het koninklijk besluit van 15 april 1958.

Het is echter niet mijn bedoeling deze aangelegenheid bij decreet te regelen.

Vraag nr. 126
van 5 april 1990
van de heer A. LARIDON

ARGO — Onderwijs sociale promotie met een BI-afdeling

Het komt veelvuldig voor dat avondschoon een BI-richt (hoger onderwijs — OSP). In een scholengroep waar een dergelijke BI voorkomt is meestal verder geen hoger onderwijs aanwezig.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- waar een dergelijke toestand zich voordoet, met name een BI in een scholengroep waar verder geen hoger onderwijs bestaat, het aantal gevallen en plaatsen ;
- hoe een dergelijke situatie organisatorisch wordt opgelost ?

Antwoord

In onderstaande onderwijsinstellingen van het gemeenschapsonderwijs wordt hoger onderwijs voor sociale promotie georganiseerd en en geen hoger onderwijs met volledig leerplan.

- A. Rijksleergangen voor Technisch Onderwijs
F. Craeybeckxlaan 22
2100 Antwerpen (Deurne)
- B. Rijksleergangen voor Technisch Onderwijs
Markgravenstraat 25
2410 Herentals
- C. Rijksleergangen voor Technisch Onderwijs
Distelvinklaan 22
2710 Antwerpen (Hoboken)
- D. Rijksleergangen voor Hoger Onderwijs
Bruul 129
2800 Mechelen
- E. Rijksleergangen voor Technisch Onderwijs
Boomgaardstraat 50
2300 Turnhout
- F. Rijksleergangen voor Technisch Onderwijs
Materiaalstraat 67
1070 Brussel (Anderlecht)
- G. Rijksleergangen voor Technisch Onderwijs
Boudewijnvest 3
3290 Diest
- H. Rijksleergangen voor Technisch Onderwijs
Redingenstraat 90
3000 Leuven
- I. Rijksleergangen voor Technisch Onderwijs
Marktstraat 5
1890 Opwijk
- J. Rijksleergangen voor Technisch Onderwijs
Lange Molensstraat 44
1800 Vilvoorde
- K. Rijksleergangen voor Technisch Onderwijs
Rijselstraat 5
8200 Brugge 2

- L. Rijksleergangen voor Technisch Onderwijs
Groenestraat 172
8800 Roeselare
- M. Rijksleergangen voor Technisch Onderwijs
Brusselsestraat 97
9330 Dendermonde
- N. Rijksleergangen voor Technisch Onderwijs
Schoonmeersstraat 52
9000 Gent
- O. Rijksleergangen voor Technisch Onderwijs
Voskenslaan 270
9000 Gent
- P. Rijksleergangen voor Technisch Onderwijs
Brouwerijstraat 5
9100 Lokeren
- Q. Rijksleergangen voor Technisch Onderwijs
Noordlaan 32
2700 Sint-Niklaas
- R. Rijksleergangen voor Technisch Onderwijs
Vilderstraat 28
3500 Hasselt
- S. Rijksleergangen voor Technisch Onderwijs
Moerenstraat 4
3700 Tongeren

Het behoort tot de bevoegdheid van de inrichtende macht — in casu de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) — om dergelijke situaties op organisatorisch vlak op te lossen.

Vraag nr. 139
van 17 april 1990
van de heer J. VALKENIERS

Nederlandstalige scholen in 6 faciliteitengemeenten — Samenstelling schoolbevolking

Mag ik van de geachte Minister voor elke Nederlandstalige school in de zes faciliteitengemeenten het aantal Franstalige en het aantal buitenlandse leerlingen vernemen ?

Wat is hun procentueel aandeel in het totaal aantal leerlingen van de respectieve scholen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid hierna de schoolbevolkingsgegevens van de instellingen gevestigd in de faciliteitengemeenten rond Brussel mee.

1. Basisscholen
 - A. Drogenbos — Gemeentelijke Basisschool, Steenweg op Drogenbos 252
 - a. totaal aantal ingeschreven kleuters en leerlingen lager onderwijs : 240
 - b. aantal Franstalige kinderen : 101 of 42,0 ten honderd
 - c. aantal buitenlandse kinderen : 7 of 2,9 ten honderd

- B. Kraainem — Gemeentelijke Basisschool, Bri-coutlaan 61
- totaal aantal ingeschreven kleuters en leerlingen lager onderwijs : 175
 - aantal Franstalige kinderen : 95 of 54,0 ten honderd
 - aantal buitenlandse kinderen : 5 of 2,8 ten honderd
- C. Linkebeek — Gemeentelijke Basisschool, A. Van Dormaelstraat 2 A
- totaal aantal ingeschreven kleuters en leerlingen lager onderwijs : 109
 - aantal Franstalige kinderen : 38 of 34,8 ten honderd
 - aantal buitenlandse kinderen : nihil
- D. Sint-Genesius-Rode : Gemeentelijke Basisschool, Wauterbos 1
- totaal aantal ingeschreven kleuters en leerlingen lager onderwijs : 477
 - aantal Franstalige kinderen : 63 of 13,2 ten honderd
 - aantal buitenlandse kinderen : 8 of 1,6 ten honderd
- E. Sint-Genesius-Rode — Vrije Basisschool, Kloosterweg 1
- totaal aantal ingeschreven kleuters en leerlingen lager onderwijs : 508
 - aantal Franstalige kinderen : 148 of 29,1 ten honderd
 - aantal buitenlandse kinderen : 10 of 1,9 ten honderd
- F. Sint-Genesius-Rode — Vrije Kleuterschool, Ge-huchtstraat 170
- totaal aantal ingeschreven kleuters : 144
 - aantal Franstalige kleuters : 82 of 56,9 ten honderd
 - aantal buitenlandse kleuters : nihil
- G. Wemmel — Gemeentelijke Basisschool, J. Van-den Broeckstraat 29
- totaal aantal ingeschreven kleuters en leerlingen lager onderwijs : 232
 - aantal Franstalige kinderen (alleen kleu-ters) : 5 of 2,2 ten honderd
 - aantal buitenlandse kinderen (alleen leerlin-gen lager onderwijs) : 2 of 0,9 ten honderd
- H. Wemmel — Vrije Basisschool, Kaasmarkt 38
- totaal aantal ingeschreven kleuters en leerlin-gen lager onderwijs : 426
 - aantal Franstalige kinderen : 57 of 13,4 ten honderd
 - aantal buitenlandse kinderen : 5 of 1,2 ten honderd
- I. Wemmel — Basisschool voor Buitengewoon On-derwijs van het Gemeenschapsonderwijs — 1. Meyskensstraat 75
- totaal aantal ingeschreven kleuters en leerlin-gen lager onderwijs : 97
 - aantal Franstalige kinderen : nihil
 - aantal buitenlandse kinderen : 9 of 9,2 ten honderd
- J. Wezembeek-Oppem — Gemeentelijke Basis-school, Europalaan 2
- totaal aantal ingeschreven kleuters en leerlin-gen lager onderwijs : 102
 - aantal Franstalige kinderen : 34 of 33,3 ten honderd
 - aantal buitenlandse kinderen : 13 of 12,7 ten honderd
- K. Wezembeek-Oppem — Vrije Basisschool, Al-bertlaan 44
- totaal aantal ingeschreven kleuters en leerlin-gen lager onderwijs : 536
 - aantal Franstalige kinderen : 153 of 28,0 ten honderd
 - aantal buitenlandse kinderen : 13 of 2,4 ten honderd
2. Instellingen voor secundair onderwijs
- Voor elk van deze instellingen werd het aantal vreemde leerlingen opgegeven ten opzichte van het totaal aantal leerlingen. Het aantal Franstalige leerlingen in deze onderwijsinstellingen kan echter niet worden opgegeven daar deze gegevens niet worden opgevraagd.

Instellingen	Aantal vreemde leerlingen	Totaal aantal leerlingen	Percentage vreemde leerlingen ten opzichte van totaal aantal leerlingen (ten honderd)
Volledig leerplan :			
2.275.009 Onze-Lieve-Vrouwinstituut ASO-BSO Kloosterweg 1 1640 Sint-Genesius-Rode	5	374	1,34
2.235.003 Heilig Hartcollege Albertlaan 44 1970 Wezembeek-Oppem	6	435	1,38
2.235.008 Middenschool Heilig Hartcollege Albertlaan 44 1970 Wezembeek-Oppem	7	324	2,16
2.331.004 Horiton Zijpstraat 14-16 1810 Wemmel	11	400	2,75
2.331.007 Zijpstraat 14-16 1810 Wemmel	5	130	3,85
2.275.001 Gemeentelijke Leer- gangen voor Talen Schoolstraat 2 1640 Sint-Genesius-Rode	801	2.866	27,95
2.275.001 Onze-Lieve-Vrouwinstituut Kloosterweg 1 1640 Sint-Genesius-Rode	1	41	2,44

Vraag nr. 145
van 19 april 1990
van de heer A. LARIDON

Opvangcentrum De Haan — Rechtspositie personeel

Heel wat personeelsleden zijn verbonden aan het opvangcentrum te De Haan dat gehecht is aan het Medisch-Pedagogisch Instituut van de Staat te Oostende. Onder dit personeel zijn zowel vast benoemden als tijdelijken.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of deze personeelsleden zullen vallen onder de geplande overgangsbepalingen in verband met de personeelsgebonden materies in het buitengewoon onderwijs (wet van 6 juli 1970) en die weldra tot uitvoering zouden worden gebracht.

Meent de geachte Minister niet dat bovenvermelde personeelsleden van dezelfde modaliteiten en behandeling als de andere personeelsleden van het buitengewoon onderwijs moeten kunnen genieten, bijvoorbeeld bij een eventuele komende vacantieverklaring van de ambten van het buitengewoon onderwijs ?

Antwoord

De oplossing op de door het geachte lid gestelde vraag is mogelijk in uitvoering van artikel 2, e van de wet

op het buitengewoon en geïntegreerd onderwijs van 6 juli 1970.

De Vlaamse Executieve dient te voorzien in de nodige personeelscategorieën en ambten en in de omkaderingsnormen, bekwaamheidsbewijzen, weddeschalen, prestatie- en vakantieregeling van deze personeelsleden. Slechts wanneer deze ambten organiek zijn kunnen de betrokken personeelsleden worden benoemd.

Het is mijn bedoeling aan de Vlaamse Executieve in het najaar 1990 een ontwerp van besluit voor te leggen waarbij deze materie wordt geregeld.

Vraag nr. 147
van 20 april 1990
van de heer Jos BOSMANS

Milieuproblematiek — Aandacht in het onderwijs

Het is voor iedereen duidelijk dat het noodzakelijk is de milieuproblematiek in de onderwijsprogramma's te integreren.

Kan de geachte Minister mij daarom meedelen :

1. welke initiatieven door het departement Onderwijs werden genomen om de milieuproblematiek in het Onderwijs en in de onderwijsprogramma's aan de orde te stellen ;
2. welke budgettaire middelen hiervoor ter beschikking werden gesteld ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat voor wat betreft het basisonderwijs vele scholen zelf initiatieven nemen die milieuopvoedend zijn of eraan meewerken. Deze initiatieven mogen niet los staan van het onderwijs maar moeten een geïntegreerd geheel vormen met het eigen onderwijsproject. De inspectie houdt hierop toezicht en stimuleert.

Momenteel rijdt er — in het kader van het project De Tuurbus van de Koning Boudewijnstichting — gedurende twee jaar een milieutruck door Vlaanderen, die alle basisscholen in hun eigen school kunnen uitnodigen om de kinderen milieubewust te maken.

Verder werd aan deze problematiek ook reeds aandacht besteed in het kader van de Pedagogische Week en werden pedagogische richtlijnen gegeven die telkens in brochurevorm verschijnen en worden uitgegeven door het Ministerie van Onderwijs, namelijk :
in 1972 : De natuur : kennen, liefhebben, beschermen ;
in 1980 : Dialoog kind-wereld ;
in 1981 : De actieve school en het milieu ;
in 1984 : Werken aan een schoolteam.

De huidige wetgeving geeft aan elke inrichtende macht het recht haar eigen pedagogische methodes te kiezen. De inrichtende macht volgt een leerplan, goedgekeurd door de Gemeenschapsminister, dat voldoet aan de eisen van een minimumleerplan. In elk van de bestaande leerplannen is er reeds vanaf het eerste leerjaar voldoende aandacht voor de milieuproblematiek.

De budgettaire middelen zijn voor het basisonderwijs niet te ramen, omdat milieuproblematiek geen net afgebakend terrein is en verweven zit in praktisch alle activiteiten en vakken in de basisschool.

In het voltijds secundair onderwijs is de belangstelling voor de milieueducatie groeiend. Enerzijds bestaan specifieke milieuleervakken zoals ecologie en toegepaste ecologie, anderzijds worden in de leerplannen van diverse andere vakken milieuthema's aangesneden en worden deze vakken onderling verbonden met het oog op milieueducatie, namelijk :

- door een vak gebonden-coördinatieve binding maakt men alleen gebruik van een ander vak voor een coördinatie tot een globale maar tijdelijke samenhang ;
- een thematisch-systematische verbinding veronderstelt vakoverkoepelend onderwijs en is dus een systematische benadering ;
- de probleemgeoriënteerde binding spoort problemen van mens en milieu op.

Bij deze benadering ontstaat een toenemende mate van integratie en multidisciplinariteit. De principes eigen aan het projectonderwijs worden hier toegepast.

In een beperkt aantal technische scholen bestaan specifieke opleidingen in milieukunde. Meerdere vakken zijn er dan ook gericht op het aanleren van **welbepaalde** vaardigheden op het domein van de technologische vorming. Het gaat hier meestal om een keuzevak met grote aandacht voor zelfactiviteiten door de leerlingen op basis van de eigen ervaringswereld, steunend op diverse werkvormen en uitmondend op sociale bewogenheid en politiek handelen. Een tweeledigheid vormt het basisconcept van de leerplannen :

- een initiërend vakgedeelte (begrippen) ;
- zelfstandig door leerlingen onder leiding van de leraar te onderzoeken milieuthema's.

Hierna volgt ter illustratie een syntheses tabel van het leerplan milieuleer en milieuproblematiek, dat van toepassing is op de derde graad van het **gemeenschapsecundair** onderwijs, meer bepaald binnen de studie van de complementaire activiteiten :

Leerstof thema's	aantal lestijden
— inleiding, terminologie	2
— geo-ecologie (aarde, leven, ecosystemen)	20
— mens als ruimtegebruiker	5
— mondiaal milieubederf	15
— bedreiging van het leefmilieu	6
— blauwdrukken nieuwe wereldorde	6
— onderzoeksprojecten in verband met lokaal en regionaal milieu	50

Qua leerplanontwikkeling worden wel uiteenlopende pistes bewandeld naargelang van het betrokken **onderwijsnet**.

1. In het gesubsidieerd vrij onderwijs komen **milieugerichte** onderwerpen meer aan bod in het secundair onderwijs van het type II. Zo bevatten aardrijkskunde en biologie opvallend veel milieugerichte leerstof en de leerplannen chemie en fysica minder dan men zou verwachten. Bij de jongste herzieningen van de leerplannen voor de eerste graad, is in het vak maatschappelijke vorming meer ruimte voorzien voor een bredere kijk op leefmilieu-aspecten voor leerlingen van het beroepsonderwijs. In de leervakken godsdienst en technologie-opvoeding worden meer milieugerichte onderwerpen behandeld dan bijvoorbeeld in de leervakken geschiedenis en taalonderricht.
2. In het gemeenschapsonderwijs vertoont de aanwezigheid van milieugerichte items onder andere een grote gelijkheid met de situatie in het secundair onderwijs van het type I van het gesubsidieerd vrij onderwijs. De opsplitsing van aardrijkskunde in economische, sociale en fysische geografie in de derde graad, zorgt voor de grootste verschillen binnen dat vak. In biologie werd de ecologische dimensie recent geaccentueerd. Ook hier komen in de leervakken chemie en fysica milieuthemata minder voor. Een leerplan grondstoffenleer — geografisch benaderd — bevat een milieugericht hoofdstuk, terwijl via de complementaire activiteiten in de tweede en de derde graad ook aan ecologiestudie kan worden gedaan.

Jaarlijks worden er voor de leraars aardrijkskunde van het gemeenschapsonderwijs studiedagen georganiseerd in verband met de milieuproblematiek, bijvoorbeeld hedendaagse polen in milieukunde aan de Vrije Universiteit Brussel ; bodem, bodemverontreiniging, bodemsanering en bodembeheer aan het Horteco Vilvoorde.. .

De OESO-CERI heeft in 1986 een project opgestart rond school and environment project. Een zestal Vlaamse scholen hebben aan de eerste fase van dit project meegewerkt en de resultaten werden op een milieuconferentie te Linz (Oostenrijk) voorgesteld. Er wordt naar gestreefd om een vijftiental scholen, verdeeld over de verschillende netten en Vlaamse provincies en verscheiden qua onderwijsvorm, bij de tweede fase van het project te betrekken. Deze tweede fase ziet er als volgt uit :

- 1989-1990 : voorbereidingsfase (samenstelling, scholengroep, voorbereidende vergaderingen, onderwerpkeuze, methodologische wenken, documentair werk...) ;
- 1990-1991 : eigenlijke uitwerking van het project door de leerlingen, coördinatie door projectleidende leerkrachten en de nationale coördinator ;
- 1991-1992 : eindrapportering, evaluatie, internationale toetsing.

Ten slotte mocht ik, als Minister van Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, zopas een permanente en netoverschrijdende commissie samenstellen die de milieueducatie in het secundair onderwijs moet coördineren. Terzelfdertijd werd opdracht gegeven om maxima-

le contacten te leggen met allerlei instanties die buiten het onderwijs actief zijn op het vlak van milieueducatieve projecten.

Voor de integratie van de milieuproblematiek in de onderwijsprogramma's worden op de begroting van het Ministerie van Onderwijs geen specifieke kredieten voorzien.

Vraag nr. 148
van 20 april 1990
van de heer Jos BOSMANS

Problematiek van de ontwikkelingslanden — Aandacht in het onderwijs

De problematiek van de ontwikkelingslanden lijkt in het onderwijs de laatste tijd minder belangstelling te genieten. Nochtans is het voor alle deskundigen duidelijk dat dit probleem in het onderwijs aan bod moet komen.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. welke initiatieven door het departement Onderwijs werden genomen om de problematiek van de ontwikkelingslanden in het onderwijs en de onderwijsprogramma's aan de orde te stellen ;
2. welke budgettaire middelen hiervoor ter beschikking werden gesteld ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee, dat wat betreft het basisonderwijs de leerinhouden aangaande de problematiek van de ontwikkelingslanden vervat zijn in volgende leerplannen :

- het leerplan en leidraad voor de drie eerste graden van de lagere school ;
- het leerplan aardrijkskunde ;
- het leerplan van sociale opvoeding en vorming tot burgerzin.

De problematiek wordt thematisch behandeld en sluit meestal nauw aan bij de actualiteit. Ook in het kader van het Elkaar-ontmoetend-onderwijs worden initiatieven genomen die de problematiek van de ontwikkelingslanden benaderen. Niet alleen scholen met veel kinderen van migranten, maar alle scholen behoren tot de doelgroep van sommige initiatieven.

In meerdere scholen voor voltijds secundair onderwijs, gespreid over de diverse netten, worden ter gelegenheid van bepaalde nationale acties zoals 11. II. 11, Broederlijk delen en Project Vredeseilanden, initiatieven opgezet rond de problematiek van de ontwikkelingslanden.

Op een studiedag rond de discipline aardrijkskunde voor de leraars van het gemeenschapsonderwijs hebben verenigingen zoals het Algemeen Bestuur voor Ontwikkelingssamenwerking (ABOS), het Nationaal Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking (NCOS), . . . de mogelijkheid gekregen hun didactisch materiaal aan de belangstellenden te tonen. De rijksinspectie voor beoogd vak werkt momenteel en in samenwerking met

ABOS een aantal projecten uit waardoor de internationale coöperatie nog duidelijker en didactisch meer geprononceerd aan bod kan komen.

Onderhavige materie wordt aangesneden in de leerplannen aardrijkskunde van het gemeenschapsecundair onderwijs.

Wat de leerplannen van het gesubsidieerd secundair onderwijs aangaat tekenen zich rond de thema-opbouw analoge tendensen af, al dient hier beklemtoond dat dit een aangelegenheid betreft waarvoor door de wetgever (schoolpactwet, artikel 6) aan de inrichtende machten van het onderwijs ruime pedagogische autonomie werd verleend.

Om de problematiek van de ontwikkelingslanden in het onderwijs en de onderwijsprogramma's aan de orde te stellen worden op de begroting van het Ministerie van Onderwijs geen specifieke kredieten voorzien.

Vraag nr. 160
van 26 april 1990
van de heer P. BREYNE

Sociaal hoger onderwijs — Benoemingsvoorwaarden

Kan de geachte Minister mij precies en gedetailleerd — met aanduiding van de wettelijke gronden — meedelen aan welke diplomavooraarden, voorwaarden qua nuttige ervaring binnen en buiten het onderwijs enzovoort, respectievelijk

- een leraar beroepspraktijk ;
- een leraar technische vakken ;
- een leraar technische vakken en beroepspraktijk

moet voldoen om in het sociaal hoger onderwijs (korte type)

- tijdelijk aangesteld ;
- tot de stage toegelaten ;
- benoemd

te worden in

- een afdeling maatschappelijk assistent ;
- een afdeling maatschappelijk adviseur.

Kan van deze voorwaarden worden afgeweken ? Zo ja, in welke omstandigheden ?

Bestaan er omstandigheden waarin een kandidaat die niet aan alle voorwaarden voldoet voorrang wordt verleend ten opzichte van een kandidaat die wel aan alle voorwaarden voldoet ?

Antwoord

Krachtens artikel 17 § 4, eerste lid van de wet van 7 juli 1970, gewijzigd door de wet van 18 februari 1977, moeten de personeelsleden, die in het hoger onderwijs zijn belast met en wervingsambt van leraar technische vakken, van leraar technische vakken en beroepspraktijk en van leraar beroepspraktijk, inzake vereiste bekwaamheidsbewijzen en nuttige ervaring voldoen aan de bepalingen van artikel 10, punt 11 en van artikel 12 van het koninklijk besluit van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch per-

soneel der rijksinrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen.

Voor het gemeenschapsonderwijs zijn, in afwachting van de uitvoering van artikel 10 van de wet van 7 juli 1970 voor de ambten van leraar TV, BP en TV-BP, de bekwaamheidsbewijzen vereist die vermeld staan in artikel 10 en 12 van het koninklijk besluit van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen in het rijksonderwijs. Wanneer er geen kandidaten zijn met de vereiste bekwaamheidsbewijzen kunnen er ingevolge artikel 17 § 4 van de wet van 7 juli 1970 afwijkingen worden toegestaan van de vereiste bekwaamheidsbewijzen. Ten slotte zijn de regels voor rangschikking van de kandidaten voor een tijdelijke aanstelling vastgelegd bij koninklijk besluit van 22 juli 1969.

Voor het gesubsidieerd onderwijs kan — ingevolge artikel 17 § 4, laatste alinea, van de wet van 7 juli 1970, zoals gewijzigd door artikel 62 van het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs — de Vlaamse Executieve of de daartoe gemachtigde ambtenaar, bij gebrek aan kandidaten die in het bezit zijn van de vereiste bekwaamheidsbewijzen, afwijking toestaan in individuele gevallen. Ten slotte moet ik erop wijzen dat het in de bevoegdheid ligt van de inrichtende machten van de gesubsidieerde onderwijsinrichtingen om hun personeelsleden aan te werven. Momenteel bestaat er ter zake geen voorrangsgeregeling.

**Vraag nr. 161
van 3 mei 1990
van de heer J. LOONES**

Overgang naar BLO — PMS-adviezen en CABO-werking

Vooreerst wens ik de geachte Minister te danken voor zijn antwoorden (Bulletin Vlaamse Raad — Vragen en Antwoorden, nr. 9, 19 februari 1990) op mijn schriftelijke vraag van 27 december 1989.

Het weze mij echter toegelaten de geachte Minister om antwoord op een aantal bijkomende vragen te verzoeken.

1. Uit het eerste antwoord van de Minister blijkt dat het advies van het psyche-medisch-sociaal centrum (PMS) (dat bijzonder lager onderwijs (BLO) aanbeveelt) niet bindend is. Gezien de keuzevrijheid van de ouders is het volgen van BLO een moreel recht, maar geen plicht. Als de ouders het PMS-advies niet volgen, kan het PMS klacht neerleggen bij de Commissie Advies voor Bijzonder Onderwijs (CABO). Als de ouders ook het advies van de CABO niet volgen, kan de CABO zelfs in rechte optreden bij de jeugdrechtbank, wat in het uiterste geval kan leiden tot de ontzetting uit de ouderlijke macht.

Hoe valt de keuzevrijheid van de ouders te rijmen met een mogelijke gerechtelijke procedure die zelfs tot ontzetting uit de ouderlijke macht kan leiden ?

2. De Minister betreurt in zijn antwoord dat er te weinig gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheden die de CABO biedt. Welke maatregelen stelt

Minister voor opdat vaker de tussenkomst van de CABO zou worden gevraagd ?

3. Uit het in februari 1990 gepubliceerd rapport van het CSPO over het beroepsonderwijs, opgemaakt in opdracht van het Ministerie, blijkt dat 5 ten honderd van de leerlingen in het gewoon beroepsonderwijs thuishoren in het buitengewoon secundair onderwijs (BUSO).

In het schooljaar 1987-1988 waren in Vlaanderen gemiddeld 2,97 ten honderd van de leerlingen opgenomen in het bijzonder onderwijs (BO). In Nederland is dat 8,2 ten honderd en in Wallonië is het percentage van dezelfde grootte.

Hoe verklaart de Minister de opmerkelijke verschillen tussen de cijfers van het CSPO-rapport en de realiteit ? Tussen de Vlaamse toestand enerzijds en de Nederlandse en Waalse toestand anderzijds ?

4. Het antwoord van de Minister geeft aan dat er sancties worden getroffen tegen BO-scholen die ten onrechte leerlingen houden die eigenlijk in de gewone school thuishoren. En als misbruiken vanwege de PMS-centra worden vastgesteld wordt hen tijdelijk ontzegd nog BO-adviezen te schrijven.

Omgekeerd, gewone scholen die kinderen met een PMS-advies voor BO niet naar het BO sturen, worden niet gesanctioneerd, omdat aan de vrije keuze van de ouders niet mag worden geraakt. Dat lijkt mij een onrechtvaardige toestand waarvan het kind de dupe kan zijn : het PMS en de BO-directie hebben immers altijd ongelijk, de gewone schooldirectie en de ouders krijgen altijd gelijk. Het lijkt er met andere woorden op dat de keuzevrijheid enkel in het voordeel van de gewone school speelt.

Wat is dan nog de waarde van het PMS-advies ?

Welke waarde geniet voorkeur : „het moreel recht tot het volgen van BO” (ten voordele van het kind), of „de keuzevrijheid van de ouders” (ten voordele van de ouders) ?

5. De controle ter zake wordt uitgeoefend door de BO- en PMS-inspectie.

Over welke gegevens en bevoegdheden beschikken de BO- en PMS-inspecteurs om op te treden in het huishouden van de gewone school als het om potentiële BO-leerlingen gaat ? Of mogen zij enkel (bottelend) optreden in het eigen BO-huishouden ?

Hoe staat de geachte Minister tegenover het voorstel waarbij de gewone scholen een dwingende meldingsplicht van potentiële BO-leerlingen wordt opgelegd aan de PMS- en de BO-inspectie, maar vooral en ook aan de inspectie van het gewoon onderwijs ? Kan dergelijk systeem, waarbij de drie inspecties gezamenlijk controle uitoefenen, niet beter bijdragen tot het beteugelen van de heersende misbruiken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. De CABO zal slechts besluiten een zaak aanhangig te maken bij de jeugdrechtbank indien zij oordeelt dat de houding van het gezinshoofd van aard is om de opvoeding van het kind in gevaar te brengen. In voorkomend geval treedt de jeugdrechter op in functie van zijn opdracht van jeugdbescherming, dus beperkend ten opzichte van de ouderlijke macht, omdat de ouders blijkgeven misbruik te maken van hun keuzevrijheid. Vastgesteld wordt evenwel dat dergelijke procedure de laatste jaren niet is voorgekomen.
2. Maatregelen dringen zich niet op. Er is eerder nood aan een mentaliteitsverandering van de ouders ten opzichte van het buitengewoon onderwijs.
3. De verschillen zijn enerzijds te verklaren door het feit dat niet elke ouder buitengewoon onderwijs wenst voor zijn kind, omdat er nog steeds een te negatief beeld bestaat omtrent het buitengewoon onderwijs. Anderzijds is het ook zo dat het gewoon beroepsonderwijs zeer zwakke leerlingen toch toelaat, wat dan evenwel leidt tot het ongekwalificeerd verlaten van het beroepsonderwijs. Wellicht zijn de percentages opgegeven voor Nederland en Wallonië ook wat aan de hoge kant.
4. Indien de ouders weigeren het advies voor het buitengewoon onderwijs van het PMS-centrum te volgen is dat niet de verantwoordelijkheid van de school voor gewoon onderwijs, aangezien het de ouders zijn die de kinderen naar het buitengewoon onderwijs (keuzevrijheid) dienen te sturen. Wel is vastgesteld dat in sommige gevallen scholen voor gewoon onderwijs, het PMS-advies minimaliseren en ouders van een kind dat het buitengewoon onderwijs werd geadviseerd, beïnvloeden om dit advies niet op te volgen. Een advies voor buitengewoon onderwijs (BO) is voor de ouders vaak een onaangenaam advies en het is dan ook normaal dat ouders allerlei onderwijsmensen raad vragen om dan de meest gewenste raad te volgen, ook wanneer het komt van mensen die minder met het belang van het kind zijn begaan dan met dit van hun eigen school.

Een BO-attest wordt door een onafhankelijk PMS-centrum afgeleverd na een multidisciplinair onderzoek. Bij licht mentaal gehandicapten, karakter- en gedragsmoeilijke en leergestoorde kinderen, aangezien respectievelijk op types, 1, 3 en 8 van het buitengewoon onderwijs is de stoornis voor de ouders niet zo evident en herkenbaar als bij kinderen met een fysische of sensorische handicap.

Het is evenwel duidelijk dat ieder kind recht heeft op voor hem geschikt onderwijs en dat dit een absolute waarde heeft. Alleen oordelen ouders vaak dat ze hun kind een slechte dienst bewijzen door het naar het buitengewoon onderwijs te sturen.

5. In gevallen waar misbruiken worden vermoed of signaleerd, gebeurt het nu reeds dat inspectie van onderwijs in de scholen en de inspectie van de PMS-centra in de centra deze gevallen onderzoekt. Een meldingsplicht van de scholen is in principe mogelijk, maar wanneer dit tegen de wensen van de ouders ingaat, wordt dit bijzonder moeilijk. Ouders kunnen immers toestemming tot onderzoek en be-

geleiding door PMS-centra weigeren. Voor ouders die wel inzien dat het buitengewoon onderwijs voor hun kind het best is, is de meldingsplicht overbodig.

De Hoge Raad voor Psyche-medische-sociale Begeleiding zal eerstdaags een ontwerp van omzendbrief voorleggen, gericht aan de directies van de kleuter-, lagere en secundaire scholen van het gewoon- en buitengewoon onderwijs, aan de inspecteurs waarbij onder meer het belang benadrukt wordt van een tijdige probleemsignalering vanuit de school en het PMS-centrum voor een oriëntering naar een andere vorm van onderwijs, zowel van het gewone naar het buitengewone onderwijs als omgekeerd.

**Vraag nr. 168
van 8 mei 1990
van de heer Jos BOSMANS**

Loopbaanonderbreking — Vervanging

Volgens de vigerende reglementering moet elke vervanger van een titularis in loopbaanonderbreking, dus ook een tweede of derde vervanger, voldoen aan de voorwaarden die zijn gesteld in het koninklijk besluit van 29 augustus 1985. Het komt echter regelmatig voor dat geen geschikte vervanger wordt gevonden. Daardoor vervalt de loopbaanonderbreking en bijgevolg ook de onderbrekingsuitkering, aangezien de Administratie van het Ministerie van Onderwijs het recht op een uitkering koppelt aan het recht op loopbaanonderbreking.

Teneinde moeilijkheden ter zake te voorkomen, had ik graag van de geachte Minister vernomen of :

1. de reglementering in het onderwijs door de Minister zal worden aangepast opdat het recht op een onderbrekingsuitkering behouden blijft indien bij de aanvang van de loopbaanonderbreking alle voorwaarden inzake vervanging vervuld zijn ;
2. de Minister schoolverlaters toelaat indien geen geschikte uitkeringsgerechtigde vervangers worden gevonden.

Antwoord

Indien de oorspronkelijke vervanger van een personeelslid met loopbaanonderbreking de door het artikel 10 § 1 van het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 voorziene hoedanigheid van volledig uitkeringsgerechtigde werkloze (of wegens ontstentenis van betrekking terbeschikkinggesteld personeelslid) bezit en indien deze vervanger tijdelijk afwezig is, blijft de loopbaanonderbreking doorlopen en blijft bijgevolg het recht op de onderbrekingsuitkering bestaan ook indien er geen opvolger, zoals bedoeld in artikel 10 § 1, voor de vervanger kan worden aangeduid.

Anders is het gesteld indien de oorspronkelijke vervanger definitief uit dienst treedt. In dit geval moet een nieuwe vervanger optreden die bovendien een door artikel 10 § 1 van het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 voorziene hoedanigheid moet bezitten.

Schoolverlaters kunnen als oorspronkelijke vervanger van een personeelslid met loopbaanonderbreking slechts in aanmerking komen indien zij de hoedanigheid van volledig uitkeringsgerechtigde werkloze bezitten. Deze hoedanigheid wordt vastgesteld door de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) en wordt door de RVA aan het Ministerie van Onderwijs meegedeeld bij middel van het formulier C63. Schoolverlaters die de hoedanigheid van volledig uitkeringsgerechtigde werkloze nog niet zouden hebben verworven, kunnen wel fungeren als opvolger van een oorspronkelijke tijdelijk afwezige vervanger.

Volledigheidshalve dient hieraan te worden toegevoegd dat de personeelsleden die volledig of gedeeltelijk hun beroepsloopbaan onderbreken, bij absolute voorrang worden vervangen door één of meerdere wegens ontstentenis van betrekking terbeschikkinggestelde personeelsleden.

Uit wat voorafgaat mag blijken dat een aanpassing van de reglementering zoals door het geachte lid in zijn vraag bedoeld zich niet opdringt.

Vraag nr. 170
van 8 mei 1990
van de heer Jos BOSMANS

Loopbaanonderbreking — Mogelijkheid van schorsing

Er zijn geen schorsingsmogelijkheden bij loopbaanonderbreking. Bijgevolg wordt een personeelslid dat deeltijds loopbaanonderbreking neemt en zelfs maar één dag terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden aanvraagt, geacht een einde te stellen aan de loopbaanonderbreking en moet dit lid na de terbeschikkingstelling zijn ambt voltijds hervatten of overstappen naar een ander soort verlof. Dit leidt echter tot allerlei gecompliceerde toestanden.

Kan de Minister mij daarom meedelen welke concrete maatregelen worden genomen om ook in het onderwijs het schorsen van de loopbaanonderbreking in bepaalde gevallen mogelijk te maken ?

Antwoord

Artikel 4 van het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 zoals gewijzigd, bepaalt dat voor het bestuurs- en onderwijzend, opvoedend hulppersoneel en paramedisch personeel alsook voor het technisch personeel van de psyche-medisch-sociale centra, de onderbreking van de beroepsloopbaan wordt toegestaan voor een periode beginnend de eerste dag van de eerste of de tweede maand van het school- of academiejaar en eindigend de laatste dag van dit school- of academiejaar, zomervakantie inbegrepen. Andere personeelsleden kunnen hun beroepsloopbaan voor zes tot twaalf maanden onderbreken.

Met toepassing van artikel 8 § 1 van genoemd besluit kan om uitzonderlijke familiale redenen en mits een opzegging van één maand het personeelslid dat zijn loopbaan heeft onderbroken de toelating verkrijgen zijn ambt opnieuw op te nemen of opnieuw volledig uit te oefenen vooraleer de periode van de onderbreking van de beroepsloopbaan verlopen is.

Een mogelijkheid tot schorsing van deze periodes van loopbaanonderbreking van maximaal 12 maand is in het genoemd koninklijk besluit evenwel niet voorzien. Een schorsing van de onderbreking van de beroepsloopbaan door een periode van terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden, hoe kort ook, kan onder deze reglementering bijgevolg niet voorkomen. Uiteraard geldt dit zowel voor de gedeeltelijke als voor de volledige onderbreking van de beroepsloopbaan.

Er worden momenteel geen maatregelen genomen om in het onderwijs het schorsen van de loopbaanonderbreking mogelijk te maken.

Vraag nr. 171
van 8 mei 1990
van de heer Jos BOSMANS

Loopbaanonderbreking — Beëindiging om familiale redenen

Krachtens artikel 8 § 1 van het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 kan een personeelslid om uitzonderlijke familiale redenen en mits opzegging van één maand een loopbaanonderbreking vroegtijdig beëindigen. In dit artikel is sprake van „het ambt opnieuw opnemen of opnieuw volledig uitoefenen”. Dit wordt door de Administratie van het Ministerie van Onderwijs zo geïnterpreteerd dat het personeelslid zijn ambt effectief dient te hervatten. Ernstige ziekte of terbeschikkingstelling wegens ziekte met alle consequenties lijken nochtans voldoende uitzonderlijke familiale redenen.

Kan de geachte Minister mij meedelen of hij deze interpretatie vanwege de Administratie onderschrijft en of deze interpretatie niet moet worden herzien, vermits ziekte of terbeschikkingstelling wegens ziekte kunnen worden beschouwd als uitzonderlijke familiale redenen ?

Antwoord

Weliswaar wordt in artikel 8 § 1 van het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 zoals gewijzigd, voorzien dat het personeelslid dat zijn loopbaan heeft onderbroken de toelating kan verkrijgen om zijn ambt opnieuw op te nemen of opnieuw volledig uit te oefenen, dit om uitzonderlijke familiale redenen en mits een opzegging van één maand, doch in artikel 7 van genoemd besluit wordt uitdrukkelijk vermeld dat de ziekten of gebrekkigheden opgelopen tijdens de loopbaanonderbreking geen einde maken aan deze onderbreking. Zulks geldt uiteraard zowel voor de gedeeltelijke als voor de volledige onderbreking van de beroepsloopbaan.

De duidelijkheid van de inhoud van artikel 7, hierboven weergegeven, sluit mogelijkheid tot interpretatie vanwege de Administratie uit.

Vraag nr. 175
van 9 mei 1990
van mevrouw M. TYBERGHIE-VANDEBUS-
SCHÉ

Eindwerk HOKT — Uiterste datum voor de verdediging

Wanneer men in het eindexamen slaagt zonder eindwerk, bepaalt de wet van 3 november 1987 (Belgisch Staatsblad van 19 december 1987) dat dit eindwerk moet worden verdedigd vóór 1 februari van het volgende academiejaar, aangezien dit eindwerk betrekking heeft op het examen van het vorig studiejaar.

Er is discussie ontstaan over de toepassing van de wet voor studenten die reeds waren ingeschreven in het tweede jaar van een 2-jarige cyclus bedrijfsadministratie, vóór het verschijnen van deze wet (september 1987). Deze zouden beroep willen doen op de vroegere regeling die 3 jaar voorzag voor het verdedigen van het eindwerk, dus tot augustus 1990. Kan dat ?

1. Wat is de juiste termijn voor het verdedigen van het eindwerk voor studenten die het tweede jaar waren gestart vóór het verschijnen van de nieuwe wet ?
2. Is het behalen van het diploma bedrijfsadministratie een voorwaarde voor het aanvragen van cursussen van fiscaal adviseur ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Met toepassing van artikel 24, § 3, van het koninklijk besluit van 3 november 1987 houdende het algemeen reglement van de studie in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan, kan, in uitzonderlijke omstandigheden, aan de student die is geslaagd voor alle andere examens van het programma van het laatste studiejaar, toelating worden verleend het eindwerk of afstudeerproject voor te brengen en te verdedigen uiterlijk op 1 februari van het volgend academiejaar. Voor de studenten, ingeschreven in het academiejaar 1987-1988, werd in de onderrichting HO/Z 173 van 3 mei 1988 met betrekking tot de toepassingsmodaliteiten van het hoger vermelde koninklijk besluit van 3 november 1987, een overgangsbepaling ingelast. De studenten van wie het eindwerk niet werd aanvaard en die werden uitgesteld, dienden het eindwerk voor te brengen en te verdedigen uiterlijk op 1 februari 1990.
2. Om toegelaten te worden tot het eerste jaar van het hoger onderwijs van het korte type dient de student :
 - houder te zijn van hetzij een diploma afgeleverd door een hogere secundaire technische school, hetzij een gehomologeerd of erkend getuigschrift van hoger secundair onderwijs ;
 - of te slagen voor een toelatingsexamen.

Het gaat hier uiteraard om minimumtoelatingsvoorwaarden. Een instelling kan steeds hogere toelatingsvoorwaarden stellen.

Vraag nr. 177
van 10 mei 1990
van de heer C. MARCHAND

MVD-personeel in het gemeenschapsonderwijs — Benoemingsstop

Met toepassing van het statuut van 1966 werd tot 1 oktober 1984 meesters-, vak- en dienstpersoneel (MVD-personeel) benoemd in de instellingen van het gemeenschapsonderwijs. Het decreet van 6 juli 1989 betreffende het onderwijs heeft een einde gemaakt aan de benoemingsstop. Dit decreet is evenwel nog niet uitgevoerd zodat er nog steeds geen benoemingen gebeuren. Volgens hetzelfde statuut van 1966 moet een lid van het MVD-personeel een ambt met volledige prestaties uitoefenen voor een bevordering.

Het blijkt nu dat voor een personeelslid een ambtswijziging van een onvolledige opdracht naar een volledige opdracht, een nieuwe benoeming inhoudt, waarvoor een stop geldt. Dit betekent dat een lid van het MVD-personeel vóór 1 oktober 1984 werd benoemd op toevallige wijze voor een onvolledige opdracht nooit een bevordering kan krijgen.

Voor alle andere personeelscategorieën in het gemeenschapsonderwijs, met inbegrip van het administratief personeel, wordt een ambtswijziging van onvolledige naar volledige opdracht of van volledige opdracht naar onvolledige, niet beschouwd als een nieuwe benoeming en derhalve toegestaan.

Waarom wordt voor het MVD-personeel een ambtswijziging gelijkgesteld met een nieuwe benoeming en welke maatregelen worden er genomen om de discriminatie tussen het administratief en ander personeel enerzijds en het meesters-, vak- en dienstpersoneel anderzijds weg te werken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat het verhogen van de opdracht van vastbenoemde leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel krachtens het koninklijk besluit nummer 296 van 31 maart 1984 betreffende de leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel van de rij ksinrichtingen, niet mogelijk is.

Momenteel wordt een wijziging van de bepalingen van voormeld besluit niet overwogen.

In uitvoering van het politiek akkoord betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) werd in artikel 30 van het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs voorzien dat de Vlaamse Executieve, na advies van de Centrale Raad van de ARGO, het maximum aantal personeelsleden dat in de categorie van het meesters-, vak- en dienstpersoneel in het gemeenschapsonderwijs, bepaalt. Hieraan kon tot nog toe geen gevolg worden verleend gezien ik bijna een volledig jaar wacht op het advies van de ARGO.

Vraag nr. 180
van 18 mei 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Medewerkers van de PMS-centra — Reiskosten

De pedagogische en administratieve medewerkers van de pedagogische centra van de navormingsactiviteiten (besluit van de Vlaamse Executieve betreffende de organisatie, de coördinatie en de financiering van de navormingsactiviteiten voor de personeelsleden van het onderwijs en van de PMS-centra, Belgisch Staatsblad van 4 januari 1990) hebben recht op een vergoeding voor reiskosten.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen hoeveel deze vergoeding per kilometer bedraagt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 september 1989 betreffende de organisatie, de coördinatie en de financiering van de navormingsactiviteiten voor de personeelsleden van het onderwijs en van de psychomedisch-sociale centra (Belgisch Staatsblad 4 januari 1989) wijst voor de vergoeding van de reiskosten der pedagogische en administratieve medewerkers der pedagogische centra voor navormingsactiviteiten naar het koninklijk besluit van 18 januari 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten, gewijzigd bij koninklijk besluit van 12 december 1984.

Overeenkomstig dit laatste besluit kan slechts bij ministerieel besluit de toelating worden verleend om in het belang van de dienst gebruik te maken van zijn eigen voertuig. Het maximum toegelaten belastbaar vermogen van de wagen bedraagt in dat geval 7 PK met een kilometervergoeding van 7,60 frank. Bij gebrek aan een kilometercontingent wordt de tegenwaarde van het openbaar vervoer terugbetaald aan eerste klas.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE
 WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 15
van 8 november 1989
van de heer L. HANCKE

Expresweg R 11 te Antwerpen — Verdere aanleg

De snelverkeersweg R 11 te Antwerpen-Wilrijk verbindt de autoweg E 10 Antwerpen-Mechelen-Brussel met de Boomsesteenweg en de Prins Boudewijnlaan. Volgens de plannen zal deze weg verder worden aangelegd tussen de Boomsesteenweg en de Sint-Bernardsesteenweg te Antwerpen-Hoboken. In antwoord op mijn vraag nummer 16 van 18 december 1985 kondigde de toenmalige nationale Minister van Openbare Werken de aanbesteding van deze werken aan voor eind 1986 en het einde van de werken voor begin 1988.

Op mijn vraag nummer 44 van 1 juli 1988 stelde de nationale Minister evenwel dat de beschikbare kredieten het vooralsnog niet toelieten deze werken in een investeringsprogramma op te nemen.

Kan de geachte Minister mij meedelen voor wanneer de realisatie van de verdere aanleg van de expresweg R 11, vak tussen de Boomsesteenweg en de Sint-Bernardsesteenweg, voorzien is? Tevens vernam ik graag de geactualiseerde kostenraming der werken.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de realisatie van de R 11 van de Boomssesteenweg tot de Sint-Bernardsesteenweg, afhankelijk van de ter beschikking gestelde kredieten, mogelijk zou moeten zijn vanaf 1991. De raming bedraagt 130 miljoen.

Vraag nr. 157
van 2 april 1990
van de heer J. TIMMERMANS

Stortplaats voor baggerslib te Aalst-Erembodegem — Toezicht

Sedert enige tijd is een stortplaats voor baggerslib uit de Dender in gebruik te Aalst-Erembodegem. Deze stortplaats is quasi in het centrum van deze deelgemeente gelegen, vlak naast een stedelijke sporthal. Naar verluidt wordt hier slib uit de Dender gestort dat in erge mate beladen is met zware metalen, afkomstig van diverse industriële bedrijven langs de Dender.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen?

1. Wordt deze stortplaats geëxploiteerd op basis van een exploitatievergunning? Zo ja, door wie en wanneer werd deze afgeleverd?
2. Welke voorzorgsmaatregelen werden er opgelegd en welke werden er uitgevoerd inzake de bescherming van het grondwater? Is de aangebrachte dunne plasticfolie een voldoende afscherming?
3. Uit welke zones van de Dender is het slib afkomstig? Zijn er analyses van deze diverse soorten slib ter beschikking? Zo ja, voldoen alle soorten slib aan de opgelegde normen inzake zware metalen? Welk erkend labo heeft de analyses verricht? Hoeveel analyses werden er verricht per baggersector?
4. Wat is de nabestemming van dit baggerstort? Hoe wordt dit problematisch stort afgewerkt?
5. Hoeveel dergelijke stortplaatsen van baggerslib bevinden er zich langs de Dender? Waar zijn deze exact gesitueerd? Werden er analyses verricht inzake zware metalen?
6. Wat gebeurt er met zwaar gecontamineerd slib?
7. Stelt het Bestuur der Waterwegen zich burgerlijke partij voor de eventuele zware storkosten tegen de vervuilende bedrijven? Zo nee, waarom niet? Zo ja, welke bedragen werden tegen welke bedrijven gevorderd?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. De stortplaats van baggerslib te Aalst-Erembodegem wordt geëxploiteerd op basis van een exploitatievergunning afgeleverd door de Bestendige Deputatie van de Provincie Oost-Vlaanderen 24 april 1985.
2. Ter bescherming van het grondwater werden de voorzorgsmaatregelen, opgelegd in de exploitatievoorwaarden gevoegd bij de hogervermelde exploitatievergunning, toegepast. Daarin is het aanbrengen van een ondoorlatende folie vervat. Tevens wordt de toestand van het grondwater door de bevoegde dienst opgevolgd.
3. Het slib gestort te Aalst-Erembodegem is afkomstig uit de Dender opwaarts van Aalst. Met het oog op het verkrijgen van de vergunning werden de nodige analyses uitgevoerd door het Laboratorium voor Analytische en Agrochemie van de Rijksuniversiteit te Gent. Hieruit bleek dat het om minimaal verontreinigde specie ging.
Er werd één slibmonster ontnomen in de sluisgeul afwaarts van de sluis te Denderleeuw en geanalyseerd als karakteristiek monster van het meest beladen slib van de Boven-Dender.
4. Bij de definitieve beëindiging van de sportactiviteiten op het stortterrein wordt een eindafdek aangebracht van minstens 0,5 meter bestaande uit bodemmaterialen, weggehaald bij de aanleg van het stortterrein.

In de exploitatievergunning is geen bijzondere nabestemming vermeld. In afwachting van de realisatie van een nabestemming zal het terrein worden ingezaaid. Ik wens hierbij op te merken dat in deze zaak niet kan worden geproken van een problematisch stort.

5. Langs de Dender bevindt zich nog één stortplaats voor baggerspecie in exploitatie te Sint-Gillis-Dendermonde. Het terrein is begrensd door de Dender en de spoorlijn Gent-Dendermonde-Mechelen.

Dezelfde analyses werden uitgevoerd zoals vermeld onder punt 3, met gelijkaardige resultaten.

6. Tot nog toe werden mijn diensten niet geconfronteerd met zwaar gecontamineerd slib op de Dender.
7. Er bestaat geen wettelijke grond waarop het Bestuur der Waterwegen zou kunnen steunen om de kosten voor berging van de vervuilde baggerspecie te kunnen verhalen op de vervuiler.

Vraag nr. 165
van 6 april 1990
van de heer P. DUMEZ

Aanleg in 1991 van een pijplijn doorheen de vaargeulen — Maritieme toegankelijkheid van Antwerpen

Sedert verschillende maanden zijn onderhandelingen aan de gang tussen de Noorse Gasmaatschappij en de

Belgische overheid in verband met de aanleg van de gaspijplijn Noorwegen-Zeebrugge.

Reeds in 1989 werd door de vakpers gewag gemaakt van het feit dat weinig of geen rekening werd gehouden met de toekomstige verdieplingsplannen naar de Antwerpse haven.

Thans zou men in het stadium zijn van de voorbereiding van het koninklijk besluit waarbij de vergunningen worden verleend tot aanleg van de pijplijn.

Kan de geachte Minister de volgende vragen beantwoorden ?

1. Is overleg gepleegd met de Antwerpse havenautoriteiten om in de toekomst de maritieme toegankelijkheid te vrijwaren ?

Naar verluidt zou de pijplijn veel te hoog worden gelegd waardoor de toegankelijkheid op een ernstige wijze in het gedrang komt.

2. Wordt de toegankelijkheid naar de Antwerpse haven in dit dossier op een minstens equivalente manier benaderd als de toegankelijkheid naar Rotterdam ? En dit zowel vanuit het oogpunt van de diepgang van de schepen als van het risico van ontplofing ten gevolge van contact van de ankers met de pijplijn ?
3. Wordt hiervoor voldoende deskundigheid ingezameld en werden hiervoor specialisten geraadpleegd door de bevoegde overheid ?

Mag ik aandringen op een spoedig antwoord daar naar verluidt het dossier bijna in een definitief stadium verkeert.

Antwoord

Wat betreft de aanleg van de pijplijn voor transport van gas (officieel zeepipe genoemd), in de Noordzee op het Belgisch continentaal plat en in de kustwateren, kan ik het geachte lid als volgt informeren.

1. De zeepipe kruist de scheepvaartroutes Scheur-Oost en Wielingen. De diepteligging van de pijplijn werd bepaald, rekening houdend met de mogelijke verdieplingsprogramma's voor de scheepvaart naar Antwerpen op lange termijn. Hierbij werd uitgegaan van het 55'-programma, waarbij de opvaart van een 17 meter diepliggend schip in één getij Antwerpen moet kunnen bereiken. Uiteraard werd met de Antwerpse havenautoriteiten over deze benadering overleg gepleegd.

Uitgaande van de diepgang van de te verwachten schepen werd de bodemdiepte bepaald, rekening houdend met de kielspeling, een overdiepte om de frequentie van de baggerwerken binnen aanvaardbare perken te houden en een baggertolerantie.

Boven de leiding is bovendien een bodembedekking van minstens 3 meter aan te houden. Dit is de minimum bedekking om de leiding veilig te stellen tegen vallende ankers van schepen met een DWT van de orde van 200.000 ton. Het is tevens de minimum bedekking die nodig is om veilig een ruimingsoperatie van een gezonken schip uit te voeren. Deze

eis werd zowel voor Scheur-Oost als voor Wielingen gesteld. De bovenkant van de pijpleiding zal derhalve op GLLWS-22.00 worden gesitueerd.

2. De dekkingseis van 3 meter bij het kruisen van een scheepvaartweg wordt om dezelfde redenen ook in Nederland aangehouden en meer bepaald in de kruising met de Eurogeul voor de toegang tot Rotterdam. Mijn Bestuur voert overigens overleg met Nederland om de eisen die aan de pijpleiding op het Belgisch en Nederlands continentaal plat moeten worden gesteld met elkaar in overeenstemming te brengen.
3. Het Bestuur der Waterwegen en van het Zeewezen beschikt zelf over de nodige deskundigheid om de eisen te formuleren die aan de zeepipe te stellen zijn.

Vraag nr. 170
van 12 april 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Expresweg Gent-Oudenaarde en N 42 — Verkeersslachtoffers

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen :

1. hoeveel dodelijke verkeersslachtoffers, respectievelijk zwaargewonden, er de jongste 5 jaar en jaarlijks te betreuren vielen op de expresweg Gent-Oudenaarde ;
2. hoeveel dodelijke verkeersslachtoffers, respectievelijk zwaargewonden er de jongste 5 jaar en jaarlijks te betreuren vielen op de N 42 tussen Wetteren en Zottegem, respectievelijk tussen Zottegem en Geeraardsbbergen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de gevraagde inlichtingen opzoekingswerk vereisen. De gevraagde inlichtingen zullen het geachte lid dan ook rechtstreeks worden overgemaakt.

Vraag nr. 178
van 23 april 1990
van de heer E. VAN ROMPUY

Woluwelaan te Brussel — Geplande werken

1. In antwoord op een parlementaire vraag van 6 februari 1987 werd door de toenmalige Minister van Openbare Werken beloofd een oplossing te zoeken voor het gevaarlijk kruispunt op de Woluwelaan (Ring rond Brussel) op het grondgebied van Sint-Stevens-Woluwe ter hoogte van de kruising met de Van Damstraat en de Smoldersstraat.

Kan de geachte Minister mij meedelen waar deze oplossing blijft ?

2. In antwoord op een parlementaire vraag van 6 februari 1987 werd door de toenmalige Minister van Openbare Werken beloofd een fietspad te realiseren langs de Woluwelaan tussen het Stationsplein

te Kraainem en de grens met Sint-Lambrechts-Woluwe. Dit is tot op heden nog niet aangelegd.

Is de aanleg van dit rijwielpad opgenomen in het programma 1990 van Openbare Werken ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

1. Zoals meegedeeld, in het antwoord op uw parlementaire vraag nummer 101 van 6 februari 1987 werd de aanvraag voor het eventueel plaatsen van verkeerslichten aan het kruispunt van de R 22 Woluwelaan met de Van Damstraat en de Smoldersstraat te Sint-Stevens Woluwe (Zaventem) voorgelegd aan de Bijzondere Commissie voor de Verkeersveiligheid van het toenmalige Ministerie van Openbare Werken. In zitting van 23 november 1987 werd door deze Commissie hieromtrent ongunstig advies verstrekt, daar het verkeer dat de R 22 aldaar dwarst te gering is. De zichtbaarheid voor de overstekende fietsers werd recentelijk nog verbeterd door snoeiwerken aan de beplantingen op de middenberm van de R 22.

2. Zoals eveneens reeds meegedeeld in het bovenvermeld antwoord op uw parlementaire vraag nummer 101, is de aanleg van fietspaden voorzien in het kader van de herinrichting van de kruispunten van de R 22 met de N 2 Brussel-Leuven en de Tramlaan.

Deze werken zijn voorzien op het programma 1990.

Vraag nr. 179
van 24 april 1990
van de heer J. VALKENIERS

Dansaertlaan te Groot-Bijgaarden — Verkeersveiligheid

De Dansaertlaan te Groot-Bijgaarden-Dilbeek laat sinds vele jaren aan verkeersveiligheid te wensen over. Met de stijging van het verkeer neemt de onveiligheid zelfs nog toe.

De voorganger van de geachte Minister op nationaal niveau beloofde een extra-financiële inspanning voor een betere uitrusting van de straat, doch wegens tijdsgebrek kwam er niets van in huis.

Graag vernam ik wat het departement van de geachte Minister ter zake zal doen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Destijds werd inderdaad overwogen binnen een bepaald pakket aan kredieten en onder wel omschreven voorwaarden het Ministerie van Openbare Werken werken te laten uitvoeren ter verbetering van de verkeersveiligheid op wegen die geen deel uitmaken van het rijkswegennet. De voorstellen ter zake hebben evenwel niet de noodzakelijke instemming gekregen van alle hierbij betrokken instanties.

Aangezien de genaamde Dansaertlaan een gemeenteweg is, kan ik het geachte lid slechts mededelen dat deze problematiek buiten mijn bevoegdheid valt.

Vraag nr. 181
van 24 april 1990
van de heer J. VALKENIERS

Vijver bij firma Hocké te Groot-Bijgaarden — Bestemming

In verband met de vijver nabij de firma Hocké te Groot-Bijgaarden is de laatste maanden een controverse ontstaan. Kan de geachte Minister mij mededelen wat er gaat gebeuren : wordt de vijver overgedragen aan het gemeentebestuur of verkocht aan de firma Hocké, teneinde deel uit te maken van het in het uitzicht gestelde bedrijvencentrum ? Zijn er waarborgen ingebouwd voor de huidige vissersclub ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De grondoverschotten, gelegen tussen de spoorlijn Brussel-Gent, de op- en afrit van de autosnelweg A 10 tot de Gossetlaan en de eigendom NV Hocké zijn voor verkoop overgedragen aan het 2e Comité tot Aankoop te Brussel.

In het proces-verbaal van overgave zijn deze gronden verdeeld in twee loten :
 — lot I : alle gronden min de visvijver ;
 — lot II : de visvijver.

De gekende liefhebbers zijn :
 — voor lot I : de NV Hocké en
 — voor lot II : de gemeente Dilbeek en de NV Hocké.

In het kader van de verkoopprocedure door het Comité zal er eerstdaags door deze dienst contact worden opgenomen met de gemeente Dilbeek betreffende de aankoop van de visvijver.

Ik wil er ook op wijzen dat de mogelijkheid bestaat dat er zich nog andere liefhebbers melden.

Vraag nr. 185
van 26 april 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Weg Gent-Deinze-Kortrijk — Verkeersslachtoffers

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen :

1. hoeveel dodelijke verkeersslachtoffers, respectievelijk zwaargewonden, er de jongste 5 jaar te betreuren vielen op de weg Gent-Deinze (oude Kortrijksesteenweg) (totaalcijfers) ;
2. hoeveel dodelijke verkeersslachtoffers, respectievelijk zwaargewonden, er de jongste 5 jaar te betreuren vielen op de weg Deinze-Kortrijk (totaalcijfers).

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kunnen aan het geachte lid volgende gegevens worden medegedeeld, omtrent het aantal verkeersslachtoffers en zwaargewonden langs de weg Gent-Deinze-Kortrijk, tijdens de laatste vijf jaren (1985 tot en met 1989).

1. Kortrijk-Deinze-Provinciegrens
 Dodelijke slachtoffers : 19
 Zwaargewonde verkeersslachtoffers : 175
2. Provinciegrens-Gent
 Dodelijke slachtoffers : 10
 Zwaargewonde verkeersslachtoffers : 98

Er dient wel te worden op gewezen dat deze cijfers niet volledig juist zijn, aangezien sommige door de politie vastgestelde ongevallen niet zijn opgenomen.

Vraag nr. 189
van 10 mei 1990
van de heer C. MARCHAND

Natuurreservaat De Westhoek te De Panne — Verlies van zand

In het natuurreservaat De Westhoek te De Panne is in een periode van verschillende jaren het helmgras verdwenen van de vlakbij het strand gelegen duinenrij. Het gevolg is dat deze smalle en kwetsbare duinenrij heel wat zand heeft verloren, er kaal bijligt en elk jaar minder hoog wordt. De voorbije stormen hebben verder gezorgd voor een aftopping van de duintoppen.

Kan de evolutie worden meegedeeld van de hoogte van de strandduinen van het staatsnatuurreservaat De Westhoek te De Panne in de periode van 1980 tot 1990 ?

Welke maatregelen worden er genomen om het verlies aan zand tegen te gaan ?

Antwoord

Uit een vergelijking van de aerotelectische waarnemingen van 18 mei 1983 en 9 april 1989 blijkt dat de duinen en de duintoppen van de zeereep in die periode in het algemeen onveranderd zijn gebleven, evenwel met zowel kleine lokale verhogingen als verlagingen.

Om verlies van zand tegen te gaan werden reeds herhaaldelijk beplantingen uitgevoerd en werden regelmatig hagen geplant op de horizontale strook vóór de duinen en op het duintalud zelf.

Ten gevolge van de voorbije stormen is een belangrijk zandverlies opgetreden in de strook palend aan de duinglooiingsvoet. Het verwerken in aanvulling van zand in de betreffende zone is thans opgenomen in de stormschadestaat nummer 27 — Onderhoud van Haven en Kust van Nieuwpoort. In die staat wordt voorzien om 15.000 kubieke meter zand te verwerken voor een bedrag van 1,9 miljoen frank, BTW inbegrepen. Tevens dient de beschadigde zeeduinglooiingsvoet te worden hersteld om verdere schade te voorkomen.

**Vraag nr. 190
van 10 mei 1990
van de heer J. VALKENIERS**

Martelaarsplein Brussel — Vestiging Vlaamse Regering

De geachte Gemeenschapsminister zal het met mij eens zijn dat de gebouwen op het Martelaarsplein in zeer erbarmelijke toestand verkeren.

Er doen geruchten de ronde dat de Brusselse Regering niet akkoord gaat om alle gebouwen door de Vlaamse Regering te laten gebruiken. Naar mij wordt gesignaleerd zou de geachte Minister het eens zijn dat alleen de Kanselarij er zou worden gevestigd.

Welk is het standpunt van de geachte Minister ?

Antwoord

In vergadering van 30 juli 1982 besloot de toenmalige Vlaamse Executieve haar kabinetten te huisvesten op het Martelaarsplein te Brussel. Immers vanaf 1968 werden door de staat een aantal gebouwen gekocht, gesitueerd rond het als monument beschermde Martelaarsplein, ten behoeve van het Ministerie van Nederlandse Cultuur of van de Vlaamse Gemeenschap. De verworven panden worden Noord- en Zuidgebouw genoemd. Belangrijk is te vermelden dat het Zuidgebouw slechts gedeeltelijk eigendom is van de Belgische staat. De rechtervleugel is nog steeds in handen van privé-eigenaars.

Zoals het geachte lid terecht stelt liggen deze gebouwen er zeer erbarmelijk bij zodat ik als bevoegd Gemeenschapsminister het gepast achtte deze situatie terug in het daglicht te brengen door middel van een nota voor de Vlaamse Executieve. In mijn nota van 4 april 1990 maak ik een duidelijke actualisering van de situatie van 1982.

Naast de intussen gewijzigde eigendomssituatie — het Noordgebouw is ingevolge de financieringswet van 17 januari 1989 overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap — is eveneens het aantal kabinetten toegenomen van negen naar elf en zijn de stedenbouwkundige voorschriften in grote mate veranderd.

Het plein dat voorheen hoofdzakelijk bestemd was als kantoorfunctie, voorziet nu ten gevolge van de bepalingen van het stedenbouwkundig attest nummer 2 afgeleverd op 11 mei 1989 voornamelijk hog woonfuncties. De kantoorfuncties zijn slechts toegestaan in de uiterste hoeken én in het Noordgebouw. Het Zuidgebouw wordt volgens dit stedenbouwkundig attest eveneens een woonfunctie opgelegd, weliswaar met een animatiefunctie op het gelijkvloers. Concreet stel ik in mijn nota daarom ook voor onmiddellijk te starten met de restauratie en de inrichting van het Noordgebouw — als vestigingsplaats van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve — en gelijktijdig de onderhandelingen verder te zetten met de Brusselse Hoofdstedelijke overheden met betrekking tot de overige bestemmingen, in casu het Zuidgebouw.

In vergadering van 4 april 1990 besloot de Vlaamse Executieve dan ook de nota voorlopig te verdagen tot

na wederinschrijving en inmiddels de Voorzitter en de Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer te belasten met het plegen van overleg met de Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve betreffende hogergeciteerde bestemmingen op het Martelaarsplein. Dit overleg is ondertussen gestart en de resultaten ervan zullen worden voorgelegd aan de Vlaamse Executieve.

De Vlaamse Executieve noch ikzelf hebben dus afgezien van de initiële bedoeling van de beslissing van 1982 om de ministeriële kabinetten te huisvesten rondom het Martelaarsplein.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)

G. GEENS

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

**Vraag nr. 54
van 23 mei 1990
van mevrouw A. DUROI-VANHELMONT**

Begrotingsfondsen — Organieke wet

De wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gewijzigd bij de wet van 28 juni 1989, schrijft in artikel 19 een vrij strikt wettelijk kader voor met betrekking tot het gebruik van begrotingsfondsen. Dergelijke begrotingsfondsen kunnen alleen nog worden opgericht bij een organieke wet waarbij men voor bepaalde uitgaven sommige op de middelbegroting aangerekende ontvangsten bestemt. Deze fondsen kunnen niet meer worden gestijfd met kredieten van de algemene uitgavenbegroting.

1. Welke zijn voor de begroting 1990 van de begrotingsfondsen die erop voorkomen, de fondsen die zijn opgericht bij organieke wet en om welke organieke wet gaat het, evenals de fondsen, opgericht bij organieke wet op de begroting 1990, die worden gestijfd met kredieten van de algemene uitgavenbegroting ?
2. Welke begrotingsfondsen zullen voor de begroting 1991, volgens voormelde wettelijke bepaling, worden behouden of nieuw worden geïntroduceerd ?

L. WALTNIËL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

**Vraag nr. 160
van 17 mei 1990
van de heer W. VAN DURME**

Drongengoed te Knesselare — Inplanting van horecazaak

Het Drongengoed te Knesselare beslaat 40 hectare bos.

Op 28 maart 1956 werd het bos gerangschikt als landschap, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 7 augustus 1931. Volgens artikel 2 van het koninklijk besluit van 28 maart 1953 is het verboden de nieuwe gebouwen op te richten of de bestaande te verbouwen, zonder dat de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen goedkeuring verleent. Hetzelfde geldt voor grondwerken, uitgravingen, wegen of banen te wijzigen of nieuwe aan te leggen, bomen te kappen, werken uit te voeren die het karakter van de plaats zouden schenden en reclamepanelen aan te brengen.

In Drongengoed bevindt zich een grote hoeve. De eigenaar heeft het voornemen in deze hoeve een horecazaak te vestigen met parking, speelplein en dergelijke. Er is ook het feit dat honderden auto's het bos zullen binnenrijden om de horecazaak te bereiken wat een zware belasting betekent voor het bosbestand met al wat er leeft.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen :

1. of er een aanvraag werd ingediend om een horecazaak te vestigen op de hoeve van Drongengoed ;
2. of de aanvraag werd voorgelegd aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen ;
3. welke instanties advies, vergunningen en afwijkingen moeten toestaan ;
4. of het instandhouden van het bosbestand ook of volledig tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting behoort ?

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 53
van 10 mei 1990
van de heer 1. EGELMEERS

FMSPZG-instellingen — Bezoldiging groepschefs

Met het besluit van de Vlaamse Executieve van 19 juli 1989 betreffende de aanpassing van de lonen in de instellingen ressorterend onder het Fonds voor Medische, Sociale en Pedagogische Zorg voor Gehandicapten (FMSPZG), werden de weddeschalen van de opvoeders-groepschefs gelijkgesteld met deze van de directeurs van instellingen met 20 tot 60 bedden. Voor de berekening van de anciënniteit wordt voor de groepschefs gerekend vanaf 21 jaar, voor de directeurs vanaf 25 jaar.

Dit alles brengt met zich mee dat een groepschef een hogere wedde heeft dan de directeur.

Kan de geachte Minister mij zeggen hoe aan deze ongerijmde toestand wordt verholpen in de instellingen met 30 bedden ?

Vraag nr. 55
van 22 mei 1990
van mevrouw M. TYBERGHIEN-VANDENBUS-
SCHE

Comité voor Bijzondere Jeugdzorg — Plaatsing bij instellingen in het arrondissement Diksmuide-Veurne-Oostende

Door de Comités voor Bijzondere Jeugdzorg worden kinderen voor eventuele opvang en begeleiding aan instellingen en of bepaalde organisaties toevertrouwd.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister hoeveel kinderen voor de jaren 1987-1988 en 1989, door bemiddeling van het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg gevestigd te Veurne werden geplaatst en welke de begeleidende organisaties of instellingen waren aan wie de kinderen werden toevertrouwd.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 288
van 7 mei 1990
van de heer J. TIMMERMANS

VMZ — Uitvoering investeringsprogramma 1990

In het Milieubeleidsplan 1990-1995 wordt bepaald dat de verwezenlijking van het investeringsprogramma 1990 van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) inzake collectoren zal gebeuren met technische bijstand van de geregionaliseerde diensten van het Bestuur der Waterwegen van het Ministerie van Openbare Werken. Inmiddels wordt echter een overeenkomst inzake technische bijstand voorgelegd, waarbij de Algemene Technische Diensten (ATD) met deze opdracht zullen worden belast.

Deze procedure doet echter veel vragen oprijzen.

Ten eerste zitten veel VMZ-ambtenaren (ingenieurs en toezichters) uit de Investeringsdienst zonder praktisch werk omdat de lopende werken zijn beëindigd. De weinige opdrachten voor 1990 konden zonder enig probleem door deze ambtenaren worden uitgevoerd.

Ten tweede wordt nu die dienst belast met een uitvoeringsopdracht, namelijk de subsidiëringsprocedure van deze dossiers te behandelen. Deze rechter en partij-situatie is zeer ongezond.

Mag ik van de geachte Minister dan ook het volgende vernemen ?

1. Welke concrete opdrachten en taken vervullen de VMZ-personeelsleden uit de dienst Investeringsvandaag ?
2. Hoeveel personeelsleden zijn in iedere buitendienst en op het Hoofdbestuur in de dienst Investerings met welke investeringsdossiers bezig ?

3. Hoeveel van deze personeelsleden vervullen geen concrete taak inzake dossiersuitwerking of -opvolging en met welke vervangingstaken zijn ze momenteel belast ?
4. Waarom worden de ATD als beleidsadministratie met uitvoerende opdrachten belast ? Betekent dit dat de ATD dermate personeelsleden in overtal hebben dat deze niet onbelangrijke taken zonder problemen kunnen worden uitgevoerd ?
5. Wie zal, gelet op het feit dat de ATD geen toezichters in het kader hebben, op de vele werken toezicht houden ?
6. In het verleden hebben de ATD herhaaldelijk eindeloze discussies gevoerd met de VMZ inzake voorbereiding en uitvoering van subsidiëringdossiers. Zullen de ATD die discussies nu met zichzelf voeren of zijn de bezwaren van gisteren plots overbodig geworden ?
7. Heeft het, gelet op de reorganisatie van de Vlaamse Administratie zin om in een overgangperiode eens te meer een nieuwe administratieve structuur op te zetten ? Hoe en door wie in de nieuwe Vlaamse Administratie zal de jarenlange opvolging van de betrokken dossiers gebeuren ? Wordt hier geen ideaal alibi uitgewerkt voor aannemers en ontwerpers om zonder controle de werken uit te voeren en bij discussie het gelijk aan hun kant te krijgen ?
8. Wat is de zin om voor een overgangperiode van maximaal 1 jaar een dergelijke ingewikkelde constructie op te zetten ?
9. Wat is het advies van de werknemersorganisaties geweest over deze toekomst waarbij de VMZ-ambtenaren eens te meer voor schut worden gezet ? Wanneer werd dit advies gevraagd ?
10. Waarom werd niet geopteerd om de blijkbaar werkloze ATD-ambtenaren tijdelijk met een uitvoeringsopdracht te detacheren naar de VMZ in plaats van de voorliggende onwerkzame formule ?

Vraag nr. 289
van 8 mei 1990
van de heer Jozef BOSMANS

MER-plicht — Interpretatie

In het besluit van de Vlaamse Executieve wordt een opsomming gegeven van categorieën van werken en handelingen waarvoor een milieueffectenrapport (MER) is vereist.

Een instructie van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) geeft enige toelichting bij deze lijst van categorieën van werken en handelingen met de bedoeling duidelijkheid te scheppen in de bestaande MER-verplichtingen.

Het komt mij echter voor dat deze instructie tegelijkertijd een ernstige uitbreiding inhoudt van de MER-plicht. Zo wordt bijvoorbeeld in de toelichting met betrekking tot de uitrustingswerken van een industrie-terrein met een oppervlakte van 100 hectare en meer, het begrip oppervlakte nader gespecificeerd als zijnde

de totaliteit van het tot industrie bestemde gebied volgens gewestplan en/of gemeentelijk plan van aanleg waarvan de aanvraag een gedeelte kan beslaan.

Is de geachte Minister akkoord met de stelling dat deze interpretatie ingaat tegen de bedoeling van een MER, om enkel voor grote werken een beschrijving van de impact op het milieu te geven ?

Vraag nr. 290
van 8 mei 1990
van de heer Jozef BOSMANS

Heffingen op storten van industrieel afval — Interpretatie

Door het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1990, werd de heffing op het storten van industrieel afval verhoogd van 100 naar 900 frank per ton.

Een aantal bedrijven gespecialiseerd in het ophalen van industrieel afval rekent deze prijs van 900 frank door aan hun klanten. Door een zorgvuldiger scheiding en selectie van afval kunnen deze bedrijven echter vaak aanzienlijke hoeveelheden storten tegen een lagere prijs. Binnen de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) wordt ten opzichte van deze handelwijze op twee verschillende manieren gereageerd. De Directeur-generaal acht dit optreden niet in strijd met het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, de Inspectie daarentegen wel.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen welke van beide visies de juiste is.

Vraag nr. 291
van 8 mei 1990
van de heer J. LOONES

Gebied Ter Yde-Hannecart-Groenendijk-Monobloc te Oostduinkerke — Bestemming

De problematiek rond het landschappelijk waardevol en aaneengesloten gebied Ter Yde-Hannecart-Groenendijk-Monobloc te Oostduinkerke is de geachte Minister natuurlijk niet onbekend.

Op het gewestplan Veurne-Westkust van december 1976 werd heel de zone ingekleurd als waterwinningsgebied en de 75 hectare van Groenendijk-Monobloc werden woonuitbreidingsgebied.

In 1981 werd Groenendijk-Monobloc gerangschikt als natuurreservaat. Dit werd in 1990 ongedaan gemaakt door een arrest van de Raad van State.

In het kader van de herziening van de gewestplannen stelde de Vlaamse Executieve bij besluit van 14 maart 1990 voorlopig het ontwerp-gewestplan vast waarbij het gebied Groenendijk-Monobloc een bestemmingswijziging zou krijgen van waterwin- en woonuitbreidingsgebied naar natuurgebied en natuurreservaat.

Zolang evenwel het gewestplan niet definitief is vastgesteld kunnen naar aanleiding van het openbaar onderzoek over het ontwerp-gewestplan, nog wijzigingen worden aangebracht aan de voorlopig vastgestelde be-

stemmingen. In dat verband heeft de Commissie van Advies voor de Ruimtelijke Ordening van West-Vlaanderen in haar zittingen van 23 en 29 maart 1990 al ongunstig advies over het ontwerp-gewestplan verstrekt. Die Commissie is van oordeel dat het betrokken gebied als waterwingebied dient te worden behouden.

Daarom graag volgende vraag aan de geachte Minister.

Kunnen er nog wijzigingen aan de voolopig vastgestelde bestemming worden aangebracht in het licht van de (bijna) gerealiseerde verbindingen tussen de drinkwaternetten van de Intercommunale waterleidingsmaatschappij van Veurne-Ambacht (IWVA), de Tussenge-meentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Waterbedeling (TMVW) en de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMZ) ?

Vraag nr. 292
van 8 mei 1990
van de heer J. LOONES

Exploitatievergunningen — Termijnen van toekenning

Vanwege diverse instanties worden klachten gehoord in verband met de zeer lange tijdsduur nodig voor het bekomen van diverse exploitatievergunningen. De afhandeling van aanvragen voor bouwvergunningen verloopt binnen redelijke termijnen. Het bekomen van een exploitatievergunning daarentegen blijkt stilaan een onmogelijke opdracht te worden.

Wellicht zijn de diensten van de Administratie voor Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening (AROL) niet meer opgewassen tegen hun steeds omvangrijker wordende opdracht.

Volgende vragen kunnen daarbij worden gesteld.

1. Aan welke factoren is het te wijten dat het verlenen van exploitatievergunningen steeds meer tijd in beslag neemt ?
2. Kunnen er inzake uitwerking verschillen worden vastgesteld tussen de verschillende provincies ?
3. Wat is de gemiddelde termijn voor het afgeven van exploitatievergunningen in de verschillende provincies ?

Vraag nr. 293
van 9 mei 1990
van de heer J. CUYVERS

Beroep tegen exploitatievergunning - Regionale en nationale bevoegdheid

De Gewesten zijn bevoegd voor de politie van de gevaarlijk ke, ongezonde en hinderlijke bedrijven, onder voorbehoud van de maatregelen van interne politie die betrekking hebben op de arbeidsbescherming (artikel 6, § 1, II, 3°, van de bijzondere wet). Dit betekent dat de Gewesten bevoegd zijn voor het milieutoezicht op bedrijven en andere hinderlijke inrichtingen. De nationale overheid blijft evenwel bevoegd voor de arbeidsveiligheid en -hygiëne. Voor de toepassing van titel 1 van het ARAB (exploitatievergunning) levert dit echter problemen op. Zowel de Raad van State (Arrest

nummer 24.848 van 22 november 1984 inzake Seca) als het Arbitragehof beslisten dat titel 1 van het ARAB zowel slaat op milieuhinder als op arbeidsveiligheid en -hygiëne. Er moet dus een onderscheid gemaakt worden tussen het interne aspect van de exploitatievergunning (nationale bevoegdheid) en het externe aspect ervan (regionale bevoegdheid). Anderzijds zijn het interne en externe aspect van een exploitatievergunning soms onlosmakelijk met elkaar verbonden. Zo kunnen de arbeidsomstandigheden in een werkplaats door verhoogde afzuiging van schadelijke stoffen verbeteren, maar kunnen er tegelijkertijd meer schadelijke stoffen in de buitenlucht vrijkomen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Als beroep wordt ingesteld tegen een toegekende exploitatievergunning 1ste klasse, zowel bij de Gemeenschapsminister van Leefmilieu als bij de Minister van Tewerkstelling en Arbeid, raadpleegt de Gemeenschapsminister van Leefmilieu dan de Minister van Tewerkstelling en Arbeid ?
2. Worden dergelijke beroepen samen behandeld ?
3. Wordt er samen en op hetzelfde ogenblik uitspraak gedaan ?

Vraag nr. 294
van 9 mei 1990
van de heer J. CUYVERS

Selectief opgehaald glas — Afzetproblematiek

In een plaatselijk weekblad lees ik dat het stadsbestuur in Oudenaarde moeilijkheden ondervindt bij het doen ophalen door de eigenaar van de overvolle glascontainers.

De schepen van leefmilieu geeft als reden dat Verlipack, als enige selectief ophalend glasverwerkend bedrijf in Vlaanderen, zich voor 80 ten honderd bevoorradt met Nederlands secundair glas, omdat dit goedkoper zou zijn.

Graag verneem ik van de geachte Minister het antwoord op volgende vragen.

1. Ondervinden nog andere steden en gemeenten problemen met de afzet van hun selectief opgehaald glas ? Zo ja, over hoeveel gemeenten gaat het en over hoeveel ton opgehaald glas per dag ?
2. Welke maatregelen onderneemt de Minister om er voor te zorgen dat Verlipack meer Belgisch secundair glas als grondstof zou gebruiken ?
3. In welke mate zou de herinvoering van statiegeld op glasverpakking een oplossing bieden voor de problematiek dat enerzijds de bevolking meer gemotiveerd geraakt voor selectieve ophaling, maar dat anderzijds de vraag naar secundair glas blijkbaar het aanbod niet langer kan volgen ?
4. Welke andere maatregelen neemt de Minister om de afzet van secundair glas te bevorderen ten nadele van nieuw glas ?

Vraag nr. 298
van 15 mei 1990
van de heer A. VAN NEVEL

Milieuheffing — Gevolgen varkenspest

De intensieve veeteeltbedrijven moeten in 1990 een milieuheffing betalen afhankelijk van het aantal vergunde stuks vee.

Door het uitbreken van de varkenspest is een abnormale toestand ontstaan, met grote financiële verliezen voor de veehouders.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke milieuheffing er in volgende gevallen is verschuldigd :

- varkensbedrijven getroffen door varkenspest, waar alle dieren moeten worden afgeslacht en voorlopig geen varkens mogen worden gekweekt of vetgemest ;
- varkensbedrijven in de straal van 1 kilometer rond een besmet bedrijf waar alle dieren moeten worden afgeslacht en voorlopig geen varkens mogen worden gekweekt of vetgemest ;
- varkensbedrijven in de bewakingszone waar de varkens worden afgeslacht, daar ze niet in de handel kunnen worden gebracht.

Vraag nr. 300
van 16 mei 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Uitbreiding gemeentelijk drinkwaternet — Subsidiëring

Naar verluidt zou het Vlaamse Gewest de gemeentelijke projecten tot uitbreiding van de drinkwaterleiding niet meer subsidiëren.

Ik zou het zeer op prijs stellen te mogen vernemen :

1. of dit juist is ;
2. hoeveel kredieten daarvoor voorzien waren en werden gebruikt op de begroting 1989 en voorzien zijn op de begroting 1990.

Vraag nr. 302
van 22 mei 1990
van mevrouw M. TYBERGHIE-VAN DEN BUS-SCHE

Drijfmestproblematiek — Objectieve omschrijving van de reële overschotten

Er zijn per arrondissement gegevens beschikbaar namens de reële mestproduktie. Voor het berekenen van het verbruik volgt men evenwel een andere weg, namelijk het theoretisch verbruik.

Waar ter voorstelling van de zogenaamde overschotten kaarten worden gepubliceerd, gebeurt dit op basis van de reële produktie min het theoretisch verbruik. Andere voorstellingen blijken niet beschikbaar.

Men kan daartegen inbrengen dat de teelten en de teeltsoorten een zeer grote variatie vertonen in behoefte zowel aan fosfor als aan stikstof.

Kan dan geen voorstelling worden opgemaakt die zowel op reële produktie als op reële behoefte is gebaseerd ?

Het midden van West-Vlaanderen heeft stellig een grote mestproduktie. Dit is ook het gebied met een grote produktie van bijvoorbeeld maïs en wintergroenten (koolsoorten en prei). Het is toch een elementair objectief gegeven met deze uiteenlopende realiteiten rekening te houden.

Kan de geachte Minister mij meedelen of aan de hand van de gegevens van tellingen of op basis van gekende hoeveelheden van produktie (omzet veiling, omzet diepvries-industrie, handel) een objectieve benadering worden gemaakt van reële overschotten. Kunnen deze gegevens per arrondissement worden verstrekt ?

Vraag nr. 303
van 22 mei 1990
van de heer A. LARIDON

Milieubeleidsplan 1990-1995 — Grootchalige proeffabriek

In verband met de problematiek van het varkensmest lees ik in het Milieubeleidsplan 1990-1995 (Ref. MINA 90-95, I. 294) dat een onderzoek naar de haalbaarheid van een grootchalige proeffabriek wordt vooropgesteld.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of hiermee onder andere biogaswinning wordt bedoeld ? Door welke instelling wordt dit project opgezet en voor studie in werking gesteld ?

Vraag nr. 304
van 22 mei 1990
van de heer A. LARIDON

Milieubeleidsplan 1990-1995 — Recyclage varkensmest

De tekst van het Milieubeleidsplan 1990-1995 (Ref. MINA 90-95, I. 295) stelt de afzet van de behandelde en tot korrels verwerkte varkensmest in de wijnbouwstreken in het vooruitzicht.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of hij de zekerheid heeft of het vaak hoge kopergehalte aanvaardbaar is in de Franse en Duitse wijnbouwstreken ?

Vraag nr. 305
van 22 mei 1990
van de heer A. LARIDON

Milieubeleidsplan 1990-1995 — Recyclage van rubberbanden

De tekst van het Milieubeleidsplan 1990-1995 (Ref. MINA 90-95, I. 208) twijfelt aan de economische haalbaarheid van de recyclage van de rubberbanden.

Kan de geachte Minister mij dan verklaren waarom in Nederland (RUMAL-Rubber Maalindustrie Limburg BV te Weert, Holland) :

- wel beloftevolle resultaten werden geboekt en dit althans op het vlak van vrachtwagenbanden ;

— genoemde maatschappij, zij het via een andere aanpak dan vermalen, ook klaar staat om de banden van personenwagens aan te pakken en wel voor heel Nederland ?

Vraag nr. 308
van 25 mei 1990
van de heer J. CUYVERS

Hoge SO₂-gehalten in de lucht te Ninove - Oorzaken

Het Belgisch zwavel-rookmeetnet werd opgericht in 1968 en wordt geëxploiteerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie. In de meetposten worden de dagwaarden van de gehalten zwaveldioxide en zwarte rook bepaald.

Bij het doornemen van de jaarverslagen van dit meetnet werd mijn aandacht getrokken door de opvallend hoge SO₂-gehalten voor de gemeente Ninove. Deze gemeente ligt in een landelijke streek met slechts weinig luchtvervuilende industrie. De belangrijkste bron van luchtvervuiling is de textielfabriek Fabelta Ninove, die enerzijds met een eigen elektrische centrale voor SO₂ en zwarte rookuitstoot zorgt en anderzijds ook H₂S en CS₂ de lucht instoot.

Voor het jaar 1986-1987 geeft het jaarverslag van het meetnet als rekenkundig gemiddelde 70 microgram per kubieke meter, als mediaan 60 microgram per kubieke meter en als maximum daggemiddelde 242 microgram per kubieke meter. In vergelijkbare streken in ons land meet men ruw geschat slechts van deze SO₂-waarden. Zelfs in verschillende sterk geïndustrialiseerde streken en in grote agglomeraties als Kortrijk en Luik liggen de SO₂-metingen lager dan te Ninove. Bovendien is er in de evolutie van SO₂-waarden te Ninove gedurende de laatste jaren geen duidelijk trend tot daling, in tegenstelling met de meeste meetposten van het meetnet. Merkwaardig is ook dat het zwarterookgehalte te Ninove dan weer niet bijzonder hoog ligt.

In het koninklijk besluit van 16 maart 1983 worden de Belgische luchtkwaliteitsnormen voor SO₂ en gesuspenderd stof in omgevingslucht vastgelegd. Dit besluit bevat grenswaarden (mogen niet worden overschreden) en richtwaarden (na te streven waarden). De SO₂-meetresultaten te Ninove liggen weliswaar onder de grenswaarde, maar boven de richtwaarde.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Wat is de oorzaak van de hoge SO₂-metingen te Ninove ?
2. In hoeverre controleert de Minister of bedrijven in hun verbrandingsinstallaties brandstoffen met onwettelijk hoge zwavelgehalten gebruiken ? Welke controles zijn op dit vlak de laatste vijf jaar te Ninove uitgevoerd ? Wat zijn de belangrijkste resultaten van deze controles ?
3. Kunnen de SO₂-metingen te Ninove eventueel positief worden beïnvloed door de H₂S-uitstoot van het bedrijf Fabelta Ninove, gezien de bepaling van SO₂ in het meetnet eigenlijk steunt op pH-veranderingen ? Heeft de Minister reeds metingen laten uitvoeren inzake de H₂S en de CS₂-uitstoot van dit bedrijf ? Om welke hoeveelheden gaat het ?
4. Wat wordt bedoeld met streefwaarden in het koninklijk besluit van 16 maart 1983 ? Tegen wanneer

moeten die worden bereikt ? Welke maatregelen heeft de Minister genomen opdat die waarden worden bereikt ?

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 71
van 9 mei 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

BR T-programmatie - Uitzendingen voor migranten en over andere culturen

Het is duidelijk dat de BRT als openbare omroep een belangrijke taak heeft tegenover de migrantenbevolking en dat het tot zijn vormende opdracht behoort om kennis van en respect voor andere culturen bij te brengen bij luisteraar en kijker.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Welke programma's hebben BRT-radio en televisie de voorbije jaren specifiek voor migranten gebracht ?
2. Hoeveel uren (per week) bedroegen ze ?
3. Hoe waren en zijn de reacties van de migranten(organisaties) daarop ?
4. Hoe worden de migranten(organisaties) erbij betrokken ?
5. Welke waren en zijn de cijfers inzake kijkdichtheid ?
6. Zijn er speciale plannen ter zake voor dit en volgend jaar ?
7. Kan de Minister een antwoord geven op dezelfde vragen betreffende programma's over andere culturen ?

Vraag nr. 72
van 10 mei 1990
van de heer G. JANZEGERS

Zendgemachtigden op de BRT - Mogelijke afschaffing

Naar verluidt zouden er plannen bestaan die het voortbestaan van de zendgemachtigden of derden in de BRT op het spel zetten. Deze plannen verontrusten in het bijzonder het humanistisch vrijzinnig vormingswerk, wat blijkt uit een open brief die zij stuurde aan de leden van de Vlaamse Raad.

Ik deel de bekommernis van deze organisatie dat het mogelijk raken aan de zendtijd, de faciliteiten en de dotatie van de zendgemachtigde verenigingen schade zou toebrengen aan de uitstraling van de diverse ideologische en filosofische stromingen die onze maatschappij rijk is, vooral dan aan diegene die „minoritair” zijn.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of het vanuit een democratisch pluralisme, niet aangewezen is om het bestaansrecht van de zendge-

machtigde verenigingen te blijven steunen, door het omroepdecreet van 1979 te handhaven, eventueel zelfs te versoepelen ten voordele van de kleinere verenigingen ?

Vraag nr. 73
van 16 mei 1990
van de heer A. DE BEUL

Raad voor Taaladvies — Collusie van nationale en Gemeenschapsvertegen woordigers

In zijn antwoord op mijn vraag nummer 51 van 1 maart 1990 over de uitvoering van het decreet betreffende de Raad voor Taaladvies heeft de geachte Gemeenschapsminister het over „collusie van nationale en Gemeenschapsvertegenwoordigers”.

Mag ik vernemen wat hij met deze vreemde uitdrukking (volgens Van Dale „heimelijke verstandhouding, m.n. om het opsporen van strafbare feiten te belemmeren ; samenspanning van ambtenaren tot het plegen van ambtsdelicten”) bedoelt ?

Vraag nr. 74
van 18 mei 1990
van de heer G. ANNEMANS

BRT — Taalgebruik

Er werd mij een loonfiche nummer 281.10 voorgelegd vanwege de BRT, August Reyerslaan 52 te Brussel, welke ééntalig Frans is.

Kan dit ? Of is dit de klassieke vergissing ? Het betreft een loonfiche voor het jaar 1989 en de bedragen voor de aanvullende verzekering werden aan OMOB in Luik overgemaakt.

Vraag nr. 75
van 23 mei 1990
van de heer A. LARIDON

Gastprogramma's op de radio — Zentijd

Onlangs vernam ik dat de zendtijden voor gastprogramma's op radio en televisie zouden verminderen. De hoofdreden die hiervoor werd aangehaald zou de geringe kijk- en luisterdichtheid zijn van deze programma's. Thans verneem ik via de media dat de programmering van Radio 1 vanaf 1 juni deze programma's voorziet tussen 19u30 en 20 uur. Zoals blijkt uit de luistercijfers is dit een uur waarop de luisterdichtheid soms met 35 tot 40 ten honderd daalt onder meer ten gevolge van het TV-journaal (op BRT en RTBF). Dit betekent dat aan de gastprogramma's een genadeslag wordt gegeven en dat de voorstanders van vermindering van zendtijd voor deze programma's automatisch gelijk zullen krijgen, aangezien er dan effectief een lage luisterdichtheid zal zijn.

Zou ik dan ook bij de geachte Gemeenschapsminister mogen aandringen de oorspronkelijke uren te behouden of een alternatief uit te werken waardoor deze gastprogramma's worden geprogrammeerd op uren met een belangrijke luisterdichtheid ?

D. COENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 169
van 8 mei 1990
van de heer Jos BOSMANS

Loopbaanonderbreking — Uitkering

In de privé-sector krijgt een werknemer die binnen de twaalf maanden na de geboorte van een tweede of volgend kind volledige loopbaanonderbreking neemt, een maandelijks onderbrekingsuitkering van 12.504 frank in plaats van 10.504 frank. Het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 betreffende de loopbaanonderbreking in het onderwijs maakt deze verhoogde vergoeding nog steeds niet mogelijk.

Teneinde deze discriminatie weg te werken zou ik graag van de geachte Minister vernemen wat hij onderneemt om dit koninklijk besluit aan te passen en het recht op een verhoogde onderbrekingsuitkering in dit specifieke geval ook toe te kennen aan onderwijspersoneelsleden.

Vraag nr. 172
van 8 mei 1990
van de heer Jos BOSMANS

Gemeenschapsonderwijs - Verkiezing pedagogische colleges.

Het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) omschrijft in artikel 9 § 2 het begrip pedagogisch college (PC). De wet van 22 juni 1964 betreffende het statuut van de personeelsleden van het rijksonderwijs (thans gemeenschapsonderwijs) vermeldt de verschillende personeelscategorieën, onder andere de categorie van het bestuurs- en onderwijzend personeel.

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen ?

1. Welke categorieën van personeelsleden, zoals bepaald in de wet van 22 juni 1964, kunnen postuleren voor en/of deelnemen aan de verkiezing van het PC van hun onderwijsinstelling ?
2. Mag een schoolhoofd deelnemen aan de verkiezing van het PC van zijn onderwijsinstelling ?
3. Mag een vastbenoemde, doch terbeschikkinggestelde leraar postuleren voor en/of deelnemen aan de verkiezing van het PC van de school (of scholen)
 - a) waar hij tijdelijk werd gereffecteerd ;
 - b) waar hij is wedertewerkgesteld ;
 - c) waaraan hij was geaffecteerd ?

Kan voor de onder a) en b) opgesomde gevallen een onderscheid worden gemaakt indien de school al dan niet de instelling is waaraan hij was geaffecteerd ?

Vraag nr. 178
van 14 mei 1990
van mevrouw O. LEFEBER

Terugtrekking Belgische militairen uit de DBR — Gevolgen voor de leerkrachten

Sedert de geruchten over een mogelijke terugtrekking van de Belgische militairen uit de Duitse Bondsrepubliek (DBR) de ronde doen, stellen de leerkrachten aldaar zich tal van vragen in verband met hun terugkeer naar België.

Het is algemeen bekend dat de Minister van Landsverdediging en de Generale Staf de mogelijke terugtrekking van de militairen bestuderen.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij op de volgende vragen te antwoorden ?

1. Wat is het aantal leerkrachten dat terugkeert naar België ?
2. Wat zijn de maatregelen die zullen worden genomen om de terugkeer der leerkrachten optimaal te laten verlopen ?
3. Zal de terugtrekking der leerkrachten verlopen in één of in meerdere fasen ?
4. Genieten deze leerkrachten bij hun terugkeer in België een voorrang voor tewerkstelling in het onderwijs ?

Vraag nr. 182
van 18 mei 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Onderwijssector — Financieringssysteem

Volgens het huidig financieringssysteem zou er de volgende 10 jaar aan de Vlaamse Regering ongeveer 25 miljard frank onderwijsgelden meer worden bedeed.

Naar verluidt zou de Vlaamse Regering evenwel niet verplicht zijn deze bijkomende middelen aan de onderwijssector te besteden.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. of de Vlaamse Regering deze bijkomende middelen aan de onderwijssector kan onttrekken ;
2. of deze bijkomende middelen ook worden aangewend om de omkadering van de gemeenschapsinspectie, de begeleidingsdiensten en de navormingsprojecten te bepalen.

Vraag nr. 183
van 18 mei 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Inspectie, begeleiding en navorming - Financiële middelen

Het Ministerie van Onderwijs doet financiële bestedingen voor de sectoren inspectie, begeleiding, navormingsprojecten en PMS-centra voor het vrij gesubsidieerd onderwijs en het rijksonderwijs.

Graag zou ik van de geachte Minister het totaal van deze financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 in deze sectoren vernemen voor de volgende posten :

1. totaal van het personeel ;
2. wedden ;
3. onkosten ;
4. vorming.

Vraag nr. 184
van 18 mei 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Inspectie — Financiële middelen

Het Ministerie van Onderwijs doet financiële bestedingen voor de sector inspectie voor het hoger onderwijs buiten de universiteit, het secundair onderwijs en het basisonderwijs.

Graag zou ik van de geachte Minister de financiële bestedingen voor het jaar 1988-1989 vernemen voor :

1. het totaal van de personeelsuitgaven ;
2. de wedden ;
3. de onkosten ;
4. de vorming.

Vraag nr. 185
van 18 mei 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Navormingsprojecten — Financiële middelen

Het Ministerie van Onderwijs doet jaarlijks financiële bestedingen voor de sector navormingsprojecten voor het hoger onderwijs buiten de universiteit, het secundair onderwijs en het basisonderwijs.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. de financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 in verband met het totaal van het personeel ;
2. de financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 in verband met de wedden ;
3. de financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 in verband met de onkosten ;
4. de financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 in verband met de vorming.

Vraag nr. 186
van 18 mei 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

PMS-centra - Financiële middelen

Het Ministerie van Onderwijs doet jaarlijks financiële bestedingen voor de sector PMS-CBO in het vrij gesubsidieerd onderwijs en de rijkscentra.

Graag zou ik van de geachte Minister de financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 vernemen wat betreft de personeelsuitgaven, de wedden, de onkosten en de vorming in de PMS-CBO-centra voor :

1. de vrije gesubsidieerde sector : hoger onderwijs buiten de universiteit, secundair onderwijs en basisonderwijs.
2. de rijkscentra : hoger onderwijs buiten de universiteit , secundair onderwijs en basisonderwijs.

Vraag nr. 187
van 18 mei 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Begeleiding - Financiële middelen

Het Ministerie van Onderwijs doet jaarlijks financiële bestedingen voor de sector begeleiding in het hoger onderwijs buiten de universiteit, het secundair onderwijs en het basisonderwijs (waaronder de teams voor het vernieuw lager onderwijs (VLO).

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. de financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 in verband met het totaal van het personeel ;
2. de financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 in verband met de wedden ;
3. de financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 in verband met de onkosten ;
4. de financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 in verband met de vorming.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE
 WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 187
van 7 mei 1990
van de heer J. ANSOMS

Rijksweg 14 te Zoersel – Verkeersveiligheid

De verkeersveiligheid op de rijksweg 14 (Zandstraat en Dorp te Zoersel) en de leefbaarheid langsheen deze weg is de laatste tijd sterk in het gedrang gekomen. De toename van het autoverkeer in het algemeen en het zware vrachtvervoer in het bijzonder tasten de veiligheid en het leefklimaat zwaar aan.

Op de gewest- en gemeentelijke structuurplanning wordt reeds lang een omleidingsweg rond Zoersel voorzien. De gemeenteraad keurde trouwens dit project unaniem goed in mei 1988.

Kan de geachte Minister mij meedelen hoever de planning van de aanleg van deze omleidingsweg is gevorderd en wanneer een uitvoering van dit werk wordt voorzien ?

Vraag nr. 188
van 9 mei 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Treintaxibiljet – Gelijksortige invoering in Vlaanderen

Vanaf 1 februari dit jaar bieden de Nederlandse Spoor-

wegen een treintaxibiljet aan. Voor 5 gulden kan de spoorreiziger zijn voor- of naverplaatsing doen binnen de grenzen van dertig steden. De treintaxi kan andere spoorreizigers meenemen die rond dezelfde tijd een gelijkaardig traject willen afleggen, eveneens tegen de prijs van 5 gulden. De goedkope taxirit maakt het milieuvriendelijke spoor aantrekkelijker. Door verschillende spoorreizigers mee te nemen wordt niet alleen het economisch rendement verhoogd, maar wordt de autovervuiling per persoon beperkt.

De nieuw op te richten Vlaamse Vervoermaatschappij zou ook dergelijke biljetten kunnen aanbieden om de efficiëntie van het openbaar vervoer te verhogen.

1. Bestaan er plannen voor dergelijk aanbod ?
2. Zijn er redenen om dit niet te doen ?
3. Kan hierbij worden samengewerkt met privé-taximaatschappijen ?

Vraag nr. 191
van 14 mei 1990
van de heer W. CORTOIS

Onderhoudswerken aan het viaduct te Vilvoorde – Gevolgen voor de verkeersdrukte

Naar ik verneem zullen tijdens de vakantie maanden juli en augustus zware onderhoudswerken worden uitgevoerd aan het viaduct van Vilvoorde, Ring rond Brussel.

De bedoeling zou zijn tijdens de maand juli de rechterzijde van het viaduct te herstellen en tijdens de maand augustus de andere helft. Dit betekent dat gedurende twee maanden het aantal rijstroken op het viaduct wordt verminderd van 2 x 3 rijstroken + 2 x 1 pechstrook tot 2 x 2 rijstroken zonder pechstrook.

Per dag rijden circa 100.000 voertuigen over dit kunstwerk, met nu reeds dagelijkse filevorming tijdens de piekuren 's morgens en 's avonds op het baanvak Groot-Bijgaarden-Vilvoorde-Zaventem. De flessenhals die gedurende juli en augustus op het viaduct zal ontstaan kan niet anders dan aanleiding geven tot massale filevorming. Vooral omdat tijdens de vakantie maanden het verkeer toeneemt met de duizenden vakantieangers die via de Ring hun weg zoeken naar het zuiden of de kust. Op zonnige vakantiedagen en bij slot of einde van vakantieperiodes dreigt een chaotische situatie te ontstaan.

Vandaar de volgende vragen aan de geachte Minister.

1. Zal het publiek tijdig worden voorgelicht over de aanvang van de werken en heeft de Gemeenschapsminister reeds gedacht aan alternatieve circuits ? Overleg met de rijkswacht, het Brusselse en het Waalse Gewest alsmede met de aanpalende gemeenten lijkt mij dringend gewenst !
2. Heeft de Gemeenschapsminister reeds onderzocht welke de gevolgen zullen zijn voor het lokaal verkeer binnen de aanpalende gemeenten. Werden deze gemeenten reeds verwittigd en werd er contact genomen met de lokale politie ? De verkeersveiligheid binnen een aantal woonkernen zal door het toenemend verkeer van automobilisten die sluiptwegen zoeken onder zware druk komen te staan.

Mijn besluit is dat men het aantal rijstroken op een viaduct van een der voornaamste en nu reeds overdrukke verkeersaders van het land niet onvoorbereid halveert.

Graag vernam ik of de geachte Gemeenschapsminister ter zake reeds contacten heeft gelegd en maatregelen heeft getroffen.

Vraag nr. 192
van 21 mei 1990
van de heer J. DE ROO

Fietspaden — Aanleg

De Gemeenschapsminister geeft de voorkeur aan de aanleg van fietspaden die dorpen en steden verbinden. Dat provinciegrenzen een hinderpaal kunnen vormen bij de planning of voor vertraging bij de uitvoering van die werken kunnen zorgen, is onaanvaardbaar. In praktijk blijkt dit het geval bij de uitvoering van de aanleg van het fietspad langs de N 368.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Wat is het totaal aantal kilometer nieuwe fietspaden dat dit en vorig jaar zijn voorzien voor Vlaanderen, met vermelding van de kostprijs en de verhouding ten opzichte van alle investeringen voor de betrokken periode voor sectie 84-wegen ?
2. Kunnen de gevraagde gegevens worden opgesplitst per provincie ?
3. Welke nieuwe fietspaden werden en worden er gepland voor de provincie Oost-Vlaanderen in 1989-1990, met vermelding van het aantal kilometer, kostprijs, aanbestedingsdatum, aanvangsdatum en einde der werken ?
4. Zijn er verkeersdeskundigen betrokken bij het ontwerpen van nieuwe fietspaden en meer bepaald bij het ontwerpen van de aanleg van het fietspad langs de N 368 te Knesselare ?
5. Met betrekking tot het fietspad langs de N 368 vernam ik graag het volgende.
 - a) Dateert de voorstudie voor het gedeelte in de provincie West-Vlaanderen van 17 april 1989 en heeft de aanbesteding plaatsgevonden op 26 oktober 1989 ?
 - b) Dateert de voorstudie voor het gedeelte in de provincie Oost-Vlaanderen van 21 mei 1986 en wanneer heeft de aanbesteding plaats ?
 - c) Wat is de reden van deze vertraging ? Wat zijn de eventuele problemen ?
 - d) Zijn de onderhandelingen tot onteigening gestart in augustus 1989 ? Zo ja, zijn er moeilijkheden ? Wanneer kunnen deze worden afgerond ?
 - e) Wanneer zal men aan de werken kunnen beginnen ? En is het einde voorzien ?

Vraag nr. 193
van 22 mei 1990
van de heer P. DUMEZ

Gronden Linkeroeverschedgebied Antwerpen — Overdracht

De zo geheten wet-Chabert, reeds daterend van 19 juli 1978, voorzag dat de gronden gelegen op het Linkeroeverschedgebied van de haven van Antwerpen, zouden worden overgedragen : de gronden voor het industriegebied aan de Maatschappij voor Grond en Industrialisatiebeleid van het Linkeroeverschedgebied en de gronden in het eigenlijke havengebied via dezelfde maatschappij aan het Antwerpse stadsbestuur.

De wet is twaalf jaar oud en deze overdrachten zijn nog niet gerealiseerd met alle beheers- en financiële moeilijkheden **vandien**.

Alhoewel ondertussen de juiste omschrijving van het haven- en het industriegebied reeds werd vastgelegd, is de overdracht nog steeds niet gebeurd.

Graag vernam ik van de geachte Minister hoe deze overdracht thans effectief zal worden gerealiseerd.

Vraag nr. 194
van 23 mei 1990
van de heer J. VAN HECKE

R 4 tussen Merelbeke en Wondelgem — Verkeersveiligheid

Er wordt vastgesteld dat de veiligheid langsheen de nieuwe Ring rond Gent (R 4), vooral tussen Merelbeke en Wondelgem, veel te wensen overlaat.

De afwezigheid van gele fakkels met lichtsignalen bij de splitsing van de wegen heeft reeds ongevallen veroorzaakt.

De borden waarop de namen van de afritten worden aangeduid zijn erg klein en moeilijk zichtbaar, zodat automobilisten soms achteruit rijden, hetgeen uiteraard gevaarssituaties veroorzaakt. Kan de benaming van de afritten niet op de weg worden geschilderd ?

Verder is de wegmarkering voor de fietsers zeer onduidelijk.

Welke maatregelen neemt de geachte Minister om de verkeersveiligheid ter hoogte van de op- en afritten van de R 4 te verbeteren ?

Vraag nr. 195
van 25 mei 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Ijzermonding te Nieuwpoort — Omvorming tot recreatiezone

Betreffende de Ijzermonding te Nieuwpoort steken een aantal plannen de kop op. In het bijzonder gaat het over het voormalige militaire domein, dat grenst aan het natuureservaat van de Ijzermonding. Uit de voorgestelde gemeentelijke richtnota en de op til zijnde bijzondere plannen van aanleg (BPA's) (reeds ont-

werp-BPA's) blijkt immers dat men dit gebied van militair domein wil omvormen tot watergebonden recreatiegebied met bufferzone. Momenteel is er 7 ha 7 a 63 ca eigendom van het Ministerie van Landsverdediging (Algemene Dienst der Bouwwerken) en 32 ha 17 a 37 ca eigendom van Openbare Werken (Bestuur der Waterwegen). Geruchten doen de ronde dat de totale verkoopprijs 400.000 frank zou bedragen.

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen ?

1. In welk stadium bevinden de plannen zich ? **Hier**naast steekt ook Sun Parks terug de kop op. Juiste gegevens ontbreken hier nog over, het zou wel gaan om de uitbreiding van de jachthaven.. .
2. Welke zijn de inspanningen die vanuit het beleid zullen worden genomen om de, nu volledig door recreatie ingesloten IJzermonding, te behoeden van verdere vernieling ?
3. Wordt er in de plannen een uitbreiding van het schorrengebied voorzien ?
4. In welke mate wordt er een buffergebied voorzien ?

N.B. : De vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting				
44	19.03.1990	P. Berben	<i>Verkoop van gronden door het Comité van Aankoop — Bestemming van de prijs</i>	803
53	23.05.1990	A. De Beul	<i>Monumenten en Landschappen — Toepassing cultuurpact</i>	791
54	0 23.05.1990	A. Duroi-Vanhelmont	<i>Begrotingsfondsen — Organieke wet</i>	826
59	19.06.1990	W. Taelman	<i>Vlaams Ministerie voor Leefmilieu en Infrastructuur — Organisatieschema</i>	791
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie				
48	18.05.1990	J. Valkeniers	<i>Vestiging KMO-zone in Affligem — Bezwaren bewoners</i>	804
49	30.05.1990	J. Loones	<i>Milieu — Verhoogde ministeriële aandacht</i>	791
L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting				
157	14.05.1990	J. Cuyvers	<i>Planimeters te Zwalm — Inbreuk op de wetgeving op de beschermde landschappen</i>	804
158	14.05.1990	M. Desutter	<i>Woonuitbreidingsgebieden — Voorwaarden voor aanwending</i>	805
159	15.05.1990	J. De Roo	<i>Bescherming monumenten en landschappen — Drongengoed te Ursel</i>	791
160	o 17.05.1990	W. Van Durme	<i>Drongengoed te Knesselare — Inplanting van horecazaak</i>	806
162	17.05.1990	W. Van Durme	<i>Golfterrein te Kaprijke — Stedebouwkundige aspecten</i>	806
163	17.05.1990	H. Van Dienderen	<i>Recreatienota — Stand van zaken</i>	806
164	18.05.1990	J. Valkeniers	<i>Vestiging KMO-zone te Affligem — Wijziging gewestplan</i>	806
165	22.05.1990	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>Gemeentelijke richtnota's — Taak van de gemeenteraad</i>	793
166	25.05.1990	H. Van Dienderen	<i>Recreatienota — Stand van zaken</i>	793
167	25.05.1990	H. Van Dienderen	<i>Ijzermonding te Nieuwpoort — Omvorming tot recreatiezone</i>	793
168	28.05.1990	F. Sarens	<i>Commissie van Advies voor Ruimtelijke Ordening Brabant — Samenstelling</i>	794
169	30.05.1990	J. Loones	<i>Milieu — Verhoogde ministeriële aandacht</i>	795
J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin				
53	0 10.05.1990	1. Egelmeers	<i>FMSPZG-instellingen — Bezoldiging groepschefs</i>	827

54		17.05.1990	M. Vogels	<i>Ambulante hulpverlening — Berekening persoonlijke bijdrage</i>	795
55	0	22.05.1990	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>Comité voor Bijzondere Jeugdzorg — Plaatsing bij instellingen in het arrondissement Diksmuide-Veurne-Oostende</i>	827

R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling

36		28.05.1990	P. Breyne	<i>Grensgebieden — Tewerkstellingsproblemen</i>	796
----	--	------------	------------------	---	-----

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

264		05.04.1990	P. Matthys	<i>Stekene — Mangaanvergiftiging</i>	807
276		23.04.1990	M. Van houtte	<i>Afvalstoffendecreet — Bevoegdheid van de burgemeester</i>	809
285		27.04.1990	M. Didden	<i>Sanering industriegebieden Reppel-Bocholt en Rotem-Dilsen — Stand van zaken</i>	810
287		03.05.1990	F. Brepoels	<i>Intercompost Bilzen — Verwerking buitenlands afval</i>	810
288	○	07.05.1990	J. Timmermans	<i>VMZ — Uitvoering investeringsprogramma 1990</i>	827
289	○	08.05.1990	Jozef Bosmans	<i>MER-plicht — Interpretatie</i>	828
290	○	08.05.1990	Jozef Bosmans	<i>Heffingen op storten van industrieel afval — Interpretatie</i>	828
291	○	08.05.1990	J. Loones	<i>Gebied Ter Yde-Hannecart-Groenendijk-Monobloc te Oostduinkerke — Bestemming</i>	828
292	0	08.05.1990	J. Loones	<i>Exploitatievergunningen — Termijnen van toekenning</i>	829
293	0	09.05.1990	J. Cuyvers	<i>Beroep tegen exploitatievergunning — Regionale en nationale bevoegdheid</i>	829
294	0	09.05.1990	J. Cuyvers	<i>Selectief opgehaald glas — Afzetproblematiek</i>	829
298	0	15.05.1990	A. Van Nevel	<i>Milieuheffing — Gevolgen varkenspest</i>	830
299		15.05.1990	J. Timmermans	<i>Bestuur voor Leefmilieu — Personeelstekort</i>	797
300	0	16.05.1990	R. Van Hooland	<i>Uitbreiding gemeentelijk drinkwaternet — Subsidiëring</i>	830
301		17.05.1990	W. Van Durme	<i>Drongengood te Knesselare — Inplanting horecazaak</i>	811
302	0	22.05.1990	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>Drijfmestproblematiek — Objectieve omschrijving van de reële overschotten</i>	830
303	0	22.05.1990	A. Laridon	<i>Milieubeleidsplan 1990-1995 — Grootschalige proeffabriek</i>	830
304	0	22.05.1990	A. Laridon	<i>Milieubeleidsplan 1990-1995 — Recyclage varkensmest</i>	830
305	0	22.05.1990	A. Laridon	<i>Milieubeleidsplan 1990-1995 — Recyclage van rubberbanden</i>	830
306		25.05.1990	H. Van Dienderen	<i>Onteigening Zwinbosjes — Prijs</i>	798
307		25.05.1990	H. Van Dienderen	<i>Bescherming van het Zwin — Beleidsplan</i>	798
308	0	25.05.1990	J. Cuyvers	<i>Hoge SO₂-gehalten in de lucht te Ninove — Oorzaken</i>	831
311		30.05.1990	A. Laridon	<i>Natuurreservaat De Blanckaert te Woumen — Beschermingsmaatregelen</i>	798
314		05.06.1990	A. Laridon	<i>Nieuwe AROL-structuren — Benoemingscriteria</i>	798

319 08.06.1990 **A. De Beul** *Hoofdbestuur Leefmilieu te Brussel — Personeelstekort* 799

P. DEWAEL, Gemeenschapsminister van Cultuur

71 0 09.05.1990 **H. Van Dienderen** *BRT-programmatie — Uitzendingen voor migranten en over andere culturen* 831

72 o 10.05.1990 **G. Janzegers** *Zendgemachtigden op de BRT — Mogelijke afschaffing* 831

73 0 16.05.1990 **A. De Beul** *Raad voor Taaladvies — Collusie van nationale en Gemeenschaps-vertegenwoordigers* 832

74 0 18.05.1990 **G. Annemans** *BRT — Taalgebruik* 832

75 0 23.05.1990 **A. Laridon** *Gastprogramma's op de radio — Zendtijd* 832

D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs

68 23.01.1990 **W. Van Durme** *Werkmeesters en werkplaatsleiders — Nieuwe weddeschaal en achterstallig loon* 811

89 13.02.1990 **N. Maes** *Werkplaatsleiders en werkmeesters TO — Bezoldiging* 812

112 28.03.1990 **M. Desutter** *Pensioenregeling voor personeelsleden werkzaam in bijambt — Stand van zaken* 812

126 05.04.1990 **A. Laridon** *ARGO — Onderwijs sociale promotie met een BI-afdeling* 813

139 17.04.1990 **J. Valkeniers** *Nederlandstalige scholen in 6 faciliteitengemeenten — Samenstelling schoolbevolking* 813

145 19.04.1990 **A. Laridon** *Opvangcentrum De Haan — Rechtspositie personeel* 815

147 20.04.1990 **Jos Bosmans** *Milieuproblematiek — Aandacht in het onderwijs* 815

148 20.04.1990 **Jos Bosmans** *Problematiek van de ontwikkelingslanden — Aandacht in het onderwijs* 817

160 26.04.1990 **P. Breyne** *Sociaal hoger onderwijs — Benoemingsvoorwaarden* 817

161 03.05.1990 **J. Loones** *Overgang naar BLO — PMS-adviezen en CABO-werking* 818

168 08.05.1990 **Jos Bosmans** *Loopbaanonderbreking — Vervanging* 819

169 o 08.05.1990 **Jos Bosmans** *Loopbaanonderbreking — Uitkering* 832

170 08.05.1990 **Jos Bosmans** *Loopbaanonderbreking — Mogelijkheid van schorsing* 820

171 08.05.1990 **Jos Bosmans** *Loopbaanonderbreking — Beëindiging om familiale redenen* 820

172 o 08.05.1990 **Jos Bosmans** *Gemeenschapsonderwijs — Verkiezing pedagogische colleges* 832

175 09.05.1990 **M. Tyberghien-Vandenbussche** *Eindwerk HOKT — Uiterste datum voor de verdediging* 821

177 10.05.1990 **C. Marchand** *MVD-personeel in het gemeenschapsonderwijs — Benoemingsstop* 821

178 o 14.05.1990 **O. Lefeber** *Terugtrekking Belgische militairen uit de DBR — Gevolgen voor de leerkrachten* 833

179 16.05.1990 **M. Desutter** *Vermelding van hoofd- of bijambt op weddefiche — Gevolgen bij pensionering* 799

180 18.05.1990 **L. Vanhorenbeek** *Medewerkers van de PMS-centra — Reisonkosten* 822

181	18.05.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Ambtenaren van de rijksinspectie — Reisonkostenvergoeding</i>	799	
182	0	18.05.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Onderwijssector — Financieringssysteem</i>	833
183	0	18.05.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Inspectie, begeleiding en navorming — Financiële middelen</i>	833
184	0	18.05.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Inspectie — Financiële middelen</i>	833
185	0	18.05.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Navormingsprojecten — Financiële middelen</i>	833
186	0	18.05.1990	L. Vanhorenbeek	<i>PMS-centra — Financiële middelen</i>	833
187	0	18.05.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Begeleiding — Financiële middelen</i>	834
192	30.05.1990	J. Loones	<i>Milieu — Verhoogde ministeriële aandacht</i>	800	

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

75	15.05.1990	A. Denys	<i>Leningen afgesloten door gemeenten — Medecontractant</i>	800
76	16.05.1990	L. Peeters	<i>Gemeentebelastingen 1989 — Brabant</i>	800
78	18.05.1990	J. De Roo	<i>Gemeenten Oost- Vlaanderen — Fiscale en budgettaire toestand</i>	801
79	21.05.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Gemeenteraad van Kraainem — Taalgebruik</i>	801
80	23.05.1990	W. Cortois	<i>Examens georganiseerd door gemeenten — Recht op inzage van de examenkopijen</i>	801
81	23.05.1990	A. Vreven	<i>Onderhandelings- en overlegcomités voor plaatselijke besturen — Samenstelling</i>	802
82	25.05.1990	H. Lauwers	<i>Verhaalbelastingen — Belastingreglement</i>	802
87	15.06.1990	W. Kuijpers	<i>Delcrederedienst — Taalgebruik in relaties met bedrijven uit Vlaams Brabant</i>	803

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

15	08. II. 1989	L. Hancké	<i>Expresweg R 11 te Antwerpen — Verdere aanleg</i>	822
157	02.04.1990	J. Timmermans	<i>Stortplaats voor baggerslib te Aalst-Erembodegem — Toezicht</i>	822
165	06.04.1990	P. Dumez	<i>Aanleg in 1991 van een pijplijn doorheen de vaargeulen — Maritieme toegankelijkheid van Antwerpen</i>	823
170	12.04.1990	R. Van Hooland	<i>Expresweg Gent-Oudenaarde en N 42 — Verkeersslachtoffers</i>	824
178	23.04.1990	E. Van Rompuy	<i>Woluwelaan te Brussel — Geplande werken</i>	824
179	24.04.1990	J. Valkeniers	<i>Dansaertlaan te Groot- Bijgaarden — Verkeersveiligheid</i>	824
181	24.04.1990	J. Valkeniers	<i>Vijver bij firma Hocké te Groot-Bijgaarden — Bestemming</i>	825
185	26.04.1990	R. Van Hooland	<i>Weg Gent-Deinze-Kortrijk — Verkeersslachtoffers</i>	825

187	○	07.05.1990	J. Ansoms	<i>Rijksweg 14 te Zoersel — Verkeersveiligheid</i>	834
188	○	09.05.1990	H. Van Dienderen	<i>Treintaxibiljet — Gelijksoortige invoering in Vlaanderen</i>	834
189		10.05.1990	C. Marchand	<i>Natuurreservaat De Westhoek te De Panne — Verlies van zand</i>	825
190		10.05.1990	J. Valkeniers	<i>Martelaarsplein Brussel — Vestiging Vlaamse Regering</i>	826
191	○	14.05.1990	W. Cortois	<i>Onderhoudswerken aan het viaduct te Vilvoorde — Gevolgen voor de verkeersdrukte</i>	834
192	○	21.05.1990	J. De Roo	<i>Fietspaden — Aanleg</i>	835
193	○	22.05.1990	P. Dumez	<i>Gronden Linkeroeversheldegebied Antwerpen — Overdracht</i>	835
194	○	23.05.1990	J. Van Hecke	<i>R 4 tussen Merelbeke en Wondelgem — Verkeersveiligheid</i>	835
195	○	25.05.1990	H. Van Dienderen	<i>Ijzermonding te Nieuwpoort — Omvorming tot recreatiezone</i>	835